Biblioteca Municipiului Bucureşti
SALA DE LECTURĂ

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXX. SERIA II. Nr. 7725 | 8 PAGINI — 30 BANI | SÎMBĂTĂ 23 MARTIE 1974

Interviul acordat de tovarăşul NICOLAE CEAUŞESCU ziarului austriac „Die Presse"

In pagina a .II-a

ANUL XXX

ORAŞUL CU CARE PLEC LA DRUM...

În pagina a III-a un reportaj de Alexandru Andriţoiu

PRIMĂVARA STUDENŢEASCĂ

Primăvara studenţească – o vastă trecere în revistă a capacităţii creatoare existente în rîndul studenţimii noastre. Publicăm azi, în pagina a IV-a, opiniile unor studenţi-publicişti despre „Primăvara studenţească" clujeană.

PRIMIRI LA TOVARĂŞUL NICOLAE CEAUŞESCU

GOVORA Fierarii betoniști din echipa lui Dumitru Pîrvu pregătesc un nou corset metalic pentru structura hidrocentralei

Foto: O. PLECAN

COLABORAREA CONSTRUCTOR—BENEFICIAR reprezintă cheia bunelor rezultate

Sarcinile de investiţii ce stau în faţa tinărului colectiv de la Combinatul de fire sintetice Săvineşti — mai bine de două treimi din numărul salariaţilor de aici sînt tineri sub 30 de ani — prevăd, în perioada 1973—1974, o creştere a capacităţii de producţie a firelor şi fibrelor de melană şi relon de circa două ori. Volumul mare de lucrări de pe şantierul de extindere a combinatului a impus participarea masivă, alături de constructori, a beneficiarului. Or, în a-

PETRE JUNIE

(Continuare în pag. a VI-a)

• *Delegaţia Camerei Populare a R. D. Germane*

Vineri, 22 martie, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a primit delegaţia Camerei Populare a Republicii Democrate Germane, condusă de Gerald Götting, preşedintele Camerei, care, la invitaţia Marii Adunări Naţionale, face o vizită în ţara noastră.

La întrevedere au participat tovarăşii Emil Bodnaraş, Ilie Verdeţ, Ştefan Voitec, Gheor-

(Continuare în pag. a VII-a)

• *Tovarăşul Ib Norlund*

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretar general al Partidului Comunist Român, a primit, la 22 martie, pe tovarăşul Ib Norlund, membru al Biroului Politic, secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din Danemarca, şi pe soţia sa, tovarăşa Gertrud Stjernholm Nielsen, membru candidat al C.C. al P.C.D., care, la invitaţia C.C. al P.C.R., fac o vizită de prietenie în ţara noastră.

La întrevedere au participat tovarăşii Gheorghe Pană, membru al Comitetului Executiv, al

(Continuare în pag. a VII-a)

• *Delegaţia Partidului Unit al Independenţei Naţionale (U. N. I. P.) din Zambia*

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretar general al Partidului Comunist Român, a primit, vineri după-amiază, delegaţia Partidului Unit al Independenţei Naţionale (U.N.I.P.) din Zambia, condusă de Andrew Bob Mutemba, membru al Comitetului Central, preşedinte al Comisiei C.C. al U.N.I.P. pentru problemele tineretului şi sportului, care face o vizită în ţara noastră, la invitaţia C.C. al P.C.R.

(Continuare în pag. a VII-a)

• *Publicistul italian Franco Piccinini*

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a primit, vineri după-amiază, pe publicistul italian Franco Piccinini.

La întrevedere a participat tovarăşul Cornel Burtică, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R.

Cu acest prilej, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a acordat un interviu pentru un grup de ziare italiene.

ANCHETĂ PEDAGOGICĂ

Reduceri din programă care duc la supraîncărcarea elevilor

Un test la anul III A real — Liceul „Unirea" din Turnu Măgurele — asupra timpului petrecut de elevi în şcoală şi în afara ei, dar tot pentru pregătirea şcolară, într-o săptămînă : cursuri 33 de ore ; temele de acasă 27—29—30 ore. Un număr mare dintre elevii clasei au indicat între 70 şi 77 de ore. Media ceasurilor de muncă pe zi, inclusiv duminica 10. De unde provin diferenţele ? Un elev, să-l notăm cu x, a avut în această săptămînă, 7 ore de pregătire pentru olimpiadă, (dintre care 3 duminica), 2 ore de meditaţii la matematică. o oră meditaţie la biologie, 4 ore de antrenament sportiv, iar alte 3 ore le-a folosit la plenara activului U.T.C. Elevul y a avut consecutiv — luni, marţi, miercuri şi joi cîte două ore cor, plus pregătirea suplimentară la matematică. Un alt elev — z — a adăugat celor 33 ore de curs încă 9 petrecute efectiv în şcoală — 4 pentru antrenament la baschet, o oră meditaţii la biologie şi 2 la matematică. 3 ore pentru repetiţii la brigadă. Din răspunsurile date de elevi reiese că la matematică au atît meditaţii cît şi „ore suplimentare", la biologie meditaţii, la fizică „ore facultative", în plus pregătirea pentru olimpiade, cerc de electrotehnică. activităţi la bibliotecă (tot organizate, întrucît apar în declaraţiile multor elevi), repetiţii în formaţiile artistice (cor, orchestră, brigadă), antrenamente sportive şi concursuri sportive.

MARIETA VIDRAŞCU

(Continuare în pag. a II-a)

Pe teme ideologice

PROGRAMUL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN de perfecţionare a activităţii de educaţie socialistă

Făurirea societăţii socialiste multilateral dezvoltate constituie un proces complex care vizează transformări profunde în toate domeniile vieţii sociale : în economie ca şi în cultură, în relaţiile de repartiţie ca şi în instituţiile sociale, în conştiinţa maselor ca şi în raporturile între clase etc. Dezvoltarea conştiinţei socialiste a oamenilor muncii, îmbogăţirea profilului moral şi spiritual al cetăţenilor patriei noastre se impune astfel drept o sarcină principală a etapei istorice în care ne aflăm şi ridică pe primul plan al acţiunii conştiente necesitatea îmbunătăţirii activităţii ideologice şi educative. Aceasta deoarece, în primul rînd, activitatea ideologică şi educativă devine o puternică forţă stimulatoare a capacităţilor şi posibilităţilor membrilor societăţii socialiste. În al doilea rînd, deoarece formarea omului nou — scop final al educaţiei socialiste — reprezintă un factor de prim ordin

VASILE POPESCU
cercetător principal, Institutul de filozofie

(Continuare în pag. a IV-a)

insemnări

Unii tineri îşi cultivă anonimatul. O fac deliberat, cu o anume migală şi tenacitate de comportament. Mă pune pe gînduri şi este acest fapt în sine, dar mai mult priza pe care o dobîndesc în jurul lor cei care nu ştiu să facă decît efortul de a fi indiferenţi, blazaţi, tăcuţi pînă la mimarea înţelepciunii, simbolic inofensivă, deposedaţi de vlagă, căzuţi ireversibil pe gînduri prăfuite odată cu ţigara care arde leneş.

ANONIMATUL

de ACULIN CAZACU

Am avut ocazia să constat nu o dată situaţii în care insul activ, energic, entuziast dacă nu era reprobat de cei din jur nu era totuşi urmat, în timp ce anonimul de profesie se bucura de protecţia discretă şi sensibilă a altora, încît ajungea chiar la convingerea că nimic nu-i poate submina poziţia aparent vidă de semnificaţii. Am auzit odată, pe un apatic, care abia împlinise două decenii de viaţă, cum încerca să-şi argumenteze neînţărarea, improşcînd cu confuzii trăsături nobile ale personalităţii. Pentru el modestia era tot una cu indiferenţa, curajul era totuna cu evaziunea teribilistă. L-am observat cu atenţie şi am văzut că în situaţiile de grup se aşeza mereu în ultimele rînduri, afişînd o anume expresie de dezinteres. Nu intervenea niciodată în discuţiile celorlalţi, dar lansa — pe la colţuri, în împrejurări informale — „panseuri" ce se voiau pe cît de concise, pe atît de adînci şi convingătoare. Mi

(Continuare în pag. a III-a)

FRUMOASELE ŞCOLĂRIŢE

O iniţiativă originală a elevilor anului II A, de la Liceul din Novaci, înscris la concursul nostru pentru cea mai bună clasă: ţinuta şi modul de gospodărire — o notă distinctivă.

TEORIA IMPORTANŢEI

Ştiu că un distins om de ştiinţă, recent ales membru al Academiei, om blînd din fire şi foarte înţelegător, se manifestă, totuşi, destul de sever ori de cîte ori, participînd la vreo discuţie sau şedinţă, este nevoit să asculte cuvinte banale despre lucruri banale. „Tovarăşul face **teoria importanţei !**", se supără venerabilul academician închizîndu-se în sine ca un arici, şi nu mi-e greu să-mi închipui că, în clipele acelea, se simte şi jignit (fiindcă un neavenit vrea să-i dea lecţii despre a, b şi c...), dar şi frustrat (fiindcă e obligat să-şi consume timp, adică o parte din propria-i viaţă, ascultînd ceea ce toată lumea ştie...). De altfel, în locul său orice om gospodar cu propriul program ar proceda la fel

Şi totuşi, specia celor ce fac „teoria importanţei" este, dacă analizăm bine, neobişnuit de larg răspîndită. Desigur, nimeni nu se simte deranjat atunci cînd intrînd într-o şedinţă – de orice fel ar fi ea şi pe oricine ar asculta – nutreşte convingerea că acel ce-i vorbeşte îl îmbogăţeşte profesional şi spiritual. După cum toată lumea înţelege că demonstrarea importanţei unor lucruri (noi sau neştiute) este absolut necesară. Dar nu-i cunoaştem toţi deopotrivă şi pe aceia pe care cînd îi vezi înscriindu-se la cuvînt ştii sigur ce vor spune, cuvînt cu cuvînt, de-ţi vine un leşin la inimă şi parcă te şi imaginezi pe marginea unei prăpăstii, cu capul în jos, gata să fii aruncat în hău ?

Din păcate, clipele acestea nu sînt singurele, căci „teoria importanţei" nu se face numai în şedinţe. Am avut, de pildă, curiozitatea să citesc broşura unui autor ce semna pedagog şi doctor (în pedagogie, desigur) consacrată educaţiei în familie, accentul fiind pus pe necesitatea educării copiilor, încă de acasă, prin muncă în spiritul muncii. Dacă cineva i-ar face ceea ce se numeşte o analiză de conţinut respectivei producţii ar stoarce din ea atîtea teorii ale importanţei muncii cam cîtă apă spun naturaliştii că se poate scoate dintr-un castravete. Şi fiindcă mi-a fost dat să-l întîlnesc pe autor în persoană l-am rugat să-mi ofere o completare la volum răspunzîndu-mi concret la o întrebare: la ce fel de muncă poate să-i pună pe copiii săi un cetăţean care locuieşte la etajul zece al unui bloc ? Ştiu, am mai adăugat, că studiaţi problema de mulţi ani. Ştiu şi răspunsurile la mintea cocoşului – să-i trimită să cumpere o pîine, să-i pună să-şi facă paturile. Totuşi, nu-i prea puţin ? În clipa aceea omul nostru a luat figura uneia dintre miile de zeităţi asiatice, mută şi nemişcată. „Ştiţi, a răspuns el în cele din urmă, eu nu mă ocup de asemenea amănunte". Totuşi, am îndrăznit în continuare, ştiu că şi dumneavoastră aveţi copii. Cum aplicaţi principiile la copiii dumneavoastră ? Abia atunci cred că m-a privit sincer şi a oftat adînc: „E grea, problema, tovarăşe !" imediat însă a trecut din nou pe lungimea de undă a teoriei şi a început să-mi descrie **marile** probleme izvorîte din trecerea la urbanizarea modernă şi **marea** importanţă a studierii... etc., etc.

Sincer să fiu m-am uitat şi eu la dumnealui cu compătimire. Devenise incorigibil. Cum deschidea gura, cum îi zbura de pe limbă o „teorie a importanţei", bună la nimic.

EUGEN FLORESCU

Interviul acordat de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU ziarului austriac „Die Presse"

După cum s-a mai anunțat, la 20 martie a.c. tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a primit pe ziaristul austriac dr. Otto Schulmeister, redactor-șef al ziarului „Die Presse" din Viena, căruia i-a acordat următorul interviu :

ÎNTREBARE : *Vin din Austria, țară pe care dumneavoastră ați vizitat-o nu de mult. Aș dori să vă întreb cum apreciați posibilitățile și șansele colaborării regionale, ținînd seama de modificările care au loc în politica internațională și ce obstacole considerați că se ridică în calea acestei colaborări?*

Cum apreciați perspectivele lichidării blocurilor în Europa?

RĂSPUNS: Îmi amintesc și acum cu multă plăcere de vizita în Austria, de convorbirile avute cu președintele și cancelarul Austriei, cu alți oameni politici și apreciez mult dezvoltarea relațiilor între România și Austria.

În ce privește perspectivele și posibilitățile colaborării regionale, consider că acestea trebuie privite în contextul mai larg al dezvoltării colaborării europene, al înfăptuirii securității pe continent și în general al afirmării în lume a noilor principii de relații dintre state.

După cum este cunoscut, în ultimii ani s-au produs mari schimbări în viața internațională. S-a început imprimarea unui nou curs spre destindere și colaborare. În acest sens, și în Europa s-au obținut unele rezultate pozitive în normalizarea relațiilor dintre state, mă refer îndeosebi la relațiile dintre o serie de țări socialiste și R. F. Germania.

Toate aceste schimbări au creat condiții pentru începerea Conferinței general-europene, care își desfășoară acum lucrările fazei a doua la Geneva.

În contextul acestor schimbări, noi apreciem că sînt posibile și trebuie realizate și relațiile de colaborare regională.

Desigur, existența blocurilor militare devine tot mai mult un anacronism într-o Europă care se îndreaptă — aș putea spune — spre o nouă epocă, de colaborare pe baze noi, de egalitate, de respect reciproc, de cooperare în toate domeniile de activitate.

Fără îndoială, înfăptuirea securității europene, afirmarea pe plan internațional a principiilor noi și accentuarea cursului destinderii trebuie să ducă la lichidarea blocurilor militare.

Noi apreciem că acesta este un proces firesc, dar el se va realiza treptat, pe măsura consolidării cursului destinderii, a afirmării noilor relații dintre state, a dezvoltării încrederii între ele și a colaborării multilaterale.

ÎNTREBARE: *În ce măsură considerați, domnule președinte, că există perspective de lărgire a colaborării țărilor dunărene — sud-est europene — care să antreneze și participarea Austriei?*

RĂSPUNS: România se pronunță pentru colaborarea regională, pentru colaborare în diferite zone ale Europei, așa cum este, de exemplu, zona din Balcani. Desigur, am privi cu multă satisfacție o lărgire a colaborării între țările dunărene sau între țările sud-est europene, în care Austria să ocupe un loc corespunzător împreună cu toate țările din această zonă.

Oricum, între aceste țări există de pe acum relații de bună colaborare ; folosirea în comun a Dunării devine tot mai importantă și merită să ne gîndim cu toții la o formă cît mai organizată a acestei colaborări, în interesul popoarelor respective, al cauzei păcii și securității în Europa.

ÎNTREBARE : *Aveți în vedere o organizație care să cuprindă numai această regiune sau întreaga Europă?*

RĂSPUNS : Nu mă gîndesc neapărat la crearea unei organizații, ci la o cooperare cît mai bine conturată și sub forme care să permită o bună colaborare în diferite domenii, între aceste state.

ÎNTREBARE : *Această colaborare nu ar fi îndreptată, desigur, împotriva nimănui?*

RĂSPUNS. Evident, colaborarea țărilor dunărene sau sud-est europene nu poate fi îndreptată împotriva cuiva. Dimpotrivă, ea trebuie să se încadreze în colaborarea generală din Europa, în înfăptuirea unor relații noi de egalitate, de respect și încredere între toate națiunile.

ÎNTREBARE : *Cum apreciați, domnule președinte, stadiul și perspectivele discuțiilor de la Geneva și Viena pe temele securității europene și ale reducerii trupelor, ținînd seama, pe de o parte, de faptul că unii consideră ritmul acestor discuții prea lent și rezultatele prea mărunte și, pe de altă parte, de proiectatele contacte între marile puteri?*

RĂSPUNS : Este încă greu de făcut o apreciere cu privire la desfășurarea convorbirilor de la Viena, ținînd seama că ele se desfășoară în anumite condiții care fac greu accesibilă cunoașterea, de către opinia publică, a negocierilor și tendințelor din cadrul acestor convorbiri.

România a acceptat să participe la negocierile de la Viena, pornind de la necesitatea ca la acestea să poată lua parte, într-o perioadă sau alta, toate țările europene.

Considerăm că trebuie folosite toate căile posibile pentru a se ajunge la înțelegeri cu privire la măsuri de dezarmare reală, de reducere a trupelor, de retragere a trupelor străine de pe teritoriile altor state. Chiar dacă aceste măsuri vor fi parțiale, ca orice început, ele sînt utile dacă se încadrează în perspectivele și în eforturile generale pentru o dezarmare reală.

În ce privește conferința de la Geneva, noi apreciem că lucrările ei se desfășoară cu rezultate pozitive. Sperăm că se va ajunge, într-o perioadă relativ scurtă, la încheierea lucrărilor și la adoptarea unor documente care să afirme cu putere noile principii de relații dintre statele europene și să favorizeze colaborarea multilaterală între ele ; apreciem că sînt condiții ca, în cursul acestui an, să aibă loc și faza a treia a Conferinței general-europene, care să adopte documentele corespunzătoare și să marcheze începutul unei noi ere în viața continentului nostru.

ÎNTREBARE : *Considerați că înțelegerile dintre Washington, Moscova și Pekin influențează asupra relațiilor internaționale și intereselor țărilor mici și mijlocii din Europa?*

RĂSPUNS : Am apreciat pozitiv contactele și înțelegerile realizate între S.U.A. și R. P. Chineză, între S.U.A. și U.R.S.S., considerind aceste înțelegeri ca pași pozitivi în normalizarea relațiilor dintre state cu orînduiri sociale diferite și în afirmarea unor relații noi între state.

Desigur, aceste înțelegeri au o importanță în dezvoltarea relațiilor internaționale și, în măsura în care merg în direcția soluționării problemelor mondiale cu participarea și în interesul tuturor statelor, ele nu pot fi decît salutate. Dar, trebuie să avem în vedere că problemele care confruntă astăzi omenirea nu pot fi soluționate numai de cîteva state, oricît ar fi ele de mari. Pentru a se ajunge la rezolvarea problemelor care preocupă omenirea, în interesul tuturor națiunilor, al păcii și colaborării, apare ca o necesitate participarea activă la viața internațională a tuturor statelor, indiferent de mărimea lor.

În acest sens, noi considerăm că țările mici și mijlocii pot și trebuie să aibă un rol tot mai important în viața internațională, să participe tot mai activ la soluționarea tuturor problemelor.

De altfel, aș putea spune că evenimentele din ultimele 5—6 luni au demonstrat și demonstrează cu putere forța și posibilitățile pe care le au țările mici și mijlocii în afirmarea punctelor lor de vedere, în participarea la soluționarea diferitelor probleme internaționale.

ÎNTREBARE : *Avem, pe de o parte, Organizația Națiunilor Unite, pe de altă parte avem planul înfăptuirii unei securități europene. Considerați că într-un consiliu de securitate european — să-i spunem așa — țările mici și mijlocii ar avea un cuvînt mai greu de spus astăzi decît în cadrul Adunării Generale a O.N.U.?*

RĂSPUNS : Înfăptuirea securității europene — după cum am mai menționat — ar avea o importanță deosebită pentru dezvoltarea colaborării dintre toate statele acestui continent. Nu este vorba de a crea un Consiliu al securității europene. Noi pornim de la necesitatea întăririi Organizației Națiunilor Unite și a rolului său în viața internațională. Securitatea europeană o privim în contextul întăririi și creșterii rolului O.N.U. și al organismelor sale.

Noi sîntem partizanii creării unui organism permanent de contacte și colaborare între țările europene, care să permită și în viitor organizarea diferitelor reuniuni și abordarea în comun a problemelor ce se ivesc.

Nu dorim în nici un fel ca un asemenea organism să capete puteri de a hotărî asupra diferitelor probleme din Europa.

ÎNTREBARE : *Domnule președinte, la noi și în Europa occidentală, în general, se face simțită o dezorientare. România ne prezintă însă exemplul unei politici și unei ideologii legate foarte strîns de anumite obiective ale poporului român și, în același timp, de obiectivele europene. Există, dacă nu mă înșel un dicton românesc „Capul ce se pleacă, sabia nu-l taie". Cum ar putea fi interpretat el în contextul actual al problemelor europene?*

RĂSPUNS : Sigur că schimbările care au loc în Europa și în lume pun multe probleme și cer soluții noi.

Trăim o epocă în care au loc schimbări fundamentale în relațiile sociale, naționale și în relațiile internaționale. Este normal ca, în asemenea împrejurări, să se ridice probleme deosebite în viața fiecărei națiuni, a fiecărui stat, cu privire la felul în care se vor așeza relațiile viitoare.

Eu n-aș putea vorbi de o dezorientare ; aș putea mai curînd vorbi despre noi căutări pentru a asigura dezvoltarea viitoare. Pornind de la concepții diferite despre lume, și perspectivele sînt privite cîteodată în mod diferit.

Dar, după părerea mea, putem să privim cu încredere viitorul atît din punctul de vedere al relațiilor sociale, naționale, cît și al relațiilor internaționale, cu condiția, desigur, de a nu sta pasivi, ci, dimpotrivă, de a acționa cu toată hotărîrea pentru a asigura această dezvoltare nouă în viața contemporană.

În această privință, dictonul românesc este ceva mai complet. El spune : „Capul ce se pleacă, paloșul nu-l taie, dar cu umilință lanțu-l înconvoaie".

După aceea poetul mai spune : „Ce e, oare, traiul, dacă e robit ? Sărbătoarea-n care nimeni n-a zîmbit ? !" Și afirmă, apoi, cu tărie : „Viața și robia nu pot sta împreună", căci „nu e totodată pace și furtună".

Aceasta vrea să însemne că nu trebuie să pleci capul, dacă vrei să fii liber !

ÎNTREBARE : *La noi în vest sînt mulți care nu mai știu că independența națională merită orice sacrificiu.*

RĂSPUNS : Sînt unii. Cred că popoarele înțeleg bine și se preocupă de a-și asigura independența.

ÎNTREBARE : *Se spune despre dumneavoastră, domnule președinte, că sînteți un pedagog puritan, pentru ca poporul dumneavoastră să nu ajungă la o delăsare în ce privește obiectivele sale de ridicare și independență.*

RĂSPUNS : Sînt un revoluționar. Am încredere în poporul meu, și în alte popoare și sînt convins că popoarele vor ști să-și asigure o dezvoltare liberă și să-și creeze o viață așa cum o doresc.

ÎNTREBARE : *Nu vedeți în aceasta o trăsătură specifică, numai românească?*

RĂSPUNS : A avea o preocupare pentru asigurarea unei vieți demne, independente a unui popor, nu poate fi numai ceva specific românesc ; este o preocupare a tuturor acelora care doresc într-adevăr să servească interesele poporului și interesele progresului umanității.

ÎNTREBARE : *Ați vizitat Orientul Apropiat, ați fost într-o serie de țări din America Latină, cunoașteți problemele „lumii a treia", are loc un val de inflație. Ce influență credeți că vor avea toate acestea asupra intereselor și problemelor în România?*

RĂSPUNS : Dezvoltarea economică mondială a fost, desigur, într-o anumită măsură, afectată de criza energiei, s-au ridicat o serie de probleme noi legate de asigurarea materiilor prime și, în general, de raporturile între țările dezvoltate economic și cele în curs de dezvoltare.

Dacă adăugăm la toate acestea criza monetară mondială, se poate spune că pe plan internațional au apărut cîteva probleme de importanță hotărîtoare pentru dezvoltarea viitoare a omenirii.

După părerea noastră, este necesar ca toate aceste probleme să fie studiate cu multă seriozitate, cu participarea tuturor statelor. Nu mai este posibil ca doar un grup de state să poată adopta hotărîri care, după aceea, să fie impuse celorlalte țări.

În acest sens, noi considerăm că dezbaterea apropiată în cadrul Organizației Națiunilor Unite a problemelor materiilor prime, energiei, a altor probleme economice va avea o importanță deosebită. Noi socotim că trebuie să se pornească de la necesitatea așezării raporturilor economice internaționale pe baze noi, echitabile. Aceste raporturi noi trebuie să permită și un progres mai rapid al țărilor în curs de dezvoltare.

În ce privește România, fără nici o îndoială că și ea este preocupată de aceste probleme, deoarece participă foarte activ la întreaga activitate economică internațională.

Este adevărat, avem relații largi cu țările în curs de dezvoltare de pe toate continentele și acestea ne-au întărit convingerea că este necesar ca relațiile între statele dezvoltate și cele în curs de dezvoltare să fie așezate pe o bază nouă. În acest spirit acționăm în relațiile noastre cu toate celelalte țări.

ÎNTREBARE : *Vă gîndiți, cumva, domnule președinte, la posibilitatea creării unui nou organism?*

RĂSPUNS : Există deja o serie de organisme internaționale. Sigur, e greu acum de spus cum vor evolua lucrurile.

Noi considerăm însă că întreaga activitate de soluționare a acestor probleme complexe trebuie să se desfășoare în cadrul sau sub egida Organizației Națiunilor Unite și cu participarea tuturor statelor.

ÎNTREBARE : *Domnule președinte, se aude mereu de planul unei conferințe mondiale a partidelor comuniste. Au avut loc discuții preliminare, chiar controverse. Ce părere aveți?*

RĂSPUNS : Este un lucru firesc ca partidele comuniste să discute despre problema unei noi conferințe internaționale. Trăim într-o epocă în care au loc în fiecare an zeci de conferințe internaționale. Partidele își expun părerile asupra acestei probleme, se manifestă diferite opinii și aceasta este, cred, ceva normal. În momentul în care se va ajunge la o anumită concluzie generală, se va putea vedea cum să se treacă la pregătirea unei asemenea conferințe.

În principiu, noi am fost întotdeauna pentru întîlniri, pentru reuniuni internaționale — bilaterale și multilaterale. Pornim de la necesitatea de a ajunge la asemenea înțelegeri și forme de colaborare care să servească dezvoltării fiecărei țări, fiecărui partid, să nu afecteze în nici un fel autonomia și independența partidelor comuniste, să prilejuiască un schimb liber de păreri care să ajute la o mai bună înțelegere a transformărilor care au loc în lume și să nu ducă în nici un fel la punerea în discuție a politicii altui partid.

Dacă se va ajunge la necesitatea de a se adopta un document comun, el trebuie pregătit cu acordul tuturor. În nici un caz însă, el nu poate deveni obligatoriu pentru nimeni !

ÎNTREBARE : *Dacă considerați, domnule președinte, că democrațiile occidentale se află într-o criză și dacă putem conta pe o dezvoltare în sensul gaullist?*

RĂSPUNS : Mi-ar fi greu să fac acum o caracterizare a situației din țările occidentale. Aceasta presupune o mai bună cunoaștere a acestor probleme. Cred că forțele politice din fiecare țară cunosc cel mai bine stările de lucruri și fenomenele și știu cel mai bine ce au de făcut în soluționarea diferitelor probleme. Cred însă că există anumite cercuri reacționare — eu nu le numesc gaulliste, ci reacționare — care încearcă în unele țări occidentale să orienteze evoluția acestora pe o altă cale, să se opună dezvoltării democratice. Dacă analizăm însă unele preocupări ale forțelor democratice din aceste țări, vedem că ele merg pe calea de a-și uni eforturile tocmai pentru a asigura dezvoltarea democratică a țărilor lor.

În acest sens, cred că putem privi cu încredere dezvoltarea în perspectivă a acestor țări, în condițiile creșterii forțelor progresiste și realizării unității lor de acțiune.

★

În încheiere, aș dori să folosesc acest prilej pentru a transmite cititorilor ziarului dumneavoastră, întregului popor austriac, cele mai calde urări de prosperitate și fericire, de succes în lupta pentru cauza progresului și păcii.

În cîmpiile moldovene e nevoie de apă

Oamenii o aduc din rîuri, pe canale

PĂMINTUL NU VA SUFERI DE SECETĂ

Seceta care din iunie anul trecut continuă să crape pămîntul Moldovei, îmbătrinindu-i fața, face mai mult decît să reamintească oamenilor acestor locuri ce s-a întîmplat în '47 ; îi îndîrjește și îi organizează pe fronturi largi în apărarea ogoarelor și a recoltelor ce se vor naște.

Mugurul abia zvîcnește-n liliac, precum o inimă, dornic de floare și cu seva evident lipsită de mustul dulce al zăpezii și la Probota. Iată de ce, preluîndu-se inițiativa cooperativelor agricole de producție de la Heleșteni, Grozești, Gorban, Deleni și Răchiteni, cooperatorii de aici au hotărît să-ndrepte către brazde toate sursele de apă existente, împiedicînd pe toate căile risipirea lentă a acestora în culoarea aurie, de nisip, a cerului. „Lucrările de îndiguire a rîului Prut, ne spune tovarășul Soctică Popa, secretarul comitetului comunal de partid, fac deocamdată imposibilă utilizarea apei acestuia în scopul irigării suprafețelor ce se cultivă. Udările de vegetație și aprovizionarea solului cu apă în vederea însămînțărilor de primăvară sînt însă probleme care se cer obligatoriu rezolvate ; oricum și fără amînări". Aceeași convingere împărtășită de toți cooperatorii și locuitorii comunei a dus în scurtă vreme la găsirea unor soluții eficiente și economicoase. Cunoscîndu-și bine pămînturile pe care le muncesc din moși-strămoși și în această situație aducîndu-și aminte că își cunosc și apele la fel de bine, cooperatorii au propus schimbarea punctului de vărsare al pîrîului Frasin de la Jijia spre Balta Butucului în scopul transformării acesteia în bazin natural de acumulare și utilizarea în același scop a Bălții Popii și a Bălții Rediului. Odată aprobate soluțiile propuse, s-a și trecut la treabă, echipa de motopompiști a C.A.P. Probota, condusă de mecanicul Niculae Maxim, aducînd în prezent ploaie din sursele amintite pentru o suprafață de 200 de hectare de culturi și 30 de hectare de grădină.

Mai jos, pe Valea Jijiei și Prutului, la Golăești, prins în preocupări asemănătoare, inginerul Alexandru Cîrstea de la ferma legumicolă a C.A.P.-ului, e greu de abordat. Aceeași natură care amenință acum cu uscăciune, în primăvara anului trecut a înecat sub ape tulburi întinse suprafețe cultivate cu legume. Și aceasta în vreo trei ani la rînd, încît renumele de grădinari al celor de la Golăești s-a dus și el pe apă oarecum. Pătrunjelul și păstîrnacul, morcovul și ceapa de Golăești au cam rămas o amintire în legumicultura județului și aceasta nu mai e ceva de tolerat. Producțiile slabe, cauzate din exces de umiditate au fost o lecție severă pentru toți și o astfel de lecție s-a hotărît să nu mai fie acceptată în nici una din grădinile cooperativei. La Golăești, la Medeleni și Grădinari anul acesta s-a acționat intens, fiind utilizate din plin ferestrele iernii. Solarul a intrat de multă vreme în plină primăvară. Răsadnițele la fel. Au fost discuite și nivelate în scopul păstrării apei în sol toate suprafețele destinate cepei și rădăcinoaselor și s-a trecut la însămînțări.

De multă vreme deja îngrășămintele au fost încorporate în sol și-a fost atrasă toată suflarea satelor la bătălia contra secetei. A fost schimbat, în scopul utilizării mai economicoase a apei, considerată pe drept cuvînt în rîndul materiilor prime pentru agricultură, sistemul de irigare în grădinării ; cel pe parcele, prin brazde și canale secundare dovedindu-se neeconomicos. Pe fața netedă a cîmpului încep să se ivească sigure și drepte canale lungi prin care „ploaia" va ajunge cînd va fi nevoie acolo unde oamenii doresc.

Am discutat cu mulți din cei care trăiesc aici. Au toți convingerea că, „fie cum o fi anul acesta vor obține sigur o cantitate de 1 300 000 de kg de legume", adică dublu decît cantitățile planificate în anii care au trecut. Și apa care aici, în primăvara aceasta vine spre culturi pe drum de lut și nu prin cer, constituie în modul cel mai limpede o garanție. Preocupați ca să obțină și ei o astfel de garanție, cooperatorii de la Fîntinele au trecut cu toate forțele la amenajarea unui iaz pe 100 de hectare. Teren slab productiv, vale sărăcăcioasă dar potrivită să păstreze în cupa sa ploi necesare pentru 300 de hectare. „Ne-am fi făcut de basm, se spune, ca tocmai noi, la Fîntînele, să rămînem fără apă". La iaz mai e de lucru, dar pentru cele 25 de hectare, destinate anul acesta legumiculturii, rezervele de apă au și fost asigurate ; în bazinul special amenajat fiind oprite ploi care au căzut în primăvara trecută pe pămînt.

„Asta e ploaia care ne-a necăjit atunci în martie, că nu se mai sfîrșea și amu, iată, că-i poruncim. Așa..." Așa, ploaia care a căzut atunci și care pe atunci nu asculta de nimeni ascultă de poruncă, îmbogățind cu picături de argint pămîntul care așteaptă să primească în porii larg deschiși semințe.

Aceleași ploi supuse astfel și Siretul, care în ultimile două primăveri la rînd a pătruns și peste prispe la Răchițeni, ne-au surprins și pe ogoarele din Valea cîntată de Alecsandri. Ploua peste 110 hectare la Livadă, și peste alte 160 de hectare în Lunca Iugani ; ploaie din Siret, din Balta Vinăți și Gîrla Livezii și curcubee pe sub care recoltele sînt așteptate ca să treacă precum biruitorii pe sub arcuri de triumf.

Da. N-a plouat din iunie, anul trecut, dar anul acesta va ploua cum vom dori ; campania agricolă de primăvară începînd aici cu prezența pe ogoare a celor învățați să aducă ploaie.

ION CHIRIAC

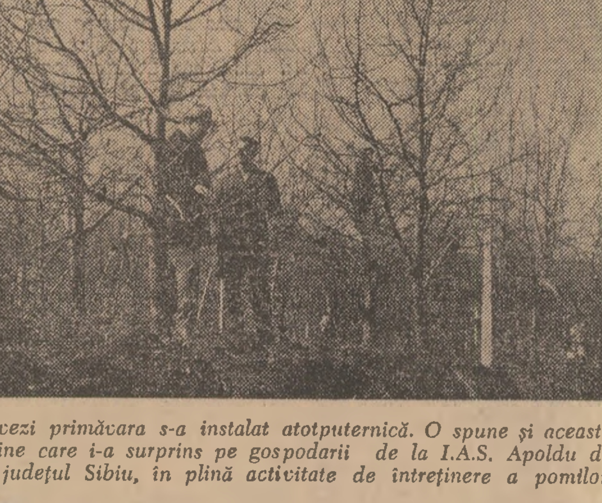

În livezi primăvara s-a instalat atotputernică. O spune și această imagine care i-a surprins pe gospodarii de la I.A.S. Apoldu de Sus, județul Sibiu, în plină activitate de întreținere a pomilor.

ANONIMATUL

(Urmare din pag. I)

s-a părut, la un moment dat, că se gîrbovise. Dar mi-am dat seama că își studiază cu meticulozitate curbura corpului în fața celorlalți ; pe o stradă, undeva, l-am zărit mergînd țanțoș, la brațul unei fete, cu pieptul scos în față, cu fularul neglijent înfășurat în jurul gîtului, cu nasturii paltonului descheiați, deși era cam frig și vîntul încerca să-i muște tinerețea. Ei bine, pe acest indiferent cu mintea, pe acest anonim tenace nu-l lua nimeni la rost. Părea că se bucură de o proteguire implicită din toate părțile și sînt convins că în sinea lui jubila și își prolifera comportamentul marginal. La un moment dat acest om a ieșit din letargie și a propus, cu vehemență, sancționarea unui coleg de-al lui care, prea zelos într-o acțiune pozitivă pe care o inițiase, greșise fără să vrea față de un profesor. Mi-am dat seama atunci că anonimul calculat era un om periculos. Că n-are scrupule și criterii. Că este gata oricînd să lovească în juru-i, speculînd deficiențe de moment, trecătoare. Că indiferența lui este lene pură, parazitare disimulată, ce nu se vrea deloc periclitată. Că nu este deloc inovensiv, ci încearcă să contagieze mizînd, cu prematură nerușinare, pe slăbiciunea sentimentelor celorlalți, pe compasiune și chiar pe mila cea mai curată. Că reușește uneori să-și atragă simpatii novice și leșinate.

Mă întreb : ce resorturi carențiale fac ca apetitul anonimatului lenevos să se instaleze, de la o vîrstă crudă, în ființa unora ? De ce parazitismul implicat în atitudinea indiferentă nu este atacat frontal în unele colective ? Este el oare mai puțin păgubitor decît celălalt parazitism, cu trupul și cu sufletul, întreținut de buzunarul mamei sau tatălui ?

Neîndoielnic, tînărul care are inițiativă, este activ și tenace, poate greși la un moment dat. Și este normal să fie criticat pentru măsura în care a greșit. Dar este oare echitabil ca, în același timp, cel care are cultul anonimatului, care nu face nimic demn de laudă, să stea liniștit și să-și întrețină cu falsă candoare propria-i absență ?

Anonimul nevrednic gîndește că, nefăcînd nimic, nu poate greși. Și că, prin urmare, nu poate fi reprobat. De ce să lăsăm să prolifereze o astfel de logică întoarsă, izvorîtă din culpa nefacerii vicioase ?

Sînt convins că anonimul chibzuit și traficant de sentimente dăunează esențialmente colectivității. El nu poate fi pus în cumpăna judecății cu tipul entuziast și sincer, dar care poate greși o dată. Să-l tratăm deci, ca atare, fără menajamente de circumstanță și sentimentalisme primitive.

Reducerile din programă

(Urmare din pag. I)

10 ore zilnic, sau 12 — sînt zile și cu 16 ore, — reprezintă un regim de muncă normal sau exagerat pentru un elev în anul III de liceu? Dacă luăm în considerare că liceenii muncesc acum în vederea unei activități intelectuale, atunci putem fi înclinați să privim cu îngăduință acest regim de viață, știut fiind că „normarea" scapă, în cazul acesta, de sub control. S-ar mai putea face observația că antrenamentele sportive și repetițiile artistice sînt activități recreative și, ca atare, nu cer efort intelectual. Totuși un elev în anul III de liceu este un tînăr de 17—18 ani, deci în plin proces de formare fizică și intelectuală și, în consecință, cu posibilități oarecum limitate chiar sub raport biologic ; totodată are nevoi care nu apar în tabloul înfățișat : lecturi nu numai din cele recomandate de școală, spectacole, plimbări, plăcerea de a asculta muzică, de a dansa. Unde mai pot încăpea acestea într-un orar atît de încărcat ?

Dar timpul de muncă al elevilor s-ar putea cerceta din diferite unghiuri de vedere. În cele ce urmează, vom încerca să privim exemplul de la care am pornit în relația sa cu **planul de învățămînt și orarul școlar** — avînd ca fundal programele întrucît aici își află sursa elementele principale care acoperă bugetul de timp al elevului.

Ca urmare a indicațiilor date prin Hotărîrea plenarei C.C. al P.C.R. din iunie anul trecut, în planul de învățămînt s-au operat reduceri, urmărindu-se „în principiu" descongestionarea muncii elevilor. Reducerile au vizat disciplinele cu numărul cel mai mare de ore și cu ponderea cea mai însemnată în procesul de instruire cum ar fi matematica, fizica, biologia și altele. Desigur, operația nu este deloc simplă : a reduce planul de învățămînt la fizică, bunăoară, cu o oră săptămînal nu se poate realiza pur și simplu prin suprimarea unor capitole din programă, ci printr-o altă concepție asupra programei însăși. Putea fi realizat acest obiectiv în lunile care au precedat deschiderea anului școlar fără a se afecta cu nimic ritmul normal de predare a fizicii în liceu ? Profesorii consultați de noi demonstrează că ce s-a făcut pentru anul școlar în curs poartă pecetea improvizației.

„Formal — afirmă prof. Traian Popa — Liceul „Dinicu Golescu" Cîmpulung — **planul de învățămînt la fizică se compune din cîte 3 ore săptămînal la anii II și IV și cîte 4 ore săptămînal la anii I și III. La anul II s-a scos Electrostatica care a fost adăugată anului III. Raționamentul pare logic : dacă în anul III se studiază Electricitatea, atunci normal este să fie inclusă și Electrostatica. Dar ce s-a întîmplat ? Pentru a se face loc noului capitol care necesită destule ore de predare s-a scos o lecție, îndeajuns de banală, Radiolocația, pentru care aveam nevoie de maximum o jumătate de oră. În schimb Electroliza — avînd afectate 3 ore în plan se predă și la fizică și la chimie. Elevul anului III este foarte aglomerat și oricîtă bunăvoință am avea nu ne ajung orele din plan pentru a acoperi cerințele programei. Cum nu-i putem lăsa nepregătiți pe elevi, recurgem la fel de fel de subterfugii care, evident, încarcă orele lor de muncă". „Planul de învățămînt la fizică a fost redus cu 33 ore anual ; ceea ce s-a scos din programă în acest scop nu se ridică la 10 ore de predare".** Observația aparține prof. Victor Obreja — Liceul „Nicolae Iorga" Brăila. Și mai departe : **„Galopăm prin materie fără a-i lăsa pe elevi să aprofundeze. Merg mai departe și spun că cei care alcătuiesc programele, planurile, nu se gîndesc suficient la elevi. Astfel cum au putut scoate din programă „Mașinile simple" — un exemplu dintre altele — trecîndu-se direct la... Randamentul mașinilor simple ? Care profesor ar putea începe cu randamentul fără a vorbi de mașini ? Nici nu renunțăm, dar îi solicităm pe elevi foarte mult. Dacă ne-am rezuma la programă și plan i-am lăsa pe elevi cu goluri ce ar putea fi greu acoperite, n-am mai putea face aplicații, lucrări de laborator. Dar elevii noștri vor să devină ingineri, au nevoie de fizică...".**

Cei doi profesori de specialitate au și soluții, la programă desigur, pentru că altfel reducerile din plan apar imposibil de respectat. Ei susțin că s-ar putea renunța la Optică, întrucît cunoștințele de optică la admiterea în învățămîntul superior sînt îndeajuns de puțin solicitate — la medicină și operatorie de film ; oricum Optica geometrică se predă în școala generală deci nu va lipsi din pregătirea de cultură generală a tinerilor și, dacă ar fi bine predată s-ar putea opri aici ; se poate restrînge și o parte din capitolul Căldură în favoarea unor cunoștințe cum ar fi cele de mecanică modernă, semiconductori, laseri — indispensabile specialistului contemporan ; Electroliza să se studieze în întregime la chimie ; capitolul de Mărimi fizice să se parcurgă complet în școala generală pentru a nu mai fi necesară reluarea lui în anul I de liceu.

Ce se întîmplă cu matematica ? **„Programa nouă pentru anul I este de la bun început supraîncărcată** — opinează profesorul Gheorghe Cenușă — **ceea ce face ca numărul aparent mare de ore afectat — 4 ore pe săptămînă — să nu acopere necesarul. Pentru trigonometrie și geometrie sînt rezervate ore suficiente. Dar pentru algebră nu. S-a renunțat la Calculul algebric întrucît acesta figurează în programa școlii generale ; judecînd însă după cunoștințele precare cu care vin elevii, noi nu putem trece peste el. Cum ne descurcăm ? Rămînem o oră după cursuri, facem ore suplimentare, folosim meditațiile. Nu trebuie să ne amăgim, reducerile din programă și, deci, planul de învățămînt care o acoperă în forma ei de acum, duc inevitabil la supraîncărcarea elevilor. Aici este un viciu de fond: reducerea planului de învățămînt, realizată pe baza unei programe atotcuprinzătoare nu poate fi asigurată în condițiile unui învățămînt concentric. Or, am exemplificat cu calculul algebric, dar și trigonometria — care se predă în clasa a VII-a — se reia în anul I de liceu, rezervîndu-i-se chiar 32 de ore. Și cazurile acestor repetiții care încarcă programele nu sînt doar cele citate". „Programa pentru anul I de liceu** — completează ideea prof. Mihoc Țarălungă — Liceul „Panait Istrati" Brăila — **a fost modificată pe principiul că absolvenții școlii generale vin cu anumite discipline matematice însușite la nivelul maxim al programei școlii generale. Ceea ce nu este real nici pentru cei mai străluciți absolvenți ai ei, din diferite cauze. În această lumină, geometria plană, care avea prevăzute 2 ore săptămînal tot anul, a fost rezumată acum numai la trimestrul I. În schimb... i s-au adăugat capitole noi (probleme de construcții și de loc geometric). De fapt situația se prezintă așa : pentru actualul an I de liceu s-a lăsat toată materia de anul trecut, adăugîndu-i-se 28 ore de trigonometrie, 8 ore structuri algebrice, 12 ore algebră modernă, 12 ore pentru calculul vectorial și școlar : total 60 de ore.** Paradoxal, planul de învățămînt a rămas același".

Departe de a epuiza problema, părerile reproduse se completează cu situații asemănătoare și la alte discipline. În cursul anchetei întreprinsă pe această temă numeroși profesori de chimie, biologie, științe sociale, limba și literatura română au semnalat dificultăți asemănătoare în respectarea planurilor de învățămînt atita timp cît programele n-au fost reevaluate ; în cele mai multe cazuri programele reprezintă o sursă constantă de supraîncărcare. „Cauza principală — opina prof. Ion Dragu — directorul Liceului „Ion Neculce" din București — stă în maniera enciclopedistă de elaborare a programelor ; autorii nu pornesc de la lumea în care trăim, nu-și pun problema de a selecta ceea ce este cu adevărat util generațiilor actuale. Elaborăm programe noi cu tare vechi, ignorînd realitatea că școala nu-i mai poate da azi tînărului tot, ca în urmă cu cîteva decenii, cînd cunoștințele rămîneau valabile cîteva decenii.

Nu este însă mai puțin adevărat că și profesorul, la ora actuală, este o sursă de supraîncărcare. Mi-ar părea rău să-mi supăr colegii, dar trebuie să recunoaștem că și noi opunem rezistență procesului de aplicare a reducerilor ce ni se propun prin programă și plan de învățămînt. Profesorii înșiși nu sînt selectivi, se cramponează de tot ce au învățat, ei la vremea respectivă, socotind că nimic nu trebuie ocolit, că elevii nu vor putea înțelege ceea ce se petrece azi în știința respectivă dacă nu-i vor cunoaște istoria și evoluția. Și atunci „completează" planul cu ore suplimentare, ore facultative, meditații și nu puțini sînt aceia care „anexează" orelor de clasă și cercurile elevilor".

ANUL XXXX

Există nostalgia locului în care ne-am născut, de unde am făcut primii paşi spre ideea de ţară.

Există melancolia amintirilor care ne întorc paşii, fie şi numai în imaginaţie, pe ulițele ori străzile unde copilăriei şi tinereţii noastre i-au crescut aripi de zbor.

Există bucuria revederii acestor oameni şi acestor locuri. Dar există, mai presus de toate acestea, datoria de a nu uita de unde am plecat. Există obligaţia morală pe care cel plecat şi-o asumă pentru totdeauna faţă de matca plecării lui. Sîntem ca nişte copaci ale căror coroane, în orice loc al acestei ţări ar fi înfiorate de vînt şi de soare, păstrează o puternică legătură invizibilă cu o rădăcină neclintită, unică. Spre ea, spre oamenii care o întruchipează avem datoria, mereu şi mereu, de a reveni, de a pune cu mintea şi umărul nostru de azi noi cărămizi vechilor vetre.

Poetul Alexandru Andriţoiu dedică reportajul său unui oraş „cu care plec la drum şi la care mă întorc totdeauna mereu mai dornic să-l văd, să-l cunosc şi să-l cînt" : Oradea.

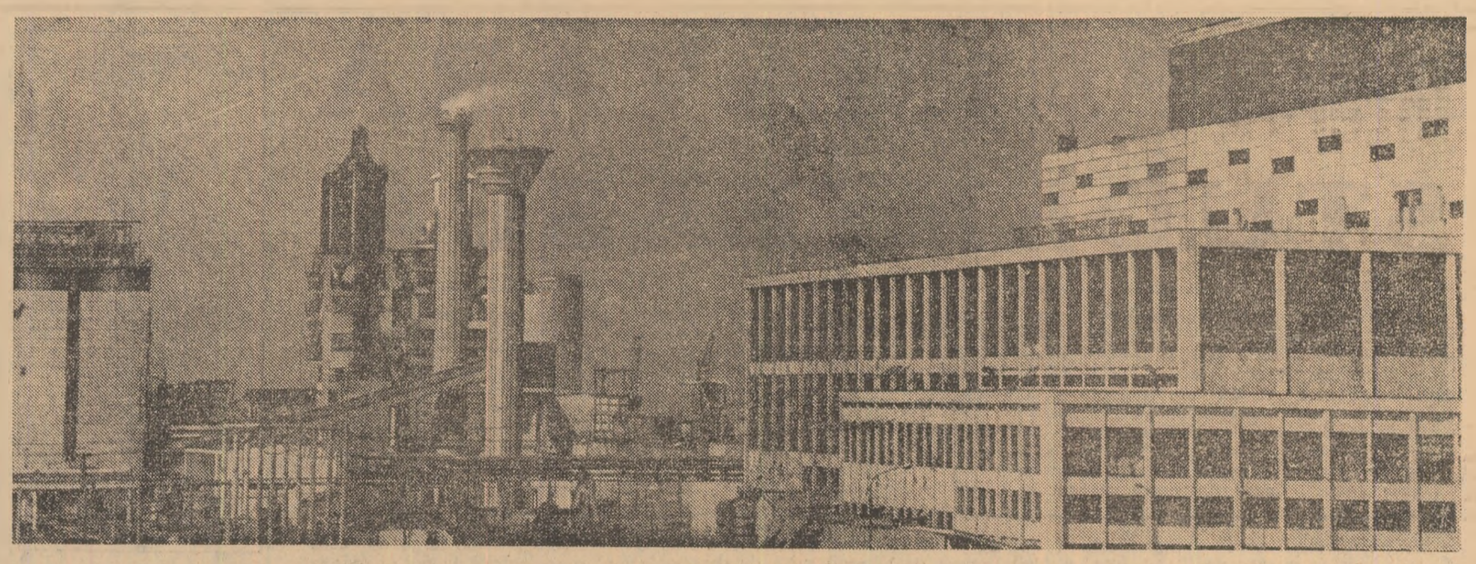

oraşul cu care plec la drum...

Un reportaj de ALEXANDRU ANDRIŢOIU

Ca mai toate oraşele lumii, personalitatea oraşului Oradea este legată de o apă : Crişul Repede. În plus, particularitatea aşezării stă în faptul că la marginea de răsărit a aşezării, Munţii Apuseni se încheie cu dealuri dulci acoperite cu vie, pe cînd la marginea de apus începe deja pusta netedă şi fecundă.

Printre oraşele Transilvaniei, unele burguri (Braşovul, Sibiul, Sighişoara etc.) altele vaste, împrăştiate, de cîmpie (Aradul, Satu Mare) Oradea are o personalitate cu totul aparte ; barocă, cetatea amestecă stiluri dar frumos, ca într-un caleidoscop de arhitecturi. Centrul îşi păstrează pecetea veche, noile clădiri alcătuind cartiere satelite la demargini, pe vetrele foste odinioară maidane sau mahalale sordide.

Crişul intră în Oradea geamăn cu Calea Clujului, tresărind în răstimp, pe mici cascade parcă anume durate să-l scoată din amorţeală. Pe malurile lui se ridică edificiile cele mai de seamă ale oraşului ca la expoziţie permanentă şi trufaşă. Fabrica de materiale plastice, Parcul tineretului, hotelul Dacia, Liceul Emanoil Gojdu, Muzeul Iosif Vulcan, Primăria oraşului, Fabrica de produse chimice Transilvania, zona de vest, un cartier imens, adevărat oraş în oraş, cu platforma industrială pe care fiinţează o Centrală electrică şi de termoficare, cu apa fierbinte de aici sînt încălzite blocurile cartierului, Uzina de alumină, Fabrica de mobilă Alfa, Fabrica de zahăr etc — pînă ce Crişul iese din oraş şi apoi din ţară.

Tot de coloana albastră şi fluidă a Crişului Repede se leagă viitorul apropiat şi cel mai îndepărtat al Oradiei. La capătul zonei de vest, unde mai picotesc încă maidane şi bălţi ce nasc noiane de ţînţari, construcţii ultramoderne, în dreapta şi-n stînga rîului, legate cu poduri pe două nivele într-o arhitectură cum n-am mai văzut decît în filme, vor lega spaţii verzi, locuri de agrement, aşezăminte culturale într-un microraion ale cărui linii le-am urmărit în sala mare a D.S.A.P.C.-ului, împreună cu tovarăşul Petru Blajovici, primul secretar al judeţului de partid, un bun specialist în materie de sistematizare.

★

Aproape fiecare oraş îşi are un punct mai înalt din care poate fi panoramat aşa cum descălecătorii priveau, de pe-o culme, ţara pe care urmau s-o ctitorească : Feleacul, la Cluj — Tîmpa, la Braşov, Dealul Viilor la Oradea în creştetul cărora se impune un restaurant în formă de ciupercă, în locul căruia, zice-se, edilii vor construi un elegant motel. Din acest punct mai înalt observăm că Oradea este adunată circular în jurul centrului unde sînt aliniate cîteva splendori arhitectonice : primăria, biblioteca, pasajul „Vulturul Negru", teatrul de stat şi o pleiadă de locuinţe în stiluri diferite dar legate între ele printr-un duh familiar comun. Din centru, străzile se angajează radiar, cu eleganţă şi cu multă, cu foarte multă verdeaţă. Întregul oraş e o grădină. Tot de sus distingem cîteva unicate ale Oradiei : vedem spre Biharia presupusa cetate a lui Menumorut dărîmată din lut îndesat. Apoi biserica cu lună, numită aşa pentru că pe turnul bisericii se află un glob vopsit pe jumătate auriu, pe jumătate negru şi care rotit, printr-un mecanism ciudat, arată cu exactitate poziţia lunii pe cer. Cînd luna e plină se arată întreg globul auriu, iar la eclipsă de lună apare partea neagră a globului. Este o construcţie unică în lume.

Se vede apoi palatul baroc, al doilea ca lungime din Europa, avînd atîtea ferestre cîte zile într-un an. În interiorul palatului se află astăzi unul dintre cele mai mari muzee din România.

Vedem apoi zidurile vechii cetăţi, din păcate prost întreţinute. Destul de bine păstrate, ele ar putea constitui incinta unui hotel original şi atractiv aşa cum am văzut eu, în cazuri similare, peste hotare. Zidurile acestei cetăţi au fost asediate de Mihai Viteazul. Odată cu această panoramare spre apus, ni se arată privirii pleiada podurilor — oraşul avînd o seamă de poduri de toată frumuseţea, între care excelează podul Decebal, dantelărie de aleasă fantezie în fier. Un altul, din dreptul „Muzeului Iosif Vulcan" repetă farmecul dar rezistenţa cedează bătrîneţei şi se pare că va fi demolat şi înlocuit cu stereotipia altuia, modern. Un alt pod superb, din plin centru a fost aruncat în aer de trupele hortiste în timpul celui de-al doilea război mondial.

Să privim acum din Dealul Viilor, spre răsărit şi vom da peste oaza tropicală a băilor „Felix", un microclimat creat de abundenţa apei termale. Pe un rîu cu apă caldă de la băile „1 Mai" creşte un lotus cum se mai găseşte numai pe apele Nilului şi Amazonului. Oază de sănătate, la Felix vin mulţi bolnavi străini, de obicei din ţările nordice, vin în cîrje şi pleacă teferi, prin tratament ştiinţific nu ca în Franţa, la Lourdes, unde mila cerească este aşteptată cu zădărnicie prin ispita mîlor de cîrje părăsite, puse reclamă pentru bieţii infirmi.

★

Cu asta am ajuns la apa termală, o adevărată comoară pentru economia Oradiei. Am vorbit de virtuţile ei medicale curative la care se adaugă cele preventive : sportivii, în vacanţe, vin aici pentru fortificarea fizică. Oraşul întreg şi împrejurimile plutesc pe vaste zăcăminte de apă termală a cărei temperatură atinge 80 de grade. Două standuri cu apă fierbinte sînt deschise în plin centrul oraşului. Dar problema numărul unu se pune acum pentru folosirea apei termale în economie ; începutul a fost şi făcut prin încălzirea unui mare număr de sere aliniate pe drumul dinspre aeroport. Producţia de roşii şi castraveţi de aici este mare şi de bună calitate, bine cotată pe piaţa internă şi la export. Se pune acum problema folosirii apei termale în industrie şi în încălzirea locuinţelor, apa fierbinte de la Centrala electrică fiind insuficientă pentru marile nevoi ale cetăţii.

★

Industria orădeană este puternică şi înţelept diversificată. Se produce aici o gamă de mărfuri de cele mai felurite speţe. Veterana Uzină de maşini-unelte „Înfrăţirea", cu nume simbolic pentru înfrăţirea în muncă şi idealuri a românilor, maghiarilor şi a altor naţionalităţi băştinaşe, este o întreprindere cu necontenită creştere a capacităţii.

Dar mai întîi trebuie de spus că industria orădeană are o tradiţie destul de bogată ceea ce a polarizat o mişcare revoluţionară îndelungată. Oradea a dat figuri de seamă mişcării comuniste din România (este interesant de spus că la procesul de la Cluj a unui grup de comunişti orădeni, avocatul apărării a fost Lucreţiu Pătrăşcanu). O altă fabrică veterană care şi-a sărbătorit anul trecut 50 de ani de existenţă este „Solidaritatea" şi ea cu nume simbolic. E adevărat că la naţionalizare ele erau mici întreprinderi cu nu număr restrîns de salariaţi dar, mai ales în industria uşoară, Oradea avea cîteva întreprinderi cunoscute în întreaga ţară.

Astăzi Oradea produce ceea ce nici nu visa să producă nici măcar în urmă cu două decenii. De pildă, alumină. Două din laturile care formează triunghiul aluminiului românesc (Alro) se află pe teritoriul Bihorului : exploatarea minereului de la Dobreşti şi Uzina de alumină de la Oradea, condusă de un director inginer excelent, de faimă republicană, inventator cu brevetul în buzunar : Constantin Ştefănoiu. Tot aşa produsele chimice (medicamente şi coloranţi). Oradea mai produce prefabricate, încălţăminte, tricotaje, mobilă, zahăr, blănuri, conserve, confecţii, materiale plastice, jucării, artizanat, bere şi alte mărfuri — majoritatea sortimentelor plecînd şi la export. Din Oradea se exportă în multe ţări, — inginerul Vasile Bologan fiind ochiul de control al mărfurilor de export, după cum inginerul Viorel Fărcaş svelt şi sobru, are controlul... ţuicii de Bihor şi ea bine cotată la export. Cîteva amănunte semnificative : din Oradea, de la Fabrica de mobilă Bihorul, se exportă mobilă stil tocmai în Franţa, în ţara mobilei stil, îmi spune inginerul Vladimir Oros, directorul centralei de exploatare a lemnului — după cum marmura de Vascău, de la Fabrica de prelucrare a marmurei ce va intra în producţie în acest cincinal este deja de pe acum contractată pînă şi în Italia, ţara marmurei. Marmura neagră şi roşie de la Moneasa (de peste munţii Muma Codrului) a fost folosită la construirea Casei Scînteii, a Palatului CAER din Moscova şi a unui mare palat din Bagdad etc. Blănurile de la Fabrica „1 Mai" sînt un paradis al femeilor. Miorița românească este metamorfozată aici în forme estetice dincolo de realitate şi vis. Dar, spre lauda fabricii, aici sînt produse şi şube pentru paznici de noapte, muncitorii de la C.F.R., santinele etc.

★

Ritmul construcţiilor orădene este acela al întregii ţări după cum întreaga economie, întreaga viaţă spirituală a oraşului este o parte din freamătul care renaşte mereu patria noastră socialistă. Ele sînt rodul celor treizeci de ani de viaţă liberă şi creaţie majoră al cărei arhitect unic a fost şi este Partidul Comunist Român. Ritmul de dezvoltare a tuturor domeniilor de activitate a fost şi la Oradea reevaluat şi accelerat în ultimul deceniu. Vizitele de lucru ale tovarăşului Nicolae Ceauşescu în oraş şi-n judeţ au fost un impuls bărbătesc, o jalonare de lumină şi aur pentru noua biografie socială a acestor locuri.

Existenţa strălucită a Oradiei este oglinda muncii orădenilor sub conducerea neobosită a organelor locale de partid şi de stat care şi-au depus întreaga lor capacitate şi pasiune pentru ca oraşul să fie la înălţimea steagurilor socialismului.

Viaţa spirituală a Oradiei trebuie privită în acest context. Ea are fireşte tradiţii prestigioase care se împlinesc astăzi la polul plus al culturii socialiste.

La palatul episcopal din Oradea s-au retras din prigoană, au găsit azil şi au scris corifeii şcolii ardelene Petru Maior şi Samuel Micu, macedoromânii Emanoil Gojdu şi Nicolae Jiga au ctitorit şcoli, internate şi alte focare de cultură. Cu sudoarea frunţii, Iosif Vulcan a înfiinţat revista „Familia" debutîndu-l pe Eminescu. Tot revista „Familia" publica pentru prima oară în presa românească portretul lui Karl Marx însoţit de un articol explicativ. Corul „Hilaria" îşi va sărbători, anul acesta, un centenar de activitate ş.a.m.d.

Înscrisă în aceste tradiţii, dar în tipare socialiste, viaţa spirituală orădeană se constituie mai întîi în conştiinţa culturii proprie locuitorilor ei şi rod al revoluţiei culturale condusă de partid şi abia apoi în instituţiile-i clasice. Orădeanul modern, român sau maghiar, are sentimentul acut al culturii, în oraşul în care, prin dreapta politică naţională a regimului nostru, Iosif Vulcan şi Ady Endre îşi au cîte un muzeu al lor.

Apare în noua-i serie revista „Familia", apar două ziare, (în română şi maghiară), un supliment cultural al ziarului maghiar, o publicaţie studenţească cum şi cîteva reviste editate de liceele din localitate. Deci iată, numai în domeniul presei, un salt spectacular. Teatrul de probă, cu două secţii — filarmonica (cu o vechime de 50 ani, distinsă anul acesta, cu Ordinul Meritul Cultural clasa I, unica filarmonică din ţară distinsă cu asemenea ordin), ansamblul sindicatelor, ansamblul tineretului, corul „Hilaria" dovedesc acelaşi salt spectacular în domeniul teatrului şi muzicii. Artele frumoase au o filială solidă în Oradea cu personalităţi distincte în peisajul plastic românesc.

Oradea are astăzi un Institut pedagogic cu zece ani de activitate, o bibliotecă ce posedă un mare fond de cărţi, multe rare, — o şcoală de muzică şi artă plastică, alta populară de artă, multe şcoli cu profil tehnic etc.

O monografie a oraşului, în arcul celor trei decenii de libertate, ar aduce desigur lumini mai bogate şi mai precise în evoluţia oraşului. Iar dacă istoricii se mai contrazic încă în privinţa vîrstei oraşului, dacă el are 1000 de ani de existenţă sau numai, 880 — certă şi întru totul strălucită este noua vîrstă a Oradei, cea măsurată cu metronomul solar a trei decenii de evoluţie certă şi consecventă cu sine.

Cînd aud la geamuri viori cîntînd liric la ceasul de înflorire a arborilor de pe Strada Castanilor, cînd mă plimb în familiara înghesuială de pe Corso sau beau o bere sus la Ciuperca, îmi dau seama că acest oraş mi-a intrat în sînge ca o melodie, ca un imn pe care nu-l mai poţi uita niciodată — oraş cu care plec la drum şi la care mă întorc totdeauna mereu mai dornic să-l văd, să-l cunosc şi să-l cînt.

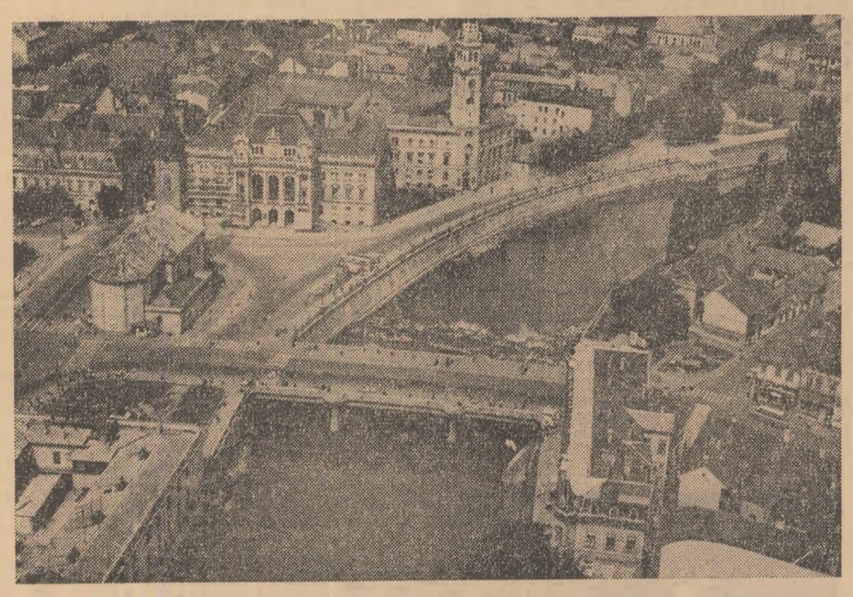

IERI ŞI AZI

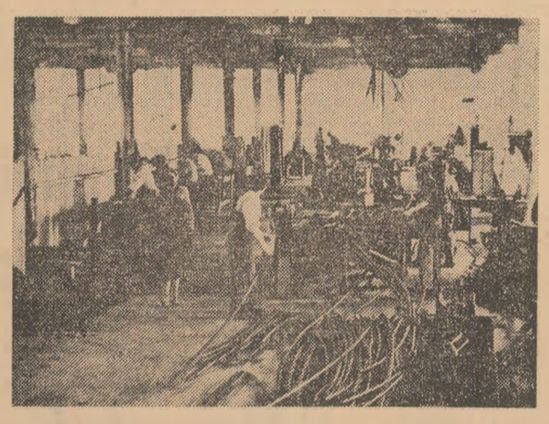

Două ipostaze care vorbesc de la sine : fostele ateliere ale lui „Phoebus" şi condiţiile în care se lucra înainte de Eliberare şi, pe aceleaşi locuri, actuala Întreprindere constructoare de maşini unelte „Înfrăţirea" în permanent proces de modernizare, ambasadoare a industriei româneşti în multe ţări ale globului.

BRIGADA „SCÎNTEII TINERETULUI" TRANSMITE:

D. MATALĂ, N. ADAM, V. CĂBULEA, N. COŞOVEANU şi C. STĂNCULESCU

CÎTEVA CONCLUZII LA UN CAPITOL MEREU DESCHIS

A FOST INCADRAT UN NOU ACTIVIST U.T.C.

• Cîte priviri îl cuprind ? • Cîte mîini i se întind ?

Am început activitatea acestei brigăzi a ziarului cu o corespondenţă referitoare la stilul de muncă al activistului U.T.C. Ni se pare firesc să o încheiem cu o problemă asemănătoare, îmbogăţită însă de argumentele întîlnite de-a lungul întregului traseu. Cu atît mai mult, cu cît prezenţa activistului U.T.C., rolul său de îndrumător, de sprijin, de coordonator al acţiunilor iniţiate de colectivele de utecişti este un atribut care nu mai are nevoie de demonstraţii sau insistenţe pe marginea importanţei sale. Ne vom referi însă, de data aceasta, la un singur aspect, acela al contactului activistului proaspăt promovat cu noile sale îndatoriri, al integrării depline într-o condiţie evident de mare răspundere şi cu multiple solicitări. Reluînd, aşadar, în linii mari, locurile prin care am trecut, ne oprim asupra acestui subiect şi pentru motivul că în ultima vreme rîndurile activelor U.T.C. au cunoscut o promiţătoare infuzie prin atragerea unor activişti de curînd promovaţi.

DE PRIMII PAŞI DEPINDE ÎNTREGUL MERS

Victorița Stroe nu are decît cîteva luni de cînd este activistă a Comitetului municipal Piteşti al U.T.C. Mai înainte a făcut parte din activul obştesc al unei întreprinderi, aşa încît experienţa ei era, odată cu trecerea la un alt nivel, mai pretenţios, de-a dreptul minimă. Şi totuşi acum, discutînd cu ea, nu-ţi poţi stăpîni o reacţie de surpriză. **„Mai înainte, se destăinuie dînsa, am crezut că va fi mai greu aici, că voi avea de rezolvat treburi mai dificile. Nu este însă, dimpotrivă, mi se pare chiar mai simplu".** Trebuie să recunoaştem, ne-am fi aşteptat la o reacţie inversă chiar. Ni se părea mai normal ca noul loc de muncă să aducă după sine şi eforturi mai mari, legate de necesitatea de a îndruma un număr mai mare de organizaţii, de tineri, ca şi de dorinţa intimă de a te situa la înălţimea datoriilor unui activist. Dealtfel cazul este, am spune, aproape singular. În alte locuri, la Covasna sau la Harghita, la Bistriţa sau la Vîlcea, ni s-a răspuns aşa cum ni se părea şi nouă înşine firesc, iar argumentele erau acelea că tinerii cu care vine acum în contact proaspătul activist sînt de categorii diverse şi că el, activistul, trebuie să se acomodeze în funcţie de noile situaţii, nu tinerii.

Ce s-a întîmplat, totuşi, în situaţia de mai sus ? Alte întrebări şi răspunsuri clarifică treptat nedumeririle. **„Mă ocup mai ales de problemele organizatorice, de cotizaţii, de evidenţă, de programe de activităţi. Astea, chiar dacă nu sînt nici ele prea simple, se rezolvă pînă la urmă".** Am întrebat-o care ar fi greutăţile întîmpinate în stringerea cotizaţiei, de pildă, şi ni le-a spus : **„Iată, m-am dus de curînd la Fabrica de încălţăminte. Cînd i-am cerut sprijinul unei casiere mi-a răspuns că noi, activiştii, trebuie să ne ocupăm de cotizaţii, ea n-are timp. Avem însă nevoie şi de ajutorul lor, al celor din activul obştesc".** Aşadar, din nou invers : nu activistul este cel ce acordă ajutor şi sprijin, ci activul obştesc i-l dă activistului.

În cele din urmă însă am aflat un amănunt care explică în bună măsură această ciudată răsturnare de optică. Victorița Stroe n-a fost însoţită în primele sale deplasări de nici un activist cu mai multă experienţă al municipiului, a fost pur şi simplu lăsată să se descurce singură. **„La nivelul organizaţiilor am mers întotdeauna singură, recunoaşte şi ea. Doar în cîteva rînduri, mai tîrziu, am fost însoţită".** După cum se vede, exemplul pledează de la sine pentru o îndrumare atentă, pentru sprijinirea primilor paşi ai noului activist în organizaţii. Singură, perioada de pregătire teoretică, prin care a trecut desigur şi interlocutoarea noastră, nu este suficientă. Cea de a doua etapă, a contactului cu realităţile, este cel puţin la fel de importantă, iar aici sprijinul activiştilor mai experimentaţi este absolut necesar. De ei depinde întreaga evoluţie ulterioară a colegului mai tînăr, posibilitatea de a realiza la treapta capacităţilor de care dispune indiscutabil.

VĂ RUGĂM, NU RUTINA, CI EXPERIENŢA !

În alte locuri însă această îndrumare apropiată a primilor paşi are loc cu regularitate, pătrunzînd în practica de lucru curentă. N-am mai întîlnit decît puţine cazuri în care tînărul activist să fie lăsat fără suoraveghere şi orientare concretă în teren. Însă un alt fenomen pindeşte şi acum şi scoate uneori capul chiar atunci cînd lucrurile dau impresia că merg bine. Am discutat, la Miercurea Ciuc, cu cinci activişti ai comitetului judeţean U.T.C., toţi cinci promovaţi într-o perioadă care variază între un an şi trei luni. I-am rugat să ne relateze punct cu punct cum a decurs prima lor zi de deplasare, alături de cei în grija cărora au fost daţi. Iată răspunsurile lor : **„La Cîrţa mi s-a arătat cum se procedează pentru clarificarea evidenţei. La şcoală, la cooperativă, am verificat dosarele, procesele verbale. Am participat şi la o adunare de primire în U.T.C." ; „Am fost în cîteva organizaţii mari din oraş. Am făcut cunoştinţă cu secretarii, m-am uitat prin dosare... cam atît" : „În primul rînd am luat legătura cu secretarul de partid. Apoi am stat de vorbă cu cîţiva secretari U.T.C., în cîteva organizaţii. Ne-am interesat de programe, de cotizaţii...".**

Din nou spre surprinderea noastră, nici unul dintre interlocutori n-a amintit nimic despre un capitol care, după ştiinţa noastră, ocupă primul loc în agenda de lucru : contactul cu tinerii, popasul în mijlocul lor. Ba mai mult, una dintre afirmaţii are chiar o nuanţă amuzantă : **„Mi s-a spus că prima legătură trebuie s-o iau întotdeauna cu elevii, apoi am fost dusă la directorul şcolii".** Poate că, într-adevăr, pentru primul contact al activistului cu comuna, cu organizaţia, este necesară mai întîi prezentarea pe la toţi factorii de răspundere, însă nu ni se pare deloc normal ca prezentarea către tineri să fie total neglijată. Am zice chiar că, tocmai în această zi, ar fi trebuit lăsată pentru mai tîrziu verificarea dosarelor, a hîrtiilor, a cotizaţiei, şi trecute pe primul plan întîlnirile cu tinerii, discuţiile cu ei, pentru a-l obişnui pe activistul tînăr de la bun început cu acest stil de muncă. Se verifică în aceste situaţii faptul că activiştii mai vechi le transmit celor noi nu întotdeauna experienţa, ci mai degrabă rutina lor, propria lor obişnuinţă de a se limita deseori la contactele cu „factorii", cu „scriptele". Un stil de muncă adecvat, despovărat de birocraţie, nu se imprimă astfel, ci prin asigurarea unei legături nemijlocite cu realităţile concrete. Acestea constituie cea mai bună şcoală a activistului şi de modul cum le implîntăm acum primele deprinderi depind convingerile lor de mai tîrziu.

ÎN LOCUL TUTELEI, ÎNCURAJAREA ŞI ÎNCREDEREA

Cu atît mai mult, cu cît opţiunile activiştilor respectivi se declară categoric de partea acţiunii concrete, a intervenţiei la faţa locului, nu prin intermediul hîrtiilor, ci al contribuţiei personale. Nu întîmplător, desigur, din declaraţiile lor se desprinde concluzia că cele mai multe adeziuni le întrunesc acţiunile efectuate cu ajutorul tinerilor şi destinate lor. Satisfacţiile datoriei împlinite izvorăsc tocmai din asemenea realizări concrete :

— Am reuşit să deschid un club al tineretului în comuna mea. Sînt foarte mulţumită de lucrul acesta. Am stat o săptămînă întreagă ca să pregătesc evenimentul după ce pregătisem cîteva luni terenul (Gyorgy Etelka, Harghita).

— Vechiul activist care răspundea de comuna Lădeşti, cred că nu a procedat cum trebuie. Îi ţinea prea mult pe tineri în şedinţe şi instruiri şi ii cam speriase. Eu n-aş dori să se spună şi despre mine : a venit activistul, înseamnă că trebuie să mai ţinem vreo şedinţă (Axente Voicu, Vîlcea).

— Nici eu, la Pesceana, n-o să procedez ca activistul dinaintea mea. Metoda pumnului în masă izbuteşte, poate, să realizeze o acţiune, dar nu şi participarea sufletească. Prefer să aflu cu mai întîi de la tineri cum ar dori să facem şi pe urmă să acţionez (Constantin Fulga, Vîlcea).

Se poate uşor reţine, din aceste păreri şi din altele, că activiştii de curînd promovaţi au chiar observaţii critice la adresa stilului unora din înaintaşii lor. Modul lor de gîndire, izvorît din propriile concepţii cu privire la activitatea educativă, îi determină firesc să accepte cu rezerve sau să nu accepte anumite metode de lucru, iar această realitate ni se pare de cel mai bun augur. De aceea credem că nici tutela excesivă, sinonimă cu impunerea anumitor modalităţi intrate de acum în rutină, nu va avea, cu astfel de oameni, şanse de izbîndă. În locul ei trebuie situată o mai mare încredere, o încurajare sistematică a eforturilor şi ideilor venite din partea noului eşalon. Este cît se poate de adevărată afirmaţia făcută de primul secretar al Comitetului judeţean Vîlcea al U.T.C., aceea că tînărul activist, oricît de tînăr l-am socoti şi oricît ar fi la început de drum, tot singur trebuie să se izbească de situaţiile din teren, de aceea tot singur trebuie şi pus în faţa rezolvării lor. Îndrumat, e drept, sprijinit, de asemenea, însă nu **tutelat.** Pentru că ajutorul dat de activiştii cu mai multă experienţă se poate face simţit într-o numită organizare a muncii, în sistematizarea anumitor procedee de ansamblu, însă nu va putea niciodată suplini varietatea problemelor specifice, a realităţilor concrete din fiecare organizaţie, în mijlocul cărora activistul va trebui să se mişte mereu.

LA CLUJ

PRIMĂVARA STUDENŢEASCĂ

Primăvara studenţească înseamnă muncă şi învăţătură, pasiune depusă în procesul pregătirii multilaterale a studentului. Ea mai înseamnă însă şi o vastă trecere în revistă a capacităţii creatoare existente în rîndul studenţimii noastre, o confruntare publică a artei şi creaţiei studenţeşti, confruntare desfăşurată în şapte centre universitare. La Cluj a avut loc – după cum am mai informat – o primă confruntare. Publicăm azi opiniile unor studenţi – publicişti despre „Primăvara studenţească" clujană. Ni se pare că, dincolo de corectă consemnare a evenimentului, cronica pe care caietul Festivalului clujean i-a făcut-o conţine un stil publicistic de foarte bună calitate, opinii judicioase, emise într-un spirit critic demn de invidiat (nu este fără importanţă „obiectivitatea" celor care au făcut cronica festivalului ei fiind colegi cu cei despre care s-au străduit – şi au izbutit – să scrie obiectiv, fără părtinire, propunînd puncte de vedere acceptabile şi profitabile). Să mai spunem, în fine, că autorii acestor judicioase şi spirituale puncte de vedere sînt redactorii (cu excepţia unui „intrus", Costin Antonescu, student la I.A.T.C. – Bucureşti) ai revistei „Napoca universitară".

Dinamica unui festival

Pe scena festivalului aproximativ un număr de şaizeci de formaţii întrunind în efectivul lor peste o mie de studenţi, au creat un limbaj al tinereţii oglindite în muzică şi dans, în teatru şi poezie, o imagine a capacităţii de includere în ritmurile spiritului nostru constructiv.

Indiferent dacă este sau nu un truism, pasiunea pentru artă s-a resimţit în recent încheiata ediţie a „Primăverii Studenţeşti", o pasiune clădită temeinic pe contactul îndelungat cu izvoarele autentice de frumos şi înţelepciune ale patrimoniului national şi universal, pe tradiţiile culturale stabilite de-a lungul anilor în oraşul de pe Someş.

Condiţia spectatorului obişnuit cu ambianţa unei săli de spectacol este refuzată de invitaţia la participare, directă sau afectivă. Barierele obişnuite impuse de conduita unui simplu consumator de artă sînt şi ele înlăturate.

Una dintre ideile ilustrate pe parcursul desfăşurării lui a fost aceea de a crea un spaţiu deschis tineretii amfiteatrelor, dar şi tinereţii din uzine, tinereţii universitare, dar şi tinereţii angajate într-un dialog direct cu strungul şi bancul de probă. Tinerii muncitori clujeni şi-au trimis reprezentanţii pe scena festivalului, au participat la festivitate cu personalitatea celor ce înţeleg şi văd în student un viitor tovarăş de muncă. Spectacolul formaţiei Clubului „Victoria" a constituit unul dintre punctele de interes ale programului, adjudecîndu-şi aprecierea entuziastă a publicului.

Am întîlnit cu plăcere formaţii de teatru ambiţioase, dornice să ridice cît mai sus cota valorică a talentului. Repertoriul acestor formaţii rivalizează prin varietate, prin cantitate şi, de multe ori, prin calitate cu repertoriul unora dintre teatrele profesioniste. Cele optsprceze piese – de la Shakespeare la Sarojan, de la Maiakovski la Max Frisch – au înglobat şi piese ale dramaturgilor români contemporani, „Urme pe zăpadă", spectacolul cel mai valoros prezentat în festival şi realizat de studenţii Facultăţii de istorie-filozofie sub îndrumarea lui Anton Taub, a impresionat prin rigoare, printr-o evoluţie nuanţată, prezentînd sub semnul zodiei tragice, cu un lirism de tentă folclorică balada lui Horia. O întreagă sumă de spectacole au respectat şi omagiat una din datele grandioase istoriei noastre, dată care dealtfel, la această ediţie a înnobilat frontonul festivalului: Insurecţia Naţională.

Am întîlnit cu plăcere verva brigăzilor artistice de agitaţie, hrănite din viaţa cotidiană a studenţilor. Fruntaşii genului: mediciniştii şi politehniştii.

Am întîlnit cu plăcere originalitatea melodică a formaţiei „Experimental Quartet", valorosul stil de acompaniament al formaţiei „Clepsidra", vitalitatea şi exuberanţa soliştilor.

Am gustat polemica spirituală, obiectivitatea şi devotamentul faţă de festival manifestat de grupul de inimoşi care editau zilnic foaia manifestării.

Condiţita obiectivităţii ne obligă să inventariem şi minusurile acestei ediţii a festivalului. Au fost clipe în care pe scenă se făceau simţite provizoratul, pripa cu care s-au înghebat programele unor formaţii. Inima largă de care organizatorii au dat dovadă a contribuit la senzaţia de stufos, de neîngrijit lăsată de unele evoluţii găzduite pe scenă. Am aflat că participarea la festival, calitatea unor evoluţii, numărul mare de formaţii ce face evidentă răspîndirea activităţii culturale în institutele clujene dar nu întotdeauna şi calitatea acestei munci, se datorează lipsei unei selecţii prealabile. Nu mereu monumentalitatea cu orice preţ creează prestigiul unor astfel de iniţiative. Au fost formaţii care au prezentat spectacole „obosite". Festivalul în sine, ar fi putut şi ar fi meritat să devină o sărbătoare a unui public cu mult mai larg. Decorul monumentelor întîlnite la tot pasul în vechea Napocă ar fi constituit un element de ţinută al festivalului.

Aceste observaţii vin în întîmpinarea măsurilor pe care organizatorii le preconizează pentru ediţia jubiliară de anul viitor.

Cele peste o sută douăzeci de premii (diplome de merit) acordate la acest festival dovedesc intenţia de stimulare a creaţiei artistice, trebuind în continuare să dovedească în egală măsură certificarea unui înalt conţinut de idei, certificarea unei forme eficiente de educaţie etică şi politică.

COSTIN ANTONESCU

Autenticitate şi parodie

Prezenţa folclorului în festival a adus bărbăţie şi vigurozitate. Numai atît. Faţă de anii trecuţi un ansamblu reprezentativ lipseşte. Festivalul este cîştigat în mod virtual de formaţia „Mugurelul" (execuţii acrobatice, precise, sportive prin excelenţă, dar folclorul veritabil rămîne o pasăre rară). Fără zaharicale, singurul moment de autenticitate l-a prilejuit grupul Mioriţa de la Filologie cu un repertoriu nu prea cules numai de studenţi, dar autentic şi plin de farmec. Aşa am auzit cîntece rituale (se reţin colindele şi cîntecul miresei), capodopere ale spiritului românesc. Juriul, dacă şi-ar aduce aminte de cercetările de teren, ar trece la amenzi serioase pentru poluarea folclorului. Capete de acuzare : 1. prelucrarea exagerată a dansurilor (transformate în gimnastică) ; 2. costume identice, mai bine zis stereotipe (tovarăşi croitori de costume, într-o localitate costumele sînt unitare dar greu se găsesc două identice) ; 3. absenţa cîntecelor folclorice de profunzime în favoarea cîntecelor de veselie (se cîntau cîntece studenţeşti). Acestui tip de spectacole poate că amatorismul vine să-i confere o notă de spontaneitate (vezi Biologia). Avem prea multe ansambluri folclorice formate din aceeaşi orchestră şi aceiaşi dansatori. Mai menţionăm regresul de formă şi conţinut al ansamblului de la C.C.S. care, inexplicabil nu a fost introdus în concurs, în care ar fi putut ridica doar pretenţii modeste pentru locul II. Pentru premii se poate face o delimitare : ansambluri de folclor şi echipe de cîntece şi dansuri. În prima categorie doar Mioriţa. În categoria a doua cîştigă detaşat „Mugurelul", nu prin folclor ci prin eleganţă şi precizie. Felicitări „Mugurelului" pentru gimnastică şi grupului Mioriţa pentru folclor. Ce este folclorul ? Folclorul este mai greu.

Labirintul

„Labirintul" are configuraţia unei piese de idei într-un gen derivînd direct din temperamentul patetic-polemic al autorului ei, Eugen Barbu. Construcţia monotonă, statică, nedramatică a textului literar impune oricărei tentative „de spectacol" un regim de inventivitate specială. Nu putem afirma însă, că spectacolul de ieri a depăşit nivelul simplei lecturi dramatizate. Condimentată cu găselniţe interesante (răcnirea replicilor, promenada actorilor prin sală, incremenirea timp de o oră a unui personaj călare pe o trotinetă), punerea în scenă ar fi putut reuşi dacă echipa de interpreţi nu şi-ar fi iubit prea mult genul inventiv perpetuind aceleaşi „poante" într-un ritm obsesiv-inexpresiv, total nefuncţional. Încît concluzia că litera textului a sufocat spiritul spectacolului este necesară. Parodie a „judecăţii de apoi", incifrînd un mesaj despre condiţia umană revelată în prototipuri caricaturale (vagabondul, politicianul, militarul, poetul, mercenarul), piesa lui E. B. este în subtext o polemică cu ideile dezumanizante din metafizica adesea citată a falşilor profeţi de tipul N. Ionescu. Forţa demistificării substratului iraţional a rămas însă în spectacol o simplă intenţie. Bunele intenţii s-au văzut şi în eforturile disperate ale „barmanului" care răcnea cu talent în ciuda unei săli care nu şi-a putut reprima o somnolenţă bine venită date fiind orele înaintate.

LUNETA INVERSA

... ar fi putut deveni un bun spectacol de poezie dacă defecţiunile de regie tehnică ar fi fost evitate, dacă colaborarea textelor nu s-ar fi făcut după principiul colaborării dintre nucă şi perete, dacă interpretarea ar fi fost mai ingrijită, iar regia mai inventivă. Cu toate aceste aspecte nu tocmai decorative, apreciem intenţiile politehniştilor şi sperăm într-o mai reuşită prezenţă a lor la ediţia a X-a a festivalului.

POATE CA NOI

... a fost poate cel mai reuşit spectacol al serii, alături de treptele matematicienilor datorat experienţei bogate a trupei de la Y.C.C.S., omogenă şi bine condusă de C. Ştefănescu. Într-o ambianţă scenografică inspirată şi pe un text bogat în sensuri, spectacolul s-a construit pe ideea omagierii spiritului revoluţionar. Dinamic, expresiv, convingător spectacolul a reuşit să transmită emoţia sentimentelor înalte ale iubirii de patrie, adevăr, dreptate.

TREPTE

...mi se pare a fi, măcar în idee, spectacolul cel mai complex al serii de colaje. Tracul interpreţilor şi o anume lungime obositoare a unor momente mai puţin semnificative din perspectiva întregului, au creat, însă, în final un sentiment de insatisfacţie a realizatorilor în primul rînd. Ideea spectacolului : un dialog al momentelor istorice ale fiinţei noastre naţionale. Originalitatea expresiei scenice-remarcabilă. Un cadran de ceas, semnificînd orele istoriei, o masă a tăcerii în jurul căreia are loc dialogul marilor bărbaţi ai neamului. Excelentă prezenţa corului care puncta, într-o tonalitate de litanie adînc emoţională, momentele spectacolului. La atmosfera înalt patriotică a contribuit de asemenea vocea şi cîntecele menestrelului, interpretat de Andrei Chircev. Spectacolul lui C. Nistorescu şi O. Stireanu a fost în cele din urmă o demonstraţie excelentă.

ION BUDUCA

Chibritul

Piesa „Chibritul" a lui D. Solomon se pare că-i specialitatea ...Casei de cultură a studenţilor la festivalurile clujene. Formaţiile facultăţilor au găsit ceva ce noi nu sesizăm în această piesă, un ceva care permite abordarea ei în orice anotimp şi pentru orice eventualitate. În acest an ne este oferită de două ori. Prima dată au prezentat-o chimiştii. Interpretarea ei a fost cuminte, nu ne aşteptam nici la mai bine nici la mai rău, dar credem că, la anul, vom fi scutiţi de noi referiri la această piesă care seamănă cu o salvare de ultimă oră a unei formaţii căreia-i expirase timpul de gindire fără să se fi hotărît asupra unei lucrări mai pretenţioase.

E.G.B.

ORCHESTRA CLUBULUI MUNCITORESC

Invitaţia adresată orchestrei clubului muncitoresc „Victoria" de a participa la festivalul nostru, nu poate fi considerată decît binevenită. Schimbul de experienţă artistică cu colegii noştri de generaţie, s-a transformat într-o exuberantă manifestare a muzicii tinereşti. Prelucrările orchestrale au impresionat asistenţa prin sobrietate şi ritm. Stilul interpretativ, ferit de orice impurităţi sau ezitări, s-a impus prin maniera care nu a alunecat într-o imitare a unor modele străine concepţiei noastre despre ceea ce înseamnă muzică de calitate. Chitaristul solo, a constituit o surpriză agreabilă. Sobru şi sigur de sine, ne-a încîntat cu sonoritătile armonice ale unor melodii mai puţin cunoscute. Subliniind atît cît trebuie mişcările ritmice, bateristul nu a exagerat invazia sonoră peste limitele decenţei. În ansamblu un program unitar, bine structurat, original şi atractiv. O prezenţă plăcută pe scena festivalului, o apariţie la nivelul aşteptărilor publicului, care i-a răsplătit cu binemeritate aplauze.

P. ISPIR

Între estradă şi brigadă

Tradiţia brigăzii artistice de agitaţie, un echivalent scenic al gazetei de perete, traversează de mai multă vreme un defileu de umbre. Din incisivitatea satirică, din lupta muzicală cu inerţia s-a păstrat numai muzica. Brigada devine spectacol uitînd să fie mai mult decît amuzantă, adică activă şi eficientă. Încît cele mai multe spectacole ale genului conservă stilul estradei şi ignoră imperativul satirei concret-moralizatoare. Brigada I.M.F.-ului, asemenea celei a Matematicii, a reuşit surclasarea umorului gratuit şi a spectacolului de dragul spectatorului. Textul, scris cu umor şi verbă deosebită de dr. Nour Olinic, sufletist demn de mare admiraţie la cei 13 ani de activitate pasionată pe scena artei studenţeşti, a fost punctul forte al spectacolului. Satirice, cu conţinut concret, adesea nominalizator, umorul textului fără căderi în banalul tentacular al altor texte, deşi uşoare frizări ale unui gust prea medical, versurile lui Nour Olinic au fost un suport reuşit al prezenţei scenice a brigăzii I.M.F.-ului. Remarcabilă a fost în acest spectacol trecerea de la satiră la odă care s-a realizat firesc, fără distonanţe. Dealtfel brigada mediciniştilor a constituit din acest punct de vedere, al dozării satiricului şi imnului, cel mai convingător echilibru. Aspectul cu aer de improvizaţie farmaceutică al dozajului negativ pozitiv din alte brigăzi, derivînd în involuntar umor, vezi Agronomia, a fost aici evitat. Notabilă intenţia de a echilibra textul vorbit cu textul cîntat. Notabilă evitarea cu succes a umorului sentimentalizat sau a ironiei roz-bombon.

I. B.

Oftatul premianţilor

Încă din vremea cînd stiloul era pană iar creionul deget, dreptul de a folosi aceste instrumente pentru a caligrafia într-un fel sau altul iscălitura propriului nume a devenit un bun comun. Lucrurile s-au complicat în momentul cînd dreptul la semnătură a fost invocat de autorii textelor de brigadă (o, vremurile cînd acest gen era folcloric iar autorul anonim...). Începînd din acest moment în istoria iscăliturii au apărut adevăraţii anonimi. Speţă rară de benedictini ai versului şchiop, ca şi textierii de muzică uşoară, ei probează în viaţa literar-artistică viabilitatea dictonului latin „vox". Dar raţiunea supremă a orgoliului lor de anonimi cu iscălitura xerografiată este aceea de a-i evidenţia prin contrast pe ceilalţi, puţinii adevăraţi autori de texte de brigadă. Prin însăşi structura sa de tip colaj şi prin rigorile sale moral-educative alături de necesara tonalitate de divertisment, textul de brigadă este o dificilă probă de talent, inteligenţă şi umor.

Cu atît mai mult vom remarca aici calităţile deosebite ale textului brigăzii de matematicieni (autor Octavian Stireanu) cum şi ale întregului spectacol. Dealtfel verdictului, exprimat prin repetatele aplauze ale sălii, nu vrem să-i adăugăm decît puţine comentarii: text alert, mişcare scenică plăcută, voci... cu adevărat muzicale, ironii fine pe adrese concrete, critică şi autocritică, interpretare degajată, regie autentic studenţească.

I.B.

PROGRAMUL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN de perfecţionare a activităţii de educaţie socialistă

(Urmare din pag. 1)

în activitatea de edificare a socialismului şi comunismului, o garanţie şi, totodată, rezultat al acestei activităţi.

Programul P.C.R. de perfecţionare a activităţii ideologice şi de educaţie socialistă adoptat de Plenara Comitetului Central din 3-5 noiembrie 1971 şi aprobat de Conferinţa Naţională din iulie 1972 a partidului ca propriul ei program nu apare nicidecum pe un loc gol, ci constituie o urmare directă şi o ridicare pe trepte superioare a succeselor realizate, în anii socialismului, pe tărimul ideologiei, educaţiei, învăţămîntului şi culturii. Desfăşurarea unei permanente activităţi politico-ideologice şi de educaţie socialistă reprezintă o **necesitate obiectivă** a întregului proces ascendent de construire a noii societăţi : socialismul şi comunismul presupun creaţia conştientă, activă şi responsabilă a maselor largi. Noua orînduire socială nu se poate realiza, încă de la începuturile sale, decît prin înţelegerea şi cunoaşterea legilor obiective, a tendinţelor dezvoltării istorice, presupune acţiunea practică a oamenilor în sprijinul acestei dezvoltări, în grăbirea ritmului făuririi propriului destin. Din primii ani ai puterii populare, Partidul Comunist Român a constituit forţa hotărîtoare ce a îndrumat activitatea conştient-constructivă a maselor, a condus vastul proces educativ, a direcţionat multilaterala revoluţie culturală din ţara noastră. Lichidarea analfabetismului şi ridicarea treptată a nivelului instrucţiei generale pînă la generalizarea şcolii obligatorii de 10 ani, dezvoltarea permanentă a democraţiei socialiste, atragerea maselor la conducerea vieţii sociale şi economice, formarea unei noi morale, bazată pe principiile şi valorile întrajutorării, stimei reciproce şi omeniei etc., etc. — sînt numai cîteva dintre rezultatele directe ale activităţii ideologice şi de educaţie, de ridicare a nivelului general de cultură şi de cunoaştere obţinute în anii care au trecut de la preluarea puterii de către clasa muncitoare.

Pe de altă parte, rezultatele activităţii politico-educative se regăsesc şi în activitatea şi conduita practică a oamenilor, în ataşamentul tuturor cetăţenilor patriei noastre pentru politica partidului, în responsabilitatea cu care sînt rezolvate sarcinile economice, culturale, ştiinţifice de către fiecare colectiv. În toate rezultatele obţinute în anii socialismului — oricare ar fi domeniul de activitate — se regăseşte şi permanenta muncă ideologică şi de educaţie desfăşurată sub îndrumarea partidului.

Subliniind toate aceste realizări obţinute, Plenara C.C. al P.C.R. din noiembrie 1971 şi Conferinţa Naţională din 1972 au arătat necesitatea luării unor noi măsuri în domeniul activităţii ideologice, corespunzătoare noii etape de dezvoltare a ţării noastre. În ample expuneri, secretarul general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, a sintetizat cerinţele actuale pe plan ideologic, indicînd principalele direcţii ale activităţii de educaţie în perioada făuririi societăţii socialiste multilateral dezvoltate, pentru punerea la baza relaţiilor sociale a principiilor eticii şi echităţii socialiste şi comuniste. În întreaga ţară, propunerile tovarăşului Nicolae Ceauşescu pentru îmbunătăţirea activităţii ideologice şi apoi programul de educaţie socialistă adoptat de plenara din noiembrie au avut un larg ecou, au determinat profunda adeziune a maselor la măsurile luate, au impulsionat iniţiativa creatoare a zecilor de mii de colective de oameni ai muncii.

O primă direcţie a programului partidului are în vedere permanenta fundamentare a activităţii politice şi de educaţie pe principiile **concepţiei despre lume şi viaţă a clasei muncitoare — materialismul dialectic şi istoric.** Concepţia filozofică a clasei muncitoare — marxism-leninismul — este considerată de către partidul nostru drept o învăţătură **vie,** care se îmbogăţeşte continuu pe baza noilor cuceriri ştiinţifice, şi care generalizează cerinţele obiective ale noilor condiţii economice, sociale, naţionale şi istorice. Marxism-leninismul constituie reflectarea filozofică a vieţii practice în complexitatea ei, cu „plusurile" şi „minusurile", cu realizările datorate progresului istoric, dar şi cu contradicţiile care apar şi se manifestă în diferite perioade. Numai în măsura în care la temelia concepţiei despre lume este pusă viaţa practică, reală, în continuă dezvoltare, filozofia va depăşi stadiul de interpretă pasivă a lumii şi îşi va realiza autentica sa menire, de **transformare** a lumii. Studiul teoretic al practicii trecute şi actuale, întreprins însă pentru lămurirea şi clarificarea dezvoltării sociale viitoare este singurul care fereşte concepţia noastră despre viaţă de uscăciunea şi sterilitatea tezelor abstracte sau depăşite.

Activitatea ideologică şi de educaţie îşi propune, în al doilea rînd, propagarea **principiilor echităţii şi dreptăţii în toate domeniile vieţii sociale.** Pentru aceasta, principiile echităţii înseşi trebuie înţelese şi afirmate în autentica lor multilateralitate. Astfel, mai întîi, echitatea este privită drept conţinut esenţial al democraţiei socialiste în general şi al democraţiei economice în particular. În al doilea rînd, echitatea socialistă constituie principiul diriguitor principal al repartiţiei în orînduirea noastră, respingînd atît egalitarismul mic-burghez cît şi diferenţierile de venituri excesive ; toate măsurile care au fost luate în ultimii ani în domeniul repartiţiei au în vedere tocmai afirmarea practică consecventă a echităţii. În al treilea rînd, principiile echităţii şi dreptăţii sociale îşi afirmă prezenţa în aprecierea şi în promovarea oamenilor. În sfîrşit, nu poate fi vorba de o plenară realizare a echităţii decît în condiţiile promovării cu consecvenţă a femeilor în toate domeniile vieţii sociale, inclusiv în posturile de conducere. Afirmarea practică a echităţii presupune lupta activă, permanentă împotriva denaturării acestui principiu, împotriva manifestărilor de favoritism, arbitrar şi sublectivism care mai apar în diverse locuri, împotriva cîştigurilor care nu se bazează pe muncă. Pe scurt, împotriva atît a veniturilor cît şi a poziţiilor ilicite !

Generalizarea principilor şi normelor moralei socialiste în comportamentul şi atitudinile practice ale oamenilor constituie, de asemenea, o direcţie principală a activităţii ideologice şi de educaţie socialistă. În fapt, prin aceasta se exprimă cel mai bine însăşi funcţia socială a moralei, de creştere a solidarităţii, integrării şi omeniei socialiste. Finalitatea acestei funcţii se exprimă în faptul că valorile etice proprii socialismului trebuie să conducă activitatea fiecărui comunist, fiecărui cetăţean al patriei, trebuie să se regăsească în toate domeniile vieţii — în muncă, activitatea obştească, în relaţiile de vecinătate, în viaţa de familie, în raporturile interindividuale etc. De o mare însemnătate este, în acest sens, promovarea principiului moral al muncii libere şi creatoare, a atitudinii înaintate faţă de muncă, element esenţial, definitoriu pentru definirea obligaţiilor etice ale membrilor societăţii socialiste. În acelaşi timp, principiul patriotismului socialist, al devotamentului faţă de patrie, partid şi popor, al respectului faţă de celelalte naţiuni, al sprijinului luptei popoarelor asuprite desemnează de asemenea îndatoriri fundamentale ale comunistului, ale fiecărui cetăţean. Potrivit noilor relaţii sociale, pe plan moral apar şi se dezvoltă principiul spiritului colectiv, al prieteniei şi întrajutorării exigente şi principiale, opuse individualismului şi egoismului specifice vechilor tipuri de morală. În planul calităţilor personale şi al relaţiilor între oameni, morala socialistă promovează valorile cinstei, demnităţii, responsabilităţii şi omeniei, în afara cărora profilul etic al constructorului noii societăţi ar fi esenţial denaturat.

Fireşte, afirmarea şi promovarea acestor înalte norme şi valori morale în conduita practică presupune, ca o sarcină complementară, dar de o deosebită însemnătate, lupta împotriva moravurilor burgheze şi mic-burgheze, a parazitismului, a dispreţului faţă de muncă şi îndeosebi faţă de munca direct productivă, a desfriului moral, a minciunii, egoismului şi indiferentismului. După cum sublinia tovarăşul Nicolae Ceauşescu, „viaţa arată că mentalităţile vechi, de esenţă burgheză sau mic-burgheză, pot avea consecinţe deosebit de grave asupra poziţiei omului în societatea de azi. Ele pot duce pînă la urmă la descompunerea morală şi politică a celor care devin prizonierii acestora, inclusiv la comiterea de acte ce pot aduce prejudicii societăţii, propriului popor, patriei socialiste, cauzei socialismului". De aici şi necesitatea unei activităţi susţinute în vederea limitării şi lichidării încălcării principiilor moralei socialiste, atragerii maselor largi în lupta împotriva mentalităţilor şi comportamentelor contrarii eticii noastre noi.

Programul educativ al partidului preconizează o activitate ideologică şi de propagandă permanentă, nu „asalt" şi nici „campanii" repede întrerupte. Aceasta, deoarece, pe de o parte, este vorba de rezolvarea unor sarcini complexe şi dificile, care exclud rezultatul automat şi imediat ; pe de altă parte, pentru că pe măsura dezvoltării societăţii apar noi şi noi probleme, oamenii se confruntă cu cerinţe şi responsabilităţi mereu sporite. Nu avem de-a face niciodată cu vreun model uman artificial şi definitiv construit, ci cu o educaţie care-şi propune obiective continuu stimulatoare, cu un model uman dinamic, permanent perfectibil, permanent transformabil. Cele de mai sus ridică pe primul plan cerinţa luptei împotriva automulţumirii, caracteristică generală a programului ideologic. Nu numai împotriva automulţumirii celor care se educă, ci şi împotriva automulţumirii educatorilor şi educaţiei înseşi !

După cum arăta în raportul la Conferinţa Naţională din 1972 tovarăşul Nicolae Ceauşescu, **„sarcinile stabilite în domeniul activităţii ideologico-educative deschid perspective minunate pentru afirmarea personalităţii umane, pentru dezvoltarea umanismului şi democraţiei socialiste. În centrul lor se află omul, făurirea omului înaintat, înarmat cu cele mai noi cuceriri ale ştiinţei şi culturii, a omului societăţii cele mai drepte şi umane — societatea socialistă multilateral dezvoltată, societatea comunistă".** Aceste cuvinte sintetizează finalitatea umanistimulatoare a programului adoptat de plenara din noiembrie 1971, reafirmat de Conferinţa Naţională şi pus în practică de către întregul popor. Pe scurt, este vorba de acţiunea conştientă pentru afirmarea în societatea noastră a **principiilor de viaţă comuniste.**

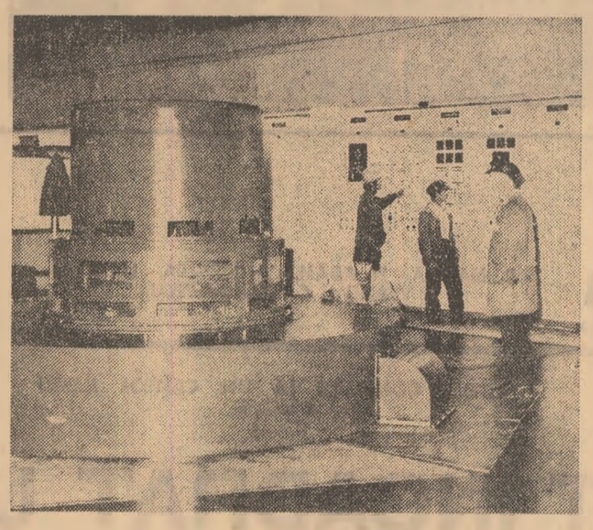

La pupitrul de comandă al hidrocentralei de la Ciunget.

pentru timpul dumneavoastră liber

cinema

PACALA : Patria (orele 9,30; 12,30; 16,30; 20) ; Capitol (orele 9 ; 11,45; 14,30; 17,15; 20) ; Favorit (orele 9,30; 12,30; 16; 19) ; Griviţa (orele 9; 12,30; 16; 19,30) ; Flamura (orele 9; 12,30; 16; 19,30).

LE MANS : Casa Filmului (orele 15; 17,30; 20) ; Bucureşti (orele 8,30; 11; 13,15; 16; 18,30; 21).

CEA MAI FRUMOASĂ SEARĂ DIN VIAŢA MEA : Victoria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

VARA TÎRZIE : Lumina (orele 16; 18,30; 20,45).

AL ŞAPTELEA CARTUŞ : Luceafărul (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30) ; Flacăra (orele 9; 11,15, 13,30; 15,45; 18; 20,15).

MOARA CU NOROC : Central (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,30).

CIDUL : Scala (orele 9; 12,45; 16,30; 20,15). Festival (orele 8,45 ; 12,30; 16,15; 20).

PROGRAM DE DESENE ANIMATE PENTRU COPII : Doina (orele 9,45; 11,15).

TRECĂTOARELE IUBIRI : Doina (orele 12,45; 15,30; 17,45; 20) ; Progresul (orele 15,30; 18; 20,15).

FANTASTICA AVENTURĂ A LUI „NEPTUN" : Melodia (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

CĂLĂREŢUL FĂRĂ CAP : Excelsior (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30) ; Gloria (orele 8,45; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,30) ; Modern (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

DISTRATUL : Lumina (orele 9; 11,15; 13,30).

CÎNTECUL NORVEGIEI : Cotroceni (orele 13,30; 16,15; 19,30) ; Floreasca (orele 15,30; 19).

PROPRIETARII : Buzeşti (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30) ; Moşilor (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

AURUL NEGRU DIN OKLAHOMA : Aurora (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15).

ÎNTOARCEREA LUI MAGELLAN : Popular (orele 15,30; 18; 20,15).

CHEMAREA STRĂBUNILOR : Volga (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,30) ; Arta (orele 15,30; 18; 20,15).

MARELE VALS : Dacia (orele 9; 12,30; 16; 19,30).

CAPCANA : Vitan (orele 15,30; 18; 20,15) ; Drumul Sării (orele 15,30; 18; 20,15).

JUDO : Bucegi (orele 15,30; 18; 20,15).

DINCOLO DE NISIPURI : Unirea (orele 15,30; 18; 20,15) ; Viitorul (orele 15,30; 18; 20,15).

INSULA MISTERIOASĂ : Lira (orele 15,30; 18; 20,15). Înfrăţirea (orele 15,30; 18; 20,30).

JOE KIDD : Ferentari (orele 15,30; 18; 20,15) ; Cosmos (orele 15,30; 18; 20,15).

PRINŢUL BOB : Pacea (orele 15,30; 17,45; 20)

LUNA FURIOASĂ : Giuleşti (orele 15,30; 18; 20,15).

SASE VITEJI COLINDĂ LUMEA : Cringaşi (orele 16; 18,15).

MISTERIOASA PRĂBUŞIRE : Rahova (orele 15,30; 18; 20,15).

LEGENDA NEGRULUI CHARLEY : Munca (orele 15,30; 18; 20,15).

MUZICĂ PENTRU MILIOANE (ora 14,30) ; PROGRAM DE VIAŢĂ (orele 16,30; 18,45) ; MACAO (ora 20,45), rulează la Cinemateca „Union".

teatre

SÎMBĂTĂ, 23 MARTIE 1974 —

Opera Română: MADAME BUTTERFLY — ora 19: Teatrul de Operetă: VÎNT DE LIBERTATE — ora 19,30: Teatrul Naţional (Sala Mare) ; ZODIA TAURULUI — ora 19,30; (Sala Comedia): DONA DIANA — ora 20; Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (Schitu Măgureanu): CASA DE MODE — ora 20; (Sala Studio): A XII-A NOAPTE — ora 20: Teatrul „C. I. Nottara" (Sala Magheru) : AICI A DORMIT GEORGE WASHINGTON — ora 19,30: (Sala Studio): HOTELUL ASTENICILOR — ora 20; Teatrul Mic: SUBIECTUL ERA TRANDAFIRII — ora 19,30; Teatrul de Comedie: DISPARITIA LUI GALY GAY — ora 20: Teatrul Giuleşti: RĂZBUNAREA SUFLEURULUI — ora 19,30: Teatrul Evreiesc de Stat: MOARTEA UNUI COMIS VOIAJOR — ora 19,30: Studioul de Teatru al I.A.T.C. LABDACIZII — ora 20: Teatrul „Ion Vasilescu: EU SÎNT TATĂL COPIILOR — ora 19,30 ; Teatrul „Ion Creangă" (la Sala Studio a Teatrului Naţional) : NOTA ZERO LA PURTARE — ora 19,30: Teatrul Tăndărică (Sala Victoria): ŞORICELUL ŞI PĂPUŞA — ora 15: (Sala Academia): UN BĂIAT ISTEŢ ŞI UN REGE NĂTĂFLEŢ — ora 17: Teatrul „C. Tănase" (Sala Victoria): VINO SĂ NE VEZI DISEARĂ — ora 19,30: Ansamblul „Rapsodia Română": LA HANUL CU CÎNTECE — ora 19,30: Circul Globus: ÎNTÎLNIRE LA CIRC — spectacol internaţional — orele 16 şi 19,30.

tv

SÎMBĂTĂ, 23 MARTIE 1974

PROGRAMUL I

9,00 — O viaţă pentru o idee : Ştefan Procopiu ; 9,30 — Film serial „Eneida" ; 10,30 — Melodii şi dansuri prahovene ; 10,50 — Telecinemateca : 17,30 — Telex ; 17,35 — Caleidoscop cultural-artistic ; 17,50 — „Chitra!" — producţie a televiziunii pakistaneze ; 18,10 — Familia... la Iaşi. Emisiune de Florin Brătescu ; 18,40 — Mari ansambluri. Cîntece şi jocuri populare interpretate de ansamblul „Doina". 19,20 — 1001 de seri : Poveştile junglei ; 19,30 — Telejurnal ; 19,50 — Teleenciclopedia ; 20,15 — Film serial „Columbo". Episodul „Recviem pentru o stea" : 21,25 — Fotbal : Franţa — România. Transmisiune directă de la Paris ; În pauză : Telejurnal.

PROGRAMUL II

21,25 — Gala vedetelor internaţionale cu Shirley Bassy, Lucio Batistti, Nana Mouscouri, Harry Belafonte, Massimo Ranieri, Rita Pavone, Andy Williams ; 21,55 — Film de animaţie : „Impresia" ; 22,10 — Revista operetei : 22,40 — Film documentar : 22,55 — Romanţe şi cîntece de petrecere.

radio

PROGRAMUL III

9,00 Ştiri. 9,05 Incognito — program de varietăţi muzicale 9,55 Melodia zilei : „Floarea mea" de Adalbert Wincler. 10,00 Turist-club. 11,00 Profil pe portativ — Constantin Palade. 11,30 Din fonoteca Institutului de etnografie şi folclor. 12,00 Ştiri 12,05 Invitaţie în fonotecă. 12,55 Melodia zilei. 13,00 Închiderea emisiunii de dimineaţă. 17,00 Ştirile după-amiezii. 17,05 Alo, Radio ! — muzică uşoară la cererea ascultătorilor. 18,00 Şapte zile, şapte arte. Muzica. 18,10 Ascultătorii ne propun. 18,55 Melodia zilei. 19,00 În relief... umorul. Divertisment radiofonic. 21,00 Topul revistei „Flacăra". 21,30 Sîmbătă seara, dans ! .. 22,00 Radiojurnal. Buletin meteorologic. Sport. 22,30 Melodia zilei. 22,35 Vedete ale muzicii uşoare. 23,15 Poetica. Lucian Dumitrescu. 23,20 Fragmente din operete. 23,55—24,00 Ultimele ştiri.

Ritmuri și repere în geografia economică a patriei

O DEVIZĂ A DEMNITĂȚII MUNCITOREȘTI

„să poți raporta la sfîrșitul fiecărei zile de muncă: AM LUCRAT LA NIVELUL CELOR MAI VREDNICI"

Ne-am propus de la bun început, adică din clipa lansării inițiativei Biroului C.C. al U.T.C. privind participarea tineretului la marea întrecere socialistă pentru îndeplinirea cincinalului înainte de termen – spune Liviu Natanail, secretarul comitetului U.T.C. pe întreprindere – să asigurăm, printr-o muncă politică insistentă și bine organizată, participarea efectivă a fiecărui tînăr, de la fiecare loc de muncă, la stabilirea angajamentelor concrete ale organizațiilor U.T.C. și, evident, la înfăptuirea acestor angajamente. Simplu de zis, dar mai greu de rezolvat. Am cerut ajutorul comitetului de partid, în sensul de a ne clarifica mai întîi noi înșine, membrii comitetului și secretarii de organizații în legătură cu sarcinile în amănunt ale întreprinderii, cu obiectivele concrete ale întrecerii socialiste organizată și condusă de partid, pentru ca în funcție de aceste sarcini și obiective să știm să canalizăm activitatea noastră de organizație, întrecerea utecistă sub chemarea : Tineretul – factor activ în îndeplinirea cincinalului înainte de termen. În acest spirit, al cunoașterii în detalii a răspunderilor ce ne revin pe anul în curs și pînă la sfîrșitul cincinalului, comitetul nostru U.T.C. l-a invitat pe secretarul comitetului de partid, tovarășul inginer Ilarie Munteanu, el însuși cu o vastă experiență în munca U.T.C., să ne vorbească despre sarcinile colectivului, despre măsurile preconizate la nivelul conducerii întreprinderii în vederea realizării lor exemplare. La rîndul nostru, am înfățișat inițiativele pe care le avem în intenție, acțiunile mai importante, la care ne-am gîndit pe o perioadă mai lungă, modul în care socotim că trebuie să fie ajutate organizațiile U.T.C., tinerii din producție în sectorul de cercetare-concepție pentru ca într-adevăr ei să dea cît pot, întreaga lor energie și pricepere pentru a materializa generoasa idee a comuniștilor de a îndeplini cincinalul înainte de termen.

După această amplă punere în temă a activului U.T.C., au avut loc în organizațiile din secții adunări generale deschise, cu participarea tuturor tinerilor, onorate, de asemenea, de prezența secretarilor organizațiilor de partid și conducerea tehnico-administrativă a secțiilor respective, cu aceeași ordine de zi: cunoașterea și explicarea sarcinilor de producție, a angajamentelor asumate de colectivul fiecărei secții și pe întreaga întreprindere și măsurile tehnico-organizatorice preconizate. Caracterul de informare și de lucru a acestor adunări a fost conturat prin numeroasele întrebări și explicații, prin sutele de propuneri și sugestii venite din partea tinerilor.

– V-am ruga să precizați acum, ce sarcini au reieșit din aceste dezbateri pentru organizația dv. ?

– Tocmai la ele voiam să ajung. Pe prim plan se situează : **● Asimilarea noilor produse care constituie de fapt 65 la sută din producția noastră pe anul 1974 ; ● îmbunătățirea calității și diminuarea la minimum a rebuturilor în toate secțiile ; ● Reducerea consumurilor specifice de materii prime și materiale, energie electrică și termică, micșorarea cheltuielilor la 1.000 de lei producție marfă ; ● Realizarea ritmică a tuturor indicatorilor de plan, acordarea unei maxime atenții sarcinilor de export și intensificarea activității de cercetare proprie, invenții și inovații în sprijinul eficienței sporite a producției.** Pornind de la aceste sarcini globale și permanente, organizațiile U.T.C. din secții și-au fixat obiectivele lor în amănunt, acțiunile concrete prin care își vor putea aduce cea mai substanțială contribuție în întrecerea colectivului.

O prezență cu adevărat activă

Răsfoiesc la sediul comitetului U.T.C. planul de activități al organizației, intențiile uteciștilor pentru perioada care urmează, în scopul ducerii la îndeplinire a sarcinilor economice ce stau în fața întreprinderii pentru anul în curs. Și, se poate spune că ele reflectă și preocupare și pricepere în abordarea și desfășurarea muncii politice. Un bun cîștigat de această organizație este statornicirea unei permanente colaborări cu sindicatul și conducerile secțiilor, conlucrarea fructuoasă în toate acțiunile sale. Pentru o temeinică ancorare a uteciștilor în problemele la zi ale producției, secretarii organizațiilor din secții și ateliere participă cu regularitate la ședințele operative ale conducerii compartimentelor, își aduc aportul lor la luarea celor mai eficiente decizii pentru bunul mers al întrecerii. Să reveninm însă la planul de activitate de care vorbeam. Obiectivele sale cu bătaie lungă acoperind de fapt întreaga perioadă ce-i mai desparte pe tineri și colectivul lor de încheierea acestui cincinal. Să punctăm cîteva dintre ele cu termen de aplicare imediată: **● Antrenarea tuturor tinerilor în activități dedicate perfecționării pregătirii lor profesionale ; ● Stimularea acțiunilor de economisire a metalului și energiei ; ● Participarea la eforturile pentru autodotarea întreprinderii cu mașini și utilaje cu înalt randament ; ● Acordarea ajutorului necesar ucenicilor pentru integrarea lor mai rapidă în exigențele producției și viața colectivului ; ● Luarea în patronaj a Școlii generale 21 și a Liceului nr. 2 și sprijinirea elevilor din aceste școli în învățarea unei meserii ; ● Organizarea unor acțiuni de muncă după program pentru dublarea numărului de scule, dispozitive și verificatoare pentru categoria produselor care au nevoie de mai multe prinderi ; ● Urmărirea constantă a modului în care fiecare tînăr din întreprindere folosește integral și productiv timpul de muncă.**

Mai rămînea de văzut cum se aplică, cum se insistă în aplicarea măsurilor, dealtfel bine gîndite, și care sînt inspirate și de sarcinile sporite ale acestui an dar și de deficiențele și nerealizările pe care le-a înregistrat colectivul întreprinderii de piese auto din Sibiu, la sfîrșitul anului trecut.

Din deșeuri — piese de calitate

Sîntem în secția lame, o mare consumatoare de metal. Materia primă folosită aici este tabla de oțel, deosebit de scumpă, lucru pe care uteciștii îl știu prea bine. Ei mai știu, de asemenea, au aflat și din adunările generale U.T.C., și la învățămîntul politic și cu alte prilejuri, că lupta pentru economii este un obiectiv de onoare pentru colectiv și reducerea consumurilor cîntărește greu în bilanțul întrecerii socialiste și dintre organizații. De la conștiința politică și răspunderea muncitorească pentru valorile materiale ale întreprinderii, ale societății și pînă la a întreprinde acțiuni concrete, nu-i decît un pas.

– Tinerii au observat, ne informează Ion Munteanu, secretarul organizației din această secție, că la operația de debitare rezultă multe deșeuri de tablă de oțel care pînă acum se aruncau la fier vechi, dar care s-ar putea folosi pentru piese de dimensiuni mai mici. Într-o zi, cîțiva tineri care lucrează aici, printre care Ion Matei, Gheorghe Neamțu și Nicolae Coșlogea s-au prezentat la maistrul lor și i-au arătat cîteva sute de arcuri mici, numai bune pentru vagonetii de mină și pentru ultimele foi de arcuri la mașinile M-416 și autoutilare, realizate din deșeuri. Maistrul a fost frumos impresionat și a dispus ca acțiunea să continue.

– Cam cîte economii se obțin ?

– N-a stat nimeni să le calculeze dar ele apar în final în bilanțul întreprinderii, deci în rezultatul nostru în întrecere.

Spiritul gospodăresc ne-a întîmpinat și în secția nichelaj-prese. La controlul final se observau cu regularitate zgîrieturi pe tijele de ștergătoare pentru Dacia 1300 provenite de la manipularea lor la montaj. Uteciștii Nicolae Bălășoiu și Gheorghe Binder au avut ideea să inverseze operațiunile, în sensul ca ultima operație să fie lustruirea, ea urmînd deci să se facă după montarea tijei pe ștergător.

– Totul pare foarte simplu !

– Într-adevăr, confirmă secretarul organizației U.T.C. nr. 7, Toma Sarchis, este simplă, dar ea scăpase din atenția tehnologilor și din cauza aceasta aveam un mare volum de remedieri, deci risipă de manoperă. Acum, nu se mai întoaace nici o piesă de la control.

Cu gîndul la viitorii colegi și colege

– Văd în secțiile de prelucrări foarte multe fete. Cum se descurcă ele la mașini ?

– Sîntem una dintre întreprinderile constructoare de mașini care folosim o foarte numeroasă forță de muncă feminină – îmi spune tovarășul Ilarie Munteanu, secretarul comitetului de partid. Și vă rog să stați de vorbă cu maiștrii, cu inginerii, cu șefii de secții, să-i întrebați dacă sînt mulțumiți de tinerele fete care lucrează pe freze, mașini de rectificat, strunguri etc., și o să auziți numai aprecieri călduroase.

Dintre experiențele organizației U.T.C. de la I.P.A. Sibiu, dar și a comitetului municipal al U.T.C., munca cu fetele, atragerea lor spre producție și ramura construcțiilor de mașini, este poate cea mai interesantă. Tineri reprezentanți ai uzinei, însoțiți de activiști ai U.T.C. s-au deplasat prin liceele din Sibiu și din județ și le-au vorbit elevilor despre frumusețea profesiilor lor, i-au invitat și pe ei să-i viziteze, au organizat împreună reuniuni și alte activități educative și în cele din urmă s-a văzut că scopul propus începe să se contureze. Tot mai multe absolvente de liceu au început să bată la poarta uzinei. La început erau 10, apoi 20 iar în prezent peste 100 de bacalaureate care, după o perioadă de instruire de numai două săptămîni au trecut să lucreze pe mașini și încă cu rezultate excepționale.

– Din cei 2700 de tineri din întreprindere, precizează secretarul comitetului de partid, peste 1 000 sînt fete, absolvente ale școlii generale și ale liceului. Dintre toate acestea nu știu dacă sînt 5 care să nu-și facă norma lună de lună. Chiar acum am calificat șase absolvente de liceu în meseria de electrocariste, o meserie ușoară și frumoasă.

– Ce perspective aveți în această privință ?

– Nelimitate – consideră Liviu Natanail. Am luat în patronajul nostru Școala generală 21 și Liceul nr. 2 tocmai în scopul să-i ajutăm pe elevi să învețe una din meseriile care se practică în întreprinderea noastră și, cum majoritatea sînt aici fete, vom avea solicitări multe după absolvire.

– În ce constă patronarea de care vorbiți ?

– Ne îngrijim ca atelierele lor să aibă mașini în funcțiune, materii prime și materiale rezultate din deșeurile noastre care mai pot fi valorificate, în îndrumarea lor pe timpul practicii, în solicitudinea întreprinderii la toate cererile școlilor respective.

Cu gîndul la colegii lor de mîine, uteciștii din uzină întreprind însă și alte acțiuni. Aflu că tinerii de la mecanic șef au stat peste program în întreprindere pentru a repara 16 strunguri care la I.P.A. nu mai dădeau randament și pe care le-au montat în atelierul școlii profesionale. În continuare, ei lucrează la amenajarea unui atelier-școală chiar în întreprindere, ce va fi destinat ucenicilor și elevilor de la școala profesională.

Inteligență tehnică, spirit gospodăresc

Asimilarea unor produse noi, cum ar fi direcția hidraulică, frîna MAN, cutia frînelor MAN, cardanele pentru autocamioanele MAN de 10-12 tone etc., ridică probleme complexe în fața colectivului întreprinderii. Una dintre cele mai esențiale este și pregătirea profesională a salariaților pentru ca tinerii muncitori să fie capabili să înțeleagă și să aplice tehnologiile pretențioase, să stăpînească utilajele din dotare. Primii care au fost cuprinși în cursuri sînt controlorii tehnici de calitate. După un program stabilit, la comitetul de partid însă se prevede ca toți salariații să urmeze o formă de perfecționare. O altă problemă ar fi cea a sporirii capacității secțiilor prin realizarea cu mijloace proprii a unor mașini, utilaje și instalații de mare productivitate.

– Nu știu dacă cifra de 12 milioane cît reprezintă valoarea utilajelor realizate de noi în 1973 prin autodotare vă spune ceva sau nu, dar pentru colectivul uzinei, afirmă tovarășul Ilie Bogariu, secretarul organizației U.T.C. din secție, aceasta constituie soluția de maximă economicitate. Multe utilaje care trebuiau aduse din import, cu valută, au fost făcute de muncitorii și specialiștii noștri, printre care tinerii își au un loc distinct. Iată cîteva dintre cele peste 40 de lucrări puse în funcțiune : cuplu de mașini de rectificat eboș și finisare, mașina de sanferat țevi, agregat pentru strunjit din patru direcții, carcasa mecanismului de direcție, agregat pentru găurit multibroșă etc. Darea în funcțiune a acestor agregate duce la creșterea productivității muncii de 3–5 ori, la o calitate mai bună a produselor și îmbunătățirea condițiilor de muncă.

– La ce lucrează secția dv. pentru anul acesta ?

– La un număr dublu de agregate față de 1973 și care în totalitatea lor reprezintă o noutate în materie. Tocmai de aceea, o contribuție esențială în realizarea autodotărilor o aduc inventatorii și inovatorii întreprinderii.

Într-adevăr, anul trecut ei au propus și aplicat în producție lucrări originale în valoare postcalculată de 2.500.000 lei. Inteligența tehnică se conjugă astfel perfect în I.P.A. cu spiritul gospodăresc al colectivului.

– Care a fost inovația anului ? – I-am întrebat pe șeful biroului respectiv.

– Cea a lui Ion Mihu și Iohan Müller, care constă în modificarea constructivă a arcului special și care aduce economii de peste 1.100.000 lei.

La încheierea documentării în întreprindere, l-am rugat pe tovarășul Liviu Natanail să-mi arate ce a completat pînă acum în caietul de evidență a întrecerii dintre tineri și organizații. Sînt consemnate acolo orele lucrate peste program de uteciștii din sculărie pentru confecționarea unui plus de SDV pentru tinerii începători, inițiativa celor din secția de întreținere de a face reviziile și reparațiile instalațiilor electrice duminica, cînd secțiile nu lucrează, acțiuni de muncă patriotică pentru recuperarea unor materiale. Dar lucrul cel mai esențial care se detașează din bilanțul de pînă acum este faptul că lanțul de pînă acum este faptul că în lunile ianuarie și februarie s-au obținut bune rezultate, planul se îndeplinește ritmic și la toți indicatorii.

ROMULUS LAL

Pe la mijlocul lunii februarie, am publicat o scrisoare a DOINEI A. Am apelat, cu acel prilej, la toți cititorii rubricii de față să-și exprime opiniile cu privire la scrisoarea respectivă. Cum n-am primit decît 56 de opinii, bănuiesc că cifra aceasta nu reprezintă chiar totalul cititorilor mei... DOINA A., studentă la A.S.E., fiică a unui profesor brașovean, s-a căsătorit cu un cercetător științific, tînăr cu destule valențe profesionale și afective, dar care s-a dovedit în ultimă instanță, zice ea, ceea ce ne-am obișnuit să numim un „vînător de zestre". Puțin timp de la căsătorie, a început să-i facă zile fripte soției pentru că părinții ei n-au izbutit să-i dea la nuntă decît un covor și un televizor. DOINA A. se întreba în finalul scrisorii: „Oare munca mea, profesia mea, dragostea mea, cinstea mea nu pot reprezenta o zestre?". Repet, am primit 56 de opinii cu privire la această chestiune și mă simt dator să fac loc astăzi unui număr cît mai mare dintre ele. Aici introducerea la curierul de azi ar trebui să ia sfîrșit, însă, pedant cum sînt, mai rețin cititorii un pic. Mi se pare necesar să fac cunoscut faptul că n-am triat, adică: n-am ales, n-am selectat părerile corespondenților după un criteriu care să se suprapună unei convingeri demult împărtășite de mine, n-am încercat, vreau să spun, să măsluiesc cărțile pentru a-mi ieși pasiența. Voi considera orice acuzație în acest sens lipsită de obiect, în ce mă privește avînd conștiința curată și nesimțind tentația de a mi-o da pentru o exemplară purificare la „Nufărul".

Și acum — pe cai!

SIMION S., funcționar bancar, București:

„Deși am citit și corespondențe mai interesante la rubrica de care răspundeți, cea a DOINEI A. m-a făcut să vă scriu pentru prima oară (...) Curios este că nu m-am gîndit, scriindu-vă, la DOINA, ci la dv. Mi se pare că uneori vă bateți cu morile de vînt. Nu vă cunosc obîrșia, însă nu m-aș mira să afirmați într-o zi că unul din străbunicii dv. a fost Cervantes (...). Nu vă supărați că vă spun: aveți un „tic". Priviți spre lumea noastră ca spre o societate perfectă și vă înverșunați să credeți că mai sînt oameni, mulți oameni, care gîndesc altfel (...). Să fiu eu oare o excepție? Nu cred (...). În condițiile vieții de azi toată lumea vrea s-o ducă mai bine. De ce n-ar vrea același lucru soțul Doinei dv.? Așa cum reieșea din scrisoarea ei, a întemeiat un cămin tînăr, posibilitățile materiale ale acestui cămin erau mediocre, de ce soțul să nu pretindă socrilor să-i ajute mai substanțial? Numai așa, fiindcă o anume morală nu permite? (...). Dragă domnule o.p.-i., e timpul să vă scuturați norii de pe borurile pălăriei...".

Sînt îngrozit cît de multe erori conține această scurtă și singulară opinie în favoarea jecmănirii socrilor. Dar să vedem ce zic alții.

„Stimate redactor,

mă numesc IOAN CHIRA, locuiesc în orașul Zalău, str. Clujului 20, am 61 de ani și sînt portar la liceul pedagogic din localitate. Îmi tremură puțin mîna, mi-e greu să scriu și totuși nu pot să nu mă adresez Doinei A. Părerea mea este că Doina nu l-a iubit niciodată pe Andrei, soțul ei, s-a căsătorit pentru postul lui. Nu-mi vine mie să cred că ea, o fată deșteaptă, n-a văzut pînă la nuntă că iubitul e un hrăpăreț. Și dacă l-a văzut, de ce l-a mai luat?"

DORINA LITOIU, Dolj:

„Sînt mai mică decît tine, Doina, n-am decît 19 ani și anul acesta voi termina liceul. Nu am experiența ta de viață și totuși te înțeleg. Soțul tău trăiește în această țară care se cheamă România socialistă, se bucură de soarele ei și gîndește ca pe vremea lui Papură-Vodă. Nu știu cum aș proceda dacă aș fi în locul tău, n-am reușit să găsesc un răspuns la multe din întrebările mele, dar știu sigur că eu n-aș putea să trăiesc decît alături de un soț care gîndește ca un om al epocii noastre. Poate aș încerca să vorbesc cu el „de la om la om" așa:

— Spune-mi, Andrei, tu n-ai auzit încă de cuvîntul demnitate? Nu ți-e drag și ție? Într-o zi s-ar putea să avem un copil. Pentru ce lume o să-l pregătești? Pentru una terminată sau pentru una nouă?

Nu știu cum vei interpreta rîndurile mele. Naive sau nu, ele pornesc din inima unei adolescente care încearcă să trăiască în prezent (...)".

MARIANA LIPȘA, profesoară de educație fizică, Iași:

„Am citit și am recitit scrisoarea Doinei A., publicată în ziarul din 16 februarie a.c. Încă de la început m-a impresionat faptul că mai există tineri cu păreri învechite în ce privește căsătoria. Cu ce este Doina vinovată dacă părinții n-au putut să-i dea zestre decît un covor și un televizor? Așa cum am aflat din scrisoare, părinții ei mai au încă trei copii. E ușor să le porți de grijă, să-i faci oameni pe toți, învățîndu-i carte, o meserie? Și la urma urmei, unde scrie că părinții, după toate eforturile care le fac să ne crească, trebuie să se mai îngrijească și de „zestrea" noastră? (...). Eu cred că Andrei trebuie adus la realitate. Ori s-a căsătorit cu părinții Doinei, ori cu ea (...). Și eu am cunoscut destui băieți care, vrînd să mă cucerească, mi-au vorbit de mașină, de apartament, de nu mai știu ce. Credeau că așa mă vor atrage mai repede și se înșelau. Am 24 de ani și nu sînt căsătorită. Desigur că îmi doresc și eu un cămin. Și încă unul fericit. Dar dacă fericirea nu izvorăște din dragoste, ci din interese materiale, pot renunța ușor la această fericire (...)".

Stimate o.p.-i.,

doream să vă scriu de mult cît de citită și comentată este rubrica „De la om la om" (ocupația mea actuală, de activist al Comitetului județean Galați al U.T.C. mi-a permis să observ acest lucru) de către tinerii în mijlocul cărora îmi desfășor activitatea. A venit vremea să vă scriu abia acum, luînd cunoștință de corespondența Doinei A.

Fiind adeptul principiului că viața ne-o croim singuri, tînăra studentă m-a impresionat prin seriozitatea cu care muncește (...). Ei bine, am parcurs cu lăcomie rîndurile Doinei A. ca să aflu deznodămîntul legăturii ei mai mult decît romantice cu tînărul cercetător Andrei. Pînă la un moment dat, binele învinsese răul, ca în basmele cu fete de împărați. Dar... stupefacție! Făt Frumos (în cazul respectiv, Andrei) a lepădat mantia neîntinată de pînă atunci... Este inadmisibil ca un tînăr cu o asemenea pregătire intelectuală (și pentru a cărui pregătire n-a cheltuit material și moral o societate demult apusă, ci colectivitatea noastră — o.p.-i) să se manifeste astfel. Din punctul meu de vedere, a fi azi, la noi, intelectual, nu înseamnă doar a atinge un grad de profesionalitate mai ridicat, ci și unul de conștiință. Am curajul să-l acuz pe cercetătorul științific Andrei ca fiind purtător ilegal al unei diplome care îi atestă studiile făcute în acești ani, în țara noastră (...). Deși am împlinit 24 de ani, și acum mai cred în filozofia basmelor, mai cred că binele trebuie să învingă răul și o modalitate este și aceasta de a pune în discuția Ilenelor Cosînzene și a Feților noștri frumoși un caz ca cel al Doinei și Andrei. Cu stimă, GRIGORE LAZAROVICI".

AUGUSTIN V., student, București:

„Zic și eu, parafrazîndu-l pe Caragiale: îi urăsc pe vînătorii de zestre, dar iubesc zestrea. Depinde însă de zestre. Nu mă gîndesc nici la televizoare, nici la covoare, nici la apartamente, nici la mașini. Mă gîndesc la zestrea morală. Și, dacă stăm bine să ne gîndim, orice zestre morală presupune una materială. Părinții Doinei A. au cheltuit nu puțini bani, ca s-o țină pe băncile școlii pînă aproape de a primi diploma de economistă. Dar eu admit și faptul că Doina A. n-ar fi avut părinți, ar fi fost crescută într-o casă de copii orfani și cheltuielile materiale le-ar fi făcut în exclusivitate statul. Grozav aș fi rîs să-l văd pe Andrei pretinzîndu-i statului o... Dacia 1 300, peste faptul că a întreținut-o pe Doina în facultate! (...) Simpatice Andrei, te anunț prin prezenta (formulă pe care o cunosc de la un curs de corespondență comercială) că nu mi-ar place să te întîlnesc între patru ochi. Sînt un om impulsiv. E defectul meu. Cred că dacă nu m-ai înțelege, că n-ai înțelege de ce urăsc oamenii ca tine, aș face un act care m-ar conduce de urgență spre miliție (...)".

C. M., pensionară, Bîrlad:

„Am fost învățătoare 40 de ani (39 și 4 luni). Am 63 de ani și încă nu vreau să renunț la meseria mea. Cel puțin două ore pe zi, la mine în casă, vin copii pe care îi meditez, gratis, credeți-mă, deși pensia e o biată pensie... Pentru că mi-a murit fetița cînd avea doar opt anișori, m-am atașat mai mult de fetițe (...). Nu le prepar numai la aritmetică, științele naturii și română, ci și la torie (...). Niciodată gîndindu-ne la calitățile fetelor cu care, într-o zi, ne vom căsători, n-am inclus zestrea. Și cei mai mulți dintre noi (aproape 95 la sută) sînt fii de țărani (...) Eu aș vrea să-i spun Doinei A. așa: „Ai avut ghinion. Meritai un soț mai bun. Colegii mei și cu mine n-am fi primit nici măcar covorul și televizorul de la părinții tăi. Nu ne place tot ce nu e făcut din munca noastră".

EUGENIA B., comuna Potcoava, Olt:

„(...) Știu, la 18 ani cîți am eu, am mai puțin dreptul să judec purtările unor oameni care au trecut prin „școala vieții", dar nimeni și nimic nu m-ar putea împiedica să spun ceea ce simt.

Stimate domn Andrei, v-aș invita să vă analizați profund purtarea față de un om care vă dăruiește cu cea mai mare sinceritate dragostea, pentru că s-ar putea să ucideți cea mai sfîntă și mai curată facă a unui suflet. Dragostea nu este un sentiment dominat de un lung șir de calcule, ea se dăruie, nu se cumpără".

GRIGORE I. SOMEȘAN, student, Cluj:

„(...) N-am tată, mama e funcționară la P.T.T.R. și mai am trei surori, cea mai mică fiind de 14 ani, cea mai mare de 19. Cînd am intrat în facultate, un unchi mi-a spus: «Tu ești un băiat bun, prin tine o să aibă și surorile tale un viitor!» Nu i-am rîs în față, dar rîd de 3 ani continuu cînd îmi amintesc de aceste cuvinte (...) Am inventat un dispozitiv pentru recuperarea cuțitelor la un anumit tip de strunguri, invenția mi-a fost brevetată atît la noi cît și în alte țări, am fost răsplătit cu o sumă de bani frumoasă. Toți banii i-am dat familiei, deci și surorilor mele. (Eu mi-am cumpărat doar un stilou). Colegii, chiar și directorul fabricii (...) mi-au spus că sînt frajer. Trebuia să-mi fac trei costume, să plec pe Litoral (...). Eu le-am dat surorilor bani ca să simtă că au un frate (...) Cea mare s-a măritat în februarie 1974, ea fiind absolventă de liceu, bărbatul ei inginer agronom (...) Ce mi-a plăcut mie la Petre, bărbatul ei? Mi-a plăcut că la nuntă, cînd am vrut să dau 1 000 de lei, el a zis: „Grigore, mă insulți! Eu ți-am luat sora pentru că mi-e dragă. Dacă tu ești timpit că nu vezi asta, nu mă crede și pe mine timpit." (...) Pe cuvîntul meu de onoare că Petre s-a împrumutat de bani pentru nuntă (...) Ei, ce-aș mai face eu ordine în viața voastră, Doina și Andrei! (...)".

D. L., Suceava:

„(...) Eu atît vă rog să spuneți la ziar că sînt împotriva zestrei, că ea este o mentalitate." (Scurt și cuprinzător, o.p.-i).

NICU-JEAN GRAHAM, Prahova, M. LOHANU, București, MIA D., Cluj, ION MIERLESCU, Dolj, MARIANA SORESCU, București, ALEX. MAINIC, Galați, C. ROȘCA, Constanța, GH. SAMOILĂ, Bîrlad, PETRU HODIȘAN, Bihor, MIRONA PETRE, Gorj, MARGARETA, Bacău, VASILE SAMSON TĂRANU, Bacău, ANGHEL ROTARU, Botoșani, ION BRUMARU, Sălaj — și alții — i-au răspuns DOINEI A., emițînd păreri de un real bun simț. Le mulțumesc și le cer scuze că în cadrul curierului de azi n-am putut să fac loc opiniilor lor.

Mai dorește cineva, în concluzie, să-mi spun și eu părerea? Convins că răspunsurile, într-o majoritate zdrobitoare, încep și sfîrșesc cu minunatul adverb *nu*, vă dau întîlnire pe sîmbăta viitoare!

CURIERUL NOSTRU DE SÎMBĂTĂ

DE LA OM LA OM

DE OCTAV PANCU-IAȘI

„DRAGOSTE"

clubul temerarilor PREGĂTIȚI ATERIZARE FORȚATĂ!

● Șase minute din istoria aviației ● „Ce slab pilot am nimerit" ● Cum vă simțiți după un drum pînă aproape de stele?

Într-o cursă aeriană străină, deasupra Asiei, copilotul căruia îi cerusem cîteva lămuriri despre zona peste care zburam, m-a întrebat pe neașteptate:

— Ce mai face aviatorul dumneavoastră Nicolae Anghel?

— Nu-l cunosc, am răspuns.

— Cum nu-l cunoașteți? E unul dintre cei mai vestiți piloți din lume. Ceea ce a reușit Nicolae Anghel împreună cu Virgil Georgescu (nici despre acesta din urmă nu auzisem) n-a mai reușit nimeni pînă acum.

Și, am auzit acolo, la zece mii de metri altitudine deasupra Asiei, de la un pilot străin, cea mai impresionantă aventură a doi aviatori români, într-un zbor peste Mediterană avînd aproape o sută de pasageri la bord. Cînd am ajuns la Otopeni am întrebat de Nicolae Anghel pe cel dintîi salariat al aeroportului și nu m-am mirat că-i știa chiar și numărul de telefon de acasă. L-am sunat după cîteva zile și ne-am întîlnit. Discutam împreună la o ceașcă de cafea și mi se părea că îl știu din totdeauna, că îl văzusem în toate avioanele cu care zburasem. Tocmai ieșise la pensie.

— Nu aveți aliură de pensionar.

— E firesc să nu am la 50 de ani. Dar așa e în aviație. Începi devreme și termini devreme. Eu am urcat în carlingă la 18 ani și am zburat 32 de ani.

— Cum vă simțiți acum, la capătul unui drum pînă aproape de stele?

— Ca înaintea unui nou zbor.

— Vă este dor de înălțimi?

— Îmi este, cum să nu-mi fie? Cînd călătoresc cu mașina am citeodată senzația că sînt în cabina avionului și palmele mi se string involuntar pe volan.

— Ați trecut prin multe peripeții în cei 32 de ani de zbor?

— Prin destule. Una îmi stăruie însă mai mult în minte. Plecasem în februarie 1965 de la București spre Tîrgu Mureș cu un Li-2. Deasupra Mizilului mi s-a aprins un motor. Pasagerii au intrat imediat în panică. E situația cea mai periculoasă în astfel de împrejurări. I-am rugat să se calmeze. Am făcut manevrele de stingere a incendiului și cu un singur motor m-am reîntors spre Băneasa, dar aeroportul se închisese. Era viscol. La alt aeroport nu mai puteam ajunge. De la turnul de control mi s-a spus să pun avionul undeva pe burtă. Pentru mine soluția prezenta un risc mult mai mare. Am acționat pe proprie răspundere. Nu vedeam deloc pista, dar distingeam șoseaua și numai prin intuiție am stabilit direcția pistei. Am reușit o aterizare destul de bună.

— Ați traversat, în zbor, munții. Cum sînt?

— Carpații noștri sînt maiestoși și de o tulburătoare frumusețe, dar extrem de periculoși. Trecerea lor în anotimpurile cu furtuni este de fiecare dată o grea încercare, un autentic examen de măiestrie. Ei ne-au călit pe toți. Și-apoi, cine nu știe că românii au fost deschizători de drumuri în aviația mondială? Ei sînt deținătorii multor premiere absolute. Noi, cei de azi, sîntem mîndri că Vuia a făcut prima decolare din istoria omenirii cu un aparat mai greu decît aerul și cu mijloace mecanice proprii la bord, că Henri Coandă a inventat avionul cu reacție, că Vlaicu a fost, ca pilot și constructor, un pionier cu faimă mondială, că Bănciulescu a pilotat cel dintîi un avion avînd proteze la ambele picioare. Și lista ar putea continua foarte mult. Deci, și conștiința că sîntem continuatorii unei școli și tradiții strălucite, și vocația, contribuie la înalta pregătire profesională și morală a piloților noștri. Dealtfel, pe toate aeroporturile din lume pe care am aterizat am fost primiți cu respect deosebit, ca reprezentanți ai unei companii cu renume.

— Cum a fost, tovarășe Anghel, zborul acela spre Nicosia de care mi-a vorbit un pilot străin deasupra Asiei?

— „Toate-s bune, cînd se termină cu bine", spune o vorbă. Am decolat de pe aeroportul Băneasa la ora 10, într-o dimineață friguroasă de februarie. Zborul a decurs normal pînă deasupra Rodosului, cînd mi s-a oprit motorul sting exterior. Eram la 7 500 metri altitudine. Nu mă îngrijora atît pierderea unui motor cît faptul că nu înțelegeam pricina blocării lui. Avionul era nou, la prima cursă. Am continuat zborul fără să ne alarmăm. Zburasem de mai multe ori chiar cu un singur motor. Dar după alte zece minute încă două motoare au încetat să funcționeze. De-acum eram într-o împrejurare deosebit de critică și am lansat în eter S.O.S. Am coborît apoi cît am putut de repede la 4 500 de metri pentru că altfel s-ar fi creat pericolul de asfixiere. Era și timpul deoarece se oprise și ultimul motor, iar pînă la țărm mai aveam peste 40 km. Semnalul nostru S.O.S. a fost recepționat la o bază militară engleză și două avioane au apărut imediat în apropierea noastră. Pe mare se vedeau, de asemenea, cîteva vedete rapide gata să ne vină în ajutor în cazul unei amerizări.

— Care era starea de spirit a echipajului?

— Un calm desăvîrșit. Am dat ordin pentru pregătirea aterizării forțate și fiecare știa ce are de făcut. Stewardezele Viorica Huțan, Elisabeta Crișmaru și Nina Frincu s-au ocupat de cei 97 de pasageri, ajutîndu-i să-și lege centurile de siguranță. Bineînțeles, ei nu știau ce se întîmplă. Restul echipajului, Virgil Georgescu, pilot, Mircea Trandafir, mecanic de bord, Emil Rotaru, telegrafist și navigatorul Boris Ferderber erau la postul lor. Unii se aflau la începutul profesiei, nu trecuseră pînă acum prin încercări dificile și le-am recomandat să-și învingă sentimentul îndoielii, să nu-și piardă sîngele rece.

— Dar dumneavoastră, de care depindea totul, ce simțeați și ce gîndeați atunci?

— Nimic deosebit. Mi-am concentrat toată atenția asupra manevrelor necesare unei aterizări forțate. Nu știu nici eu de ce, dar eram absolut convins că reușesc. Și aceasta conta. Dacă mi s-ar fi clătinat cît de cît convingerea în reușită, catastrofa ar fi fost, poate, inevitabilă.

— Cum ați aterizat?

— Am transformat avionul în planor, am găsit unghiul optim de coborîre și am strîns puternic manetele. Cei 40 de km pînă la țărm au fost înghițiți într-o clipă. Mi-am fixat ca loc de aterizare o fîșie netedă de nisip de-a lungul țărmului și l-am pus pe burtă cît am putut de lin. Totul n-a durat decît șase minute, iar de la oprirea primului motor trecuse mai bine de jumătate de ceas. Pasagerii n-au simțit nimic la aterizare decît o ușoară scuturătură pe care au apreciat-o ca atare: „ce slab pilot am nimerit". De-abia cînd au văzut că avionul nu stă pe roți ci direct cu fuselajul pe nisip, ca un pește pe uscat, și-au dat seama că s-a petrecut ceva ciudat. Cu ocazia aceasta s-a descoperit și cauza blocării motoarelor care a dus pînă atunci la multe accidente neexplicabile.

— Ce s-a întîmplat de fapt?

— Din pricina gerului, în momentul alimentării aparatului cu petrol, pereții rezervorului se abureau, iar la mare altitudine, unde temperatura scade iarna la minus 50—60 de grade, acești aburi devin cristale de gheață care închid alimentarea motoarelor. Sesizîndu-se cauza, n-a fost prea dificil să se realizeze un amestec care să prevină acest fenomen.

— Cum v-ați simțit după aterizare?

— Un greu și neobișnuit somn ne-a doborît pe toți din echipaj. Sistemul nostru nervos, încordat la maximum în cele șase minute dramatice, se relaxa acum, total.

La ora aceea, telexurile agențiilor de presă începeau să transmită în toată lumea informații despre fapta temerară a unor piloți români pe cerul Mediteranei.

ROMULUS LAL

Din jurnalul de bord al aviatorului Nicolae Anghel

— Primul zbor: 9 XII 1940 deasupra aeroportului de la Roșiorii de Vede, ca elev.
— Primul zbor civil cu pasagerii: ianuarie 1950 pe linia Bacău—Iași.
— Prima cursă internațională: 1951, București—Budapesta—Praga, inaugurînd zborurile TAROM peste hotare.
— Cea mai lungă cursă: București—New York—Havana.
— Între cer și pămînt: 20 de mii de ore.
— Kilometri parcurși: de 25 de ori distanța de la Pămînt la Lună.

CONSTRUCTOR - BENEFICIAR

(Urmare din pag. I)

această direcție, după cum îmi relata inginerul principal Laurențiu Copcea, de la serviciul de investiții, aportul celor 7 700 de uteciști din combinat a fost hotărîtor.

— Lor, tinerilor, le revine meritul de a fi asigurat, de multe ori, o bună parte a unor lucrări de montaj, îmi spunea și tovarășul Ion Văscu, secretarul comitetului U.T.C. pe combinat. Asemenea exemple le constituie secțiile Fibră IV, Poliamid IV sau Textil IV. Adăugați la aceasta faptul că este vorba despre lucrări de mare complexitate și răspundere, întrucît era vorba despre utilajele cu un înalt nivel tehnic, provenite din țară sau din import.

Nu este surprinzător, în aceste condiții, că aprecierile constructorilor, ca și ale specialiștilor străini care acordă asistență tehnică, sînt unanime: noile utilaje sînt pe mîini bune.

Sînt mîinile harnice ale tinerilor care, grupați în echipe specializate sau „întărînd" echipele de constructori, au participat încă de la începerea lucrărilor la extinderea „celei de a doua case", uzina, cum o denumea unul dintre tinerii mei interlocutori.

Cifrele care ilustrează acest efort sînt impresionante. Numai la secția Textil IV, peste 1 500 de uteciști au prestat zeci de mii de ore de muncă patriotică în sprijinul constructorilor. Pe ansamblul întreprinderii, valoarea acțiunilor de muncă patriotică efectuate în cursul anului trecut pe șantierul combinatului la lucrările finanțate s-a ridicat la peste 7 000 000 lei, depășind cu 1 000 000 lei angajamentele asumate.

Contribuția tinerilor nu s-a limitat însă numai la lucrările de construcții și montaj. Pentru urgentarea intrării în funcțiune a noilor capacități de producție, acolo unde unele utilaje nu puteau fi asigurate în termenele prevăzute din țară sau import, tînărul colectiv al uzinei de reparații din combinat s-a oferit să le asigure prin autoutilare. Rezultatele? Realizarea, pînă în prezent, a unor instalații, agregate și utilaje a căror valoare se ridică la peste 10 000 000 lei. Pînă la mijlocul anului, cînd vor fi încheiate lucrările de extindere, această cifră va fi și mai mare, m-au asigurat tinerii.

Problema centrală care stă în prezent în fața comitetului U.T.C., a organizațiilor de bază, este formarea în noile secții a unor colective închegate. Munca desfășurată pentru punerea în funcție a utilajelor pe care tinerii le vor mînui a contribuit, desigur, substanțial și la „rodarea" oamenilor. Mai sînt însă multe de făcut pentru cultivarea la tineri a deprinderilor de efort organizat, ritmic și disciplinat — într-un cuvînt a spiritului muncitoresc. Către acest obiectiv tind acțiunile educative pe care comitetele U.T.C. din secții și le-au propus. Alături de formele devenite „clasice", menționăm o inițiativă locală: „Schimbul de mîine pe mîini sigure". Ea se referă la tinerii ce se califică la locul de muncă și care au fost „recepționați", încă de la venire, de organizația U.T.C. unde aceștia își desfășoară activitatea. Mîna de ajutor, pe care uteciștii și-au propus să o întindă noilor colegi de muncă va însemna un sprijin atît în problemele profesionale cît și în cele formative — de la cultura generală la educația cetățenească, morală și politică.

REALIZAT: 198,2 LA SUTĂ

— Față de prevederile planului, pe primele două luni ale anului, la construcții montaj sarcinile de investiții au fost realizate în procent de 198,2 la sută. Aș vrea să menționez și faptul că la același indicator realizările din ianuarie și februarie reprezintă 26,3 la sută din planul anual.

Precizările inginerului **Ioan Pralea**, secretarul comitetului de partid de la Combinatul de îngrășăminte chimice Roznov, prefațau de fapt rezultatele bune pe care aveam să le constat.

Achiziționarea de materiale, procurarea unor instalații se fac nu numai de către beneficiar sau constructor, conform obligațiilor contractuale, ci prin colaborare. Multe din armăturile și ventilele ce trebuiau să fie aduse din diverse întreprinderi s-au confecționat de către tineri în atelierul mecanic al combinatului. Nu este, dealtfel, unicul exemplu de contribuție a tinerilor la grăbirea ritmului de realizare a investițiilor. Alte detalii le-am obținut de la Nicolae Vasilica, locțiitorul secretarului comitetului U.T.C. pe combinat:

— La stația de îmbuteliere a oxigenului, constructorul nu și-a corelat urgența lucrării cu necesarul de forță de muncă. Am înțeles situația și am transferat oameni din combinat la constructor. La secția patru, unde mai mult de 70 la sută din totalul salariaților sînt tineri, aproape 60 dintre aceștia au lucrat zi și noapte pentru a ajuta constructorul.

Chiar în ziua documentării noastre trei din salariații combinatului lucrau — în contul constructorului — la montajul unui compresor. Mai mulți tineri — muncitori calificați — lucrează alături de specialiștii străini la montajul unor instalații. Cum își îndeplinesc ei sarcinile ce le revin? Este, credem, suficient să amintim că de nenumărate ori acești tineri rămîn după orele de program sau să precizăm că specialiștii străini au numai cuvinte de laudă la adresa lor.

Să mai adăugăm la toate acestea și faptul că aici s-a avut în vedere și un aspect din cele mai importante pentru intrarea la timp în funcțiune a noilor obiective: calificarea cadrelor. O acțiune la care comitetul U.T.C. își are partea sa de contribuție, începînd de la inițiativele cu caracter educativ și continuînd cu îndrumarea ucenicilor pentru o cît mai solidă pregătire profesională.

IOAN VOICU

Extemporal P^x

Astăzi începem etapa primă din faza a doua, deoarece mulți concurenți după etapa a V-a au acumulat o sută de puncte și deci clasamentul se reia de la zero „Ce nu vă place" în desenul A. care ilustrează un aspect dintr-un magazin?

Cîte două puncte pentru fiecare abatere de la regulile de politețe și ale bunului simț și minus un punct pentru cele nesesizate.

Pentru ilustrarea prin desen au epigramă de către cititorii concurenți se indică cuvintele DEPRINDERE, DEFECT, și DISCIPLINĂ.

Ing. MARCEL TAPU
lector universitar

Clasamentul după 4 etape

Nr. 1 Badea Gheorghe — Iași 86 puncte; 2. Frincu Emilia — elev — Rm. Vilcea 85 puncte; 3. Grădinaru Maricica — salariată C.A.P. — comuna Cotușca Botoșani 84 puncte; 4—5 Mierlescu Ion — lăcătuș — Craiova și Șoimanu Mariela — elevă — Covasna 81 puncte.

COPILĂRIE
ION OVIDIU
Suceava

COPILĂRIE
MUZUREAC GH.
maistru Tulcea

CO-PILĂRIE
L. N.
București

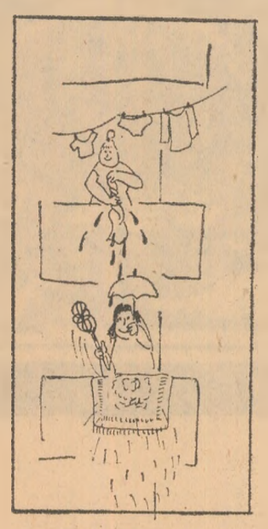

BUN SIMȚ
DUMITRESCU GH.
medic, Iași

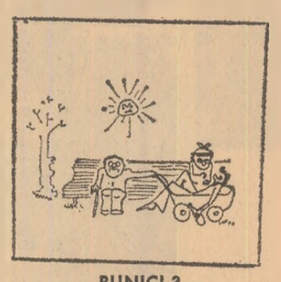

BUNICI ?
SASU C.
Rm. Vilcea

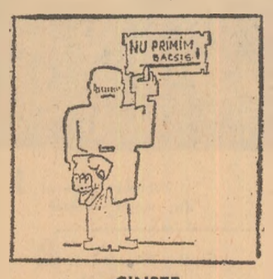

CINSTE
NĂSTASE L.
București

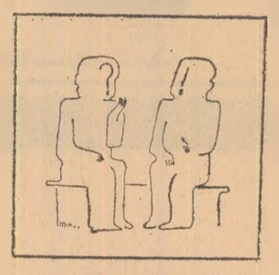

CONVERSAȚIE
LEONTE NĂSTASE
student — București

CINSTE

Nu mă mir că el confundă
Ce-i obștesc cu ce-are-n pungă
Căci de cinste și-amintește
Doar la bar cînd... se cinstește

BODEA I. GHEORGHE — Nicolina, Iași

PRIMIRI LA TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU

• Delegația Camerei Populare a R. D. Germane

(Urmare din pag. I)

ghe Cioară, Emil Drăgănescu, Cornel Burtică, Maria Groza, vicepreședinte al Marii Adunări Naționale, Constantin Stătescu, secretarul Consiliului de Stat.

Membrii delegației au fost însoțiți de dr. Hans Voss, ambasadorul R. D. Germane la București.

Președintele Camerei Populare a transmis tovarășului Nicolae Ceaușescu un salut cordial din partea tovarășilor Erich Honecker, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Socialist Unit din Germania, și Willi Stoph, președintele Consiliului de Stat al R. D. Germane.

Mulțumind, tovarășul Nicolae Ceaușescu a adresat, la rîndul său, un călduros salut și cele mai bune urări tovarășilor Erich Honecker și Willi Stoph.

În timpul convorbirii, s-a subliniat că vizita delegației Camerei Populare este o expresie a relațiilor prietenești existente între Partidul Comunist Român și Partidul Socialist Unit din Germania, între popoarele celor două țări, ea contribuind la întărirea acestor relații, la o mai bună cunoaștere a vieții și realizărilor poporului român. Apreciindu-se bunele raporturi dintre parlamentele României și R. D. Germane, a fost exprimată dorința de a se intensifica tot mai mult contactele între Marea Adunare Națională și Camera Populară.

S-a relevat, cu deplină satisfacție, că raporturile de colaborare multilaterală și solidaritate frățească dintre România și R. D. Germană se amplifică și se întăresc tot mai mult, în spiritul convorbirilor fructuoase dintre tovarășii Nicolae Ceaușescu și Erich Honecker, avute în mai 1972 la București, care au marcat o contribuție de seamă la adincirea și dezvoltarea, într-un ritm și mai susținut, a relațiilor dintre cele două țări socialiste prietene, pe baza principiilor marxismului și internaționalismului socialist. Constatîndu-se că există posibilități pentru a lărgi colaborarea politică, economică, tehnico-științifică și în alte domenii, dintre România și R. D. Germană, a fost exprimată hotărîrea comună de a se acționa pentru extinderea și diversificarea acestei colaborări pe toate planurile, în interesul ambelor popoare, al cauzei generale a socialismului și păcii.

Trecîndu-se în revistă o serie de probleme actuale ale vieții internaționale, au fost subliniate, în cursul întrevederii, tendințele pozitive ce se manifestă spre destindere și securitate. Pornind de la faptul că lupta unită a popoarelor constituie un factor determinant în realizarea și accentuarea noului curs spre destindere, a fost evidențiat rolul tot mai mare pe care îl au parlamentele din țările socialiste, din toate țările, ca exponente ale maselor populare, în edificarea unei securități trainice pe continentul nostru și în lume, în promovarea păcii, înțelegerii și cooperării între națiuni.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a transmis poporului din Republica Democrată Germană urarea de a obține, sub conducerea Partidului Socialist Unit din Germania, succese tot mai mari în făurirea societății socialiste.

Întrevederea s-a desfășurat într-o atmosferă tovărășească, de caldă prietenie.

• Delegația Partidului Unit al Independenței Naționale (U. N. I. P.) din Zambia

(Urmare din pag. I)

Din delegație fac parte S. Soko și F. Bulawayo, membri ai Comitetului Central al U.N.I.P., și M. Ndlovu, activist.

La primire au participat tovarășii Cornel Burtică, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., și Ștefan Andrei, secretar al C.C. al P.C.R.

Cu prilejul întrevederii, conducătorul delegației U.N.I.P. a transmis tovarășului Nicolae Ceaușescu un salut călduros din partea președintelui Republicii Zambia, președinte al Partidului Unit al Independenței Naționale, Kenneth David Kaunda, împreună cu cele mai bune urări prietenești de sănătate, viață lungă și succese în activitatea de înaltă răspundere în fruntea Partidului Comunist Român și a statului român.

Oaspeții au exprimat vii mulțumiri pentru invitația de a vizita România, pentru primirea plină de atenție și ospitalitatea cordială de care s-a bucurat delegația U.N.I.P., pentru prilejul oferit de a cunoaște realizările partidului și poporului român în construcția socialismului.

Dînd o înaltă apreciere succeselor poporului român, obținute sub conducerea P.C.R., a președintelui Nicolae Ceaușescu, delegația și-a manifestat satisfacția pentru schimbul fructuos de experiență și informații realizat în timpul vizitei, pe care o consideră de mare importanță pentru activitatea Partidului Unit al Independenței Naționale.

La rîndul său tovarășul Nicolae Ceaușescu a rugat pe oaspeți ca, la înapoierea în patrie, să transmită președintelui Kenneth David Kaunda salutul său prietenesc, cele mai bune urări de sănătate și fericire.

Evocînd experiența proprie a României, secretarul general al Partidului a salutat constituirea Partidului Unit al Independenței Naționale din Zambia — ca partid unic, conducător — subliniind însemnătatea deosebită a unității de acțiune a tuturor forțelor patriotice naționale pentru înfăptuirea programului de dezvoltare economică și socială și pentru consolidarea independenței țării.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a exprimat, în numele său, al conducerii partidului și statului român, satisfacția deplină pentru bunele relații ce se dezvoltă permanent între România și Zambia — colaborare realizată între două țări independente și egale, între cele două partide și popoare. Secretarul general al partidului a reafirmat hotărîrea P.C.R. și a poporului român de a îndeplini în cele mai bune condițiuni înțelegerile convenite cu prilejul întîlnirilor la nivel înalt, celelalte acorduri existente între țările noastre, de a întări solidaritatea și colaborarea între cele două partide și popoare, între România și Zambia.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a transmis Partidului Unit al Independenței Naționale din Zambia salutul său, al Partidului Comunist Român, al poporului român, iar poporului zambian prieten multă prosperitate și succese pe calea progresului social, a dezvoltării independente, de-sine-stătătoare.

• Tovarășul Ib Norlund

(Urmare din pag. I)

Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., Ștefan Andrei, secretar al C.C. al P.C.R., Ghizela Vass, membru al C.C. al P.C.R.

Cu acest prilej, oaspetele a transmis tovarășului Nicolae Ceaușescu un călduros salut și cele mai bune urări din partea C.C. al P.C. din Danemarca, a președintelui partidului, tovarășul Knud Jesperssen, împreună cu felicitări pentru succesele dobîndite de poporul român în opera de construcție a societății socialiste multilateral dezvoltate.

La rîndul său, tovarășul Nicolae Ceaușescu a adresat din partea C.C. al P.C.R. și a sa personal, tovarășului Knud Jesperssen, C.C. al P.C. din Danemarca, un cordial salut tovărășesc, precum și urări de noi succese în activitatea viitoare a comuniștilor danezi.

În cursul convorbirii, s-a făcut o informare reciprocă în legătură cu preocupările actuale și de perspectivă ale Partidului Comunist Român și Partidului Comunist din Danemarca și a avut loc un schimb de vederi în probleme privind relațiile dintre P.C.R. și P.C.D.

Relevîndu-se cu satisfacție evoluția ascendentă a legăturilor de prietenie și colaborare dintre Partidul Comunist Român și Partidul Comunist din Danemarca, au fost evidențiate hotărîrea și dorința comună de a le extinde și diversifica în continuare, în interesul celor două partide și popoare, al întăririi și dezvoltării raporturilor politice, economice, tehnico-științifice, culturale dintre România și Danemarca.

Au fost abordate, de asemenea, aspecte actuale ale vieții internaționale, ale mișcării comuniste și muncitorești, ambele părți reafirmîndu-și hotărîrea de a-și aduce întreaga contribuție la întărirea unității și solidarității partidelor comuniste și muncitorești, la lupta pentru pace, democrație și socialism, împotriva imperialismului, colonialismului, pentru instaurarea unui climat de destindere, cooperare și securitate în Europa și în lume.

Întrevederea a decurs într-o atmosferă de caldă prietenie și înțelegere reciprocă.

TELEGRAME

Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, președintele Consiliului de Stat, președintele Frontului Unității Socialiste din Republica Socialistă România, a trimis Alteței Sale Regale Prințului NORODOM SIANUK, șeful Statului Cambodgia, președintele Frontului Unit Național al Cambodgiei, următoarea telegramă :

Cea de-a IV-a aniversare a creării Frontului Unit Național al Cambodgiei și Forțelor Armate Populare de Eliberare Națională constituie un prilej plăcut de a adresa Alteței Voastre și eroicului popor khmer cele mai sincere felicitări și un cald salut de solidaritate frățească.

Constituirea, în urmă cu 4 ani, a Frontului Unit Național al Cambodgiei și a Forțelor Armate Populare de Eliberare Națională au marcat începutul unei etape superioare în lupta pentru salvgardarea intereselor naționale, pentru făurirea unei Cambodgii libere și independente.

Lupta eroică și plină de sacrificii a poporului khmer constituie o dovadă elocventă a faptului că în zilele noastre nici o forță nu poate înfrînge voința unei națiuni de a-și hotărî singură destinele, de a trăi în libertate și independență.

Republica Socialistă România și întregul popor român își reafirmă și cu această ocazie solidaritatea cu lupta bravului popor khmer, precum și încrederea că victoria finală va aparține forțelor patriotice cambodgiene sub conducerea F.U.N.C.

Fie ca relațiile de prietenie și solidaritate militantă dintre popoarele român și khmer să se întărească și dezvolte continuu în lupta împotriva imperialismului, pentru progres și pace în lume.

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România NICOLAE CEAUȘESCU, a trimis președintelui Republicii Islamice Pakistan, FAZAL ELAHI CHAUDHRY, următoarea telegramă :

În numele Consiliului de Stat, al guvernului și poporului român, cit și al meu personal, am deosebita plăcere să vă transmit, cu ocazia Zilei naționale a Republicii Islamice Pakistan, cele mai sincere felicitări și calde urări de sănătate și fericire Excelenței Voastre, de progres și prosperitate poporului pakistanez prieten.

Păstrînd cele mai plăcute amintiri despre vizita pe care am făcut-o în frumoasa Dumneavoastră țară, îmi exprim convingerea și cu acest prilej că discuțiile avute, înțelegerile și acordurile asupra cărora am convenit constituie o contribuție importantă la lărgirea și diversificarea relațiilor de prietenie și colaborare între țările și popoarele noastre, la întărirea păcii și securității internaționale.

CRONICA U.T.C.

Ieri a părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre Benghazi, Libia, tovarășul Vasile Nicolcioiu, secretar al C.C. al U.T.C., care va participa la cea de-a 4-a Conferință a Mișcării Panafricane a Tineretului.

La plecare, pe aeroportul internațional București-Otopeni, erau de față tovarășul Radu Enache, secretar al C.C. al U.T.C., activiști ai C.C. al U.T.C.

PRAHOVA: Un important obiectiv industrial intrat în probe tehnologice

Într-o telegramă adresată Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășului Nicolae Ceaușescu, Comitetul județean Prahova al P.C.R. raportează intrarea în probe tehnologice, pe produs, cu rezultate bune, a unuia dintre cele mai importante obiective industriale ale cincinalului — instalația de dimetiltereftalat, unitate care constituie o nouă și strălucită dovadă a spiritului creator al oamenilor muncii din țara noastră.

În telegramă este relevat sprijinul permanent primit din partea conducerii de partid și de stat, a tovarășului Nicolae Ceaușescu, atît prin grija deosebită cu care a fost urmărită realizarea acestui obiectiv, cît și prin indicațiile prețioase date de secretarul general al partidului, cu prilejul vizitelor de lucru în județul Prahova.

În încheierea telegramei se arată că oamenii muncii prahoveni, colectivul petrochimiștilor de la Brazi dedică această realizare celei de-a XXX-a aniversări a eliberării patriei și Congresului al XI-lea al partidului. Ei sînt hotărîți să nu precupețească nici un efort pentru îndeplinirea sarcinilor de plan și a angajamentelor anuale, pentru realizarea cincinalului înainte de termen, dovedindu-și în acest fel dragostea și atașamentul profund față de politica internă și externă a partidului și statului nostru.

actualitatea pentru tineret

DE LA LUMINILE RAMPEI LA LUMINILE VERSULUI...

...este titlul recitalului de poezie găzduit ieri seară de Casa ziariștilor în cadrul activității Clubului ziariștilor de literatură și artă. Recitalul a alăturat numele unor cunoscuți interpreți ai scenei bucureștene, invitați aici în dubla ipostază de actori și poeți : Dinu Ianculescu, Cristina Tacoi, Angela Chiuaru, Emanoil Petruț. Selecția de versuri — prefațată de poetul Nicolae Dragoș — a dovedit (a reconfirmat, deoarece e vorba despre condeie cunoscute cititorilor, despre autorii unor volume aflate deja în librării) vocație autentică pentru o literatură profesată nu ca hobby, nu la modul diletant, ci cu credința și talentul unei a doua dimensiuni a personalității lor artistice. Creatori sau „spuitori" de versuri, actorii rămîn mereu în slujba nobilă a Măriei sale Poezia.

• Festivalul național al artei studențești

Oradea : COLOCVIUL DE LITERATURĂ

În cadrul Festivalului artei studențești a început la Oradea în dimineața zilei de 22 martie a.c. colocviul național de literatură. Manifestarea prilejuiește întîlnirea celor mai talentați scriitori studenți din toate centrele universitare ale țării. Se prezintă lucrări de poezie, proză și critică. Ele vor fi supuse aprecierii unor prestigioși scriitori și critici dintre care menționăm pe Constantin Chiriță, Alexandru Andrițoiu, Constanța Buzea, D. R. Popescu, Eugen Simion. Această întîlnire nu are numai un caracter competitiv. Sigur că un număr mare de ore va fi dedicat citirii și discutării lucrărilor. Sînt prevăzute însă în program și o masă rotundă pe tema : „Creativitatea și angajarea în literatura română contemporană", o vizită la Muzeul Țării Crișurilor din Oradea, vizitarea Casei memoriale Octavian Goga de la Ciucea. Studenții se vor întîlni de asemenea cu redactorii revistei „Familia". Redactorul șef, Alexandru Andrițoiu, membru al juriului, a invitat pe toți participanții la o discuție despre problemele actuale ale literaturii noastre, despre șansele de afirmare și despre responsabilitatea tinerilor scriitori. Colocviul național de literatură este o șansă de afirmare a talentelor autentice, dar și o bună ocazie de cunoaștere între cei care bat la porțile literaturii. Caracterul de dezbatere al colocviului va îngădui cunoașterea preocupărilor, aspirațiilor și speranțelor tinerilor literați.

vremea

Meteorologul Doina Damian **ne asigură că vremea rămîne în continuare frumoasă și călduroasă, cerul va fi variabil, mai mult senin în jumătatea de sud a țării. Vîntul va sufla slab pînă la potrivit. Temperaturile minime vor oscila între 0 și 10 grade, mai scăzute în depresiunile din estul Transilvaniei, iar maximele între 18 și 28 grade.**

La București, vremea rămîne frumoasă și călduroasă, cu cerul mai mult senin. Temperatura minimă va oscila între 4 și 6 grade iar cea maximă între 23 și 25 grade.

Rubrică realizată de LIDIA POPESCU

sport · sport

FOTBAL

Astă seară, orele 21,30, pe stadionul Parc des Princes, din Paris, a 6-a confruntare România–Franța.

UN TEST IMPORTANT PENTRU AMBELE ECHIPE

Înainte de a estima șansele uneia sau alteia dintre echipe, să recapitulăm palmaresul confruntărilor interțări, precizînd că partida de astă seară, de pe stadionul Parc des Princes, care va fi transmisă, începînd de la orele 21,25 pe posturile noastre de radio și televiziune, este a 6-a între cele două reprezentative : 2 iunie, 1932, București : România-Franța 6-3 (3-0) ; 22 martie 1967, Paris : Franța-România 1-2 (1-0) ; 30 aprilie 1969, Paris : Franța-România : 1-0 (0-0); 28 aprilie 1970, Reims : Franța-România : 2-0 (2-0) ; 8 aprilie 1972, București : România-Franța 2-0 (1-0). Palmaresul ne este, deci favorabil. Din cinci partide, noi am cîștigat trei, dintre care una, în deplasare. Judecînd, prin această prismă, și mai adăugînd și faptul că la această oră fotbalul francez nu face parte din prima clasă europeană — citiți lista selecționabililor și nu vă spune mare lucru — în vreme ce reprezentativa României — e drept, într-o altă alcătuire — a obținut succese internaționale de mare prestigiu în ultimii ani, ni se pare că balanța ar putea înclina în favoarea noastră. Mai există și alte atu-uri : actuala națională este foarte mult întinerită, ea promovează o serie de jucători tehnici și ambițioși care visează la consacrarea internațională. Există și puncte de asemănare: ambele formații sînt în căutarea unei formule de echipă, a unei idei de joc ; ambele team-uri beneficiază de același temperament ; ambele formații — a se înțelege și antrenorii — au nevoie de o victorie ca de aer. Ce-i avantajează pe adversarii noștri ? Desigur, mai întîi, terenul propriu. Apoi, faptul că noi știm mult mai puține lucruri despre jocul echipei franceze, despre valoarea individualităților, decît știu ei despre noi. Ștefan Covaci, după surprinzătoarea înfrîngere suferită în meciul de antrenament cu Anderlecht (0-2) — liderul campionatului belgian — și-a luat, desigur, multe măsuri de precauție. Cunoscînd foarte bine jocul naționalei române, calitățile și minusurile jucătorilor noștri, are posibilitatea să pregătească mult mai ușor o lecție, eficacitatea și reușita ei.

V. CĂBULEA

STAȚIILE NOASTRE DE RADIO ȘI TELEVIZIUNE VOR TRANSMITE ÎN ÎNTREGIME DESFĂȘURAREA MECIULUI DE FOTBAL FRANȚA–ROMÂNIA.

26 DE ATLEȚI ROMÂNI LA „CROSUL BALCANIC"

Specialiștii curselor de alergări pe teren accidentat, fondiștii, inaugurează, mîine, seria confruntărilor internaționale din acest an. Pe un traseu din localitatea iugoslavă Velenje se va desfășura tradiționala competiție „Crosul Balcanic", care se află la a 19-a ediție. La start se vor alinia cei mai valoroși atleți din Bulgaria, Iugoslavia, Grecia, Turcia și România.

Reamintim că la edițiile precedente sportivii români au repurtat o serie de succese remarcabile, cucerind mai multe titluri de campioni balcanici. Bunăoară, anul trecut, la Istanbul, atleții noștri au cîștigat șapte din cele zece titluri de campioni prevăzute în regulamentul competiției.

La actuala ediție a „Crosului Balcanic" ne va reprezenta un lot de 26 de atleți, printre care se numără : maeștri sportului Petre Lupan, Nicolae Mustață, Gh. Ghipu, Ilie Cioca, tinerii alergători Nicolae Onescu, C. Bebereche, M. Voicu, M. Bistriceanu, maestrele sportului Maria Lincă, Natalia Andrei, junioarele Viorica Neagu și Viorica Jitaru.

M. LERESCU

Program competițional

FOTBAL. Azi, de la ora 16, pe Stadionul Giulești are loc întîlnirea amicală dintre **Rapid** și **Sportul studențesc** iar pe stadionul Dinamo, de la aceeași oră, **Dinamo** întîlnește echipa piteșteană **F.C. Argeș**. Mîine, pe stadionul Giulești de la ora 10, **echipa de tineret-rezervă Rapid**, întîlnește **reprezentativa de juniori a Braziliei**. Pe Stadionul Republicii, de la ora 11, în cadrul etapei a XX-a a diviziei B, **Progresul** va primi replica echipei **Tractorul Brașov**.

BOX. Tradiționala competiție de box **„Criteriul tineretului", ediția a IV-a**, va avea loc în orașul Galați, în organizarea ziarului „Munca", în colaborare cu Federația română de box și organele județene locale. Reuniunile vor avea loc de la ora 18 în sala sporturilor din Galați, în zilele de 27, 28 și 30 martie 1974.

RUGBI. Etapa a XII-a a turului campionatului republican programează duminică în Capitală, partidele : **Sportul studențesc — Politehnica Iași**, ora 9, teren Olimpia, **Grivița roșie — Agronomia Cluj**, ora 11, teren Parcul copilului, **Vulcan — Știința Petroșeni**, ora 16, teren Vulcan.

BASCHET. În Capitală, în sala Floreasca, are loc turneul pentru locurile 1—6. Azi de la ora 16 : **Farul — Universitatea Timișoara, „U" Cluj — Dinamo, I.E.F.S. — Steaua**. Mîine, de la ora 9,30 : **„U" Cluj — Farul, Universitatea Timișoara — Steaua, Dinamo — I.E.F.S.**

POLO. Etapa a II-a a campionatului diviziei programează mîine, la Bazinul Floreasca din Capitală, două partide : **Dinamo — Voința Cluj**, ora 11 și **C.S. Școlarul — Progresul**, ora 12.

POPICE. Etapa a XIV-a a diviziei programează astăzi în Capitală următoarele întîlniri ale echipelor feminine : **Voința — Voința Ploiești, Rapid — Metrom Brașov, Laromet — Voința Constanța** și **Gloria — Petrolul Băicoi**. Partidele au loc pe arenele echipelor organizatoare și încep la ora 14. Mîine, au loc întîlnirile : **Constructorul — Gloria** și **Voința — Dacia Ploiești**, partide care încep de la ora 8 dimineața.

ATLETISM. Un interesant concurs atletic de sală, în organizarea Școlii de atletism din București, are loc azi, de la ora 17 și mîine de la ora 9,30, în sala 23 August din Capitală. Participă ca invitați atleți și atlete din întreaga țară.

ACȚIUNI DE MASĂ. Toate aceste manifestări sportive vor avea loc mîine. Spicuim dintre cele mai interesante acțiuni : „Crosul primăverii". Stadionul Tineretului, ora 10 : Concursul de ciclo-cros, parcul Procopoaia, ora 10 : Concursul de gimnastică artistică, sala Liceului nr. 10, ora 9,30 și o excursie ciclo-turistică, cu plecarea din str. Țirbei Vodă, colț cu Calea Plevnei, ora 8,30.

• VINERI, în sala Floreasca din Capitală, în cadrul Campionatului național masculin de baschet, au fost înregistrate următoarele rezultate tehnice : Universitatea Timișoara—I.E.F.S. 74-70; Steaua—Universitatea Cluj 87-65 ; Dinamo—Farul Constanța 89-69.

• În turul II al turneului internațional de tenis de la Tucson (Arizona) a fost înregistrată o surpriză : tînărul campion suedez Björn Borg, unul dintre favoriții concursului, a fost eliminat cu 1—6, 7—6, 6—4 de compatriotul său Ove Bengtson. Jucătorul român Ion Țiriac l-a întîlnit pe asul australian John Newcombe, în fața căruia a pierdut cu 1—6, 2—6.

publicitate · publicitate · publicitate · publicitate · publicitate · publicitate · publicitate · publicitate

În ajutorul cadrelor didactice

LIBRĂRIA „CARTEA PRIN POȘTĂ" din str. Serg. Nuțu Ion nr. 8–12, sectorul 6, București, are în depozitele sale o mare varietate de cărți necesare cadrelor didactice. Imediat vă poate trimite, prin colet poștal, următoarele titluri :

Fl. Andreescu — **PEDAGOGIA PREȘCOLARĂ**, lei 12,20
I. Serdeanu – **METODICA PREDĂRII LUCRULUI MANUAL LA CLS. I—IV**, lei 5,70
Ion Berca – **METODICA PREDĂRII LIMBII ROMÂNE**, lei 9,80 (citit-scris, citire)
Ion Serfezi – **METODICA PREDĂRII MUZICII LA CLASELE I–IV**, lei 8,70
P. Popescu-Neveanu – **PSIHOLOGIA GENERALĂ**, lei 8,60
T. Bogdan, – **PSIHOLOGIA COPILULUI ȘI PSIHOLOGIA PEDAGOGICĂ**, lei 15
Gh. Tănăsescu – **IGIENA ȘCOLARĂ**, lei 7,75
Georgeta Munteanu – **LITERATURA PENTRU COPII**, lei 7,70
George Bezdescu – **GRAMATICA LIMBII ROMÂNE ANII I—II** lei, 12,35
T. Tipordei — **MANUAL DE VIOARĂ**, lei 33,10
Al. Graur, Colectiv – **GRAMATICA LIMBII ROMÂNE, vol. I—II** lei 52,50
* * * **SINTEZE DE LIMBA ROMÂNĂ**, lei 5,60
* * * **STUDII DE LIMBĂ ȘI STIL**, lei 12
* * * I. Coteanu – **STILISTICA FUNCȚIONALĂ A LIMBII ROMÂNE**, lei, 10,50

Plata se face la primirea coletului.

• La cerere, vi se expediază — gratuit — lista volumelor aflate în librărie.

COOP

COOPERATIVA „ELECTROBOBINAJ"

cu sediul în București str. Ghiocei, nr. 20, sector 2, telefon 11 46 80

ANGAJEAZĂ DE URGENȚĂ

cu respectarea condițiilor prevăzute de legea nr. 12/1971 ;

- Inginer chimist
- Pedagog
- Paznici-portari
- Strungari în fier categ. 2-5
- Sculer S.D.V. categ. 4—6
- Lăcătuș mecanici pentru atelierul prototipuri categ. 4—6
- Lăcătuș categ. 1—4
- Turnători formatori categ. 1—4
- Instalator sanitar
- Tîmplar manual întreținere
- Primitor distribuitor materiale și scule
- Muncitori necalificați (bărbați)

Informații suplimentare la serv. personal învățămînt administrativ, secretariat social cultural

ANUNȚ

Întreprinderea „23 August"-București – B-dul Muncii nr. 256 Sector 3 tramvai 23, 24 — autobuz 79

ANGAJEAZĂ

Formatori	Zidari	Cond. auto
Forjori	Tîmplari	Tractoriști
Curățitori	Electricieni	Manevranți
Lăcătuși	Macaragii	Acari
Strungari	Mecanici locom.	Necalificați
Sudori electrici și autogeni	Dulgheri	Betoniști
	Instalatori sanitariști	Izolatori

Muncitori necalificați pentru meseria de forjor și curățitori pentru sectorul cald, vîrsta 18 ani împliniți sau cu armata făcută pînă la 45 ani. Studii minime 4 clase primare, primește un salariu de 1326 lei, masă contra cost la cantina întreprinderii.

Întreprinderea mai recrutează muncitori necalificați pentru calificare din toată țara cu participare în producție în meseriile :

Strungari	T. formatori 4–8 clase
Găuritori 4–8 clase	
Galvaniz. 4–8 clase	Tractoriști 4–8 clase.

Condițiile de înscriere: vîrsta 16–40 ani exceptînd persoanele născute în 1954–1955 – salarizarea conform H.C.M. 2105/1969.

De asemenea mai angajăm tineri pentru calificare prin ucenicie la locul de muncă cu durata de școlarizare de 2 ani în meseria de turnători formatori, vîrsta 15–18 ani, studii 8–10 clase, salarizarea conform H.C.M. 981/1967.

Acte necesare pentru înscriere: certificat studii – certificat naștere, căsătorie și certificat de naștere pentru copii – toate în original și copii nelegalizate – două fotografii (tip legitimație) – adeverință C.A.P. – adeverință de vaccinări.

Informații suplimentare la Serviciul personal, pregătire a cadrelor și salarizare, telefon 45.04.40 interior 1856, 1704.

de peste hotare

Lucrările Conferinței pentru securitate și cooperare în Europa

Propunere a delegației României privind interesele și nevoile specifice ale țărilor europene în curs de dezvoltare

În Comisia pentru cooperarea economică a Conferinței pentru securitate și cooperare pe continentul european delegațiile au trecut la elaborarea preambulului care ar urma să conțină liniile directoare, să exprime voința politică a statelor, să asigure o sinteză cuprinzătoare a tuturor propunerilor și sugestiilor menite să contribuie din plin la intensificarea cooperării economice, la edificarea păcii și securității în Europa.

În acest scop, au fost prezentate mai multe documente cu caracter complementar de către delegațiile României, R.D.G., Ungariei, Iugoslaviei și Olandei. Propunerea delegației române se referă la necesitatea ca în politica și relațiile economice ale țărilor participante să se țină seama, în toate cazurile, de interesele și nevoile specifice ale statelor în curs de dezvoltare din Europa, indiferent de sistemul lor economic și social. Prezentînd propunerea, delegatul român a subliniat, între altele, că în Europa există țări în curs de dezvoltare, care depun constant eforturi deosebit de mari pentru a reduce treptat decalajul economic ce le separă de țările puternic industrializate. În acest scop, apare necesar ca sistemul relațiilor economice să reflecte această realitate și țină seama de nevoile, interesele și preocupările acestor țări.

Delegațiile Iugoslaviei, Turciei, Greciei, Maltei au sprijinit, în intervențiile lor, obiectivele incluse în propunerea României.

Comisia a reținut pînă acum o formulare cu caracter general în care se exprimă convingerea statelor participante că eforturile lor pentru dezvoltarea cooperării economice în toate sectoarele sînt de natură să contribuie la întărirea păcii și securității în Europa.

TINERETUL LUMII

INIȚIATIVA STUDENȚILOR PANAMEZI

Sub lozinca „pentru patrie ne întoarcem pe ogoare", 500 de studenți panamezi din întreaga țară, constituiți în brigăzi patriotice, au muncit, pe durata celor trei luni de vacanță, alături de țăranii din provinciile Cocle și Veraguas, din centrul Republicii Panama. În cursul zilei, ei ajutau la munca cîmpului — arat, semănat, recoltare — iar seara organizau cursuri de alfabetizare pentru persoane între 6 și 60 de ani. „Colegii noștri — a declarat secretarul general al Federației Studenților din Panama (F.E.P.), Romulo Bethancourt, — și-au îndeplinit, astfel, sarcinile generate de actualul proces politic panamez".

Înainte de începerea cursurilor universitare, la 1 aprilie, la Ciudad de Panama se vor desfășura lucrările unei reuniuni a Federației Studenților din Panama, în cadrul cărora vor fi analizate o serie de aspecte ale acitivității studențești în perioada vacanței, precum și obiectivele care stau în fața viitoarei activități a F.E.P.

Plan de pace prezentat de G.R.P. al Republicii Vietnamului de Sud

Delegația Guvernului Revoluționar Provizoriu al Republicii Vietnamului de Sud la convorbirile consultative de la Paris dintre cele două părți sud-vietnameze pentru reglementarea problemelor interne ale Vietnamului de sud a prezentat, vineri, un nou plan de pace în șase puncte.

Guvernul Revoluționar Provizoriu al Republicii Vietnamului de Sud, propune ca cele două guverne (G.R.P. al R.V.S. și Saigonul) și cele două comandamente să emită ordine cu conținut identic privind încetarea focului și să informeze despre aceasta Comisia Internațională de Control și Supraveghere (C.I.C.S.), precum și pe secretarul general al O.N.U.

Pînă la 30 iunie 1974, ambele părți se angajează să încheie schimbul complet de deținuți militari și civili, căzuți prizonieri după încetarea focului (28 ianuarie 1973). În afară de aceasta, guvernul saigonez trebuie să elibereze toți deținuții care aparțin G.R.P. sau celei de-a treia forțe politice și al căror număr se ridică la 200 000.

Cele două părți, subliniază propunerea G.R.P. al R.V.S., garantează libertăți democratice, inclusiv libertățile personale. Numai după ce libertățile democratice vor fi oferite în mod real, menționează declarația, poate fi creat Consiliul Național de reconciliere și înțelegere națională.

Acest consiliu va fi format cel tîrziu la trei luni după intrarea în vigoare a ordinului de încetare a focului, prevăzut la punctul 1, pentru a organiza alegeri generale și locale și pentru a stabili metodele și formele de înfăptuire a alegerilor. Cele două părți vor începe consultări cu organizațiile și reprezentanții celei de-a treia forțe politice în vederea creării Consiliului național.

Alegerile generale se vor ține cel tîrziu la un an după crearea Consiliului național de reconciliere și înțelegere națională.

Cele două părți vor discuta probleme privind reducerea forțelor lor armate și vor proceda la o demobilizare corespunzătoare.

DELEGAȚIA ROMÂNĂ ÎN QATAR

Delegația economică română, condusă de Ion M. Nicolae, adjunct al ministrului industriei chimice, care efectuează o vizită în țările Golfului Persic, a fost primită de șeicul Khalifa Ben Hamad al-Thani, emirul statului Qatar.

Conducătorul delegației a transmis un salut prietenesc și urări de sănătate din partea președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România. La rîndul său, șeful statului Qatar a rugat să fie transmis președintelui Nicolae Ceaușescu un călduros salut de respect și stimă, exprimînd, în același timp, dorința sa de întărire a legăturilor de prietenie și cooperare economică între cele două state și popoare. Emirul a elogiat poziția și acțiunile României pe linia întăririi păcii în lume, a cooperării internaționale, precum și ajutorul substanțial și multilateral acordat de țara noastră statelor arabe pentru consolidarea independenței lor naționale.

fișier

Repere pakistaneze

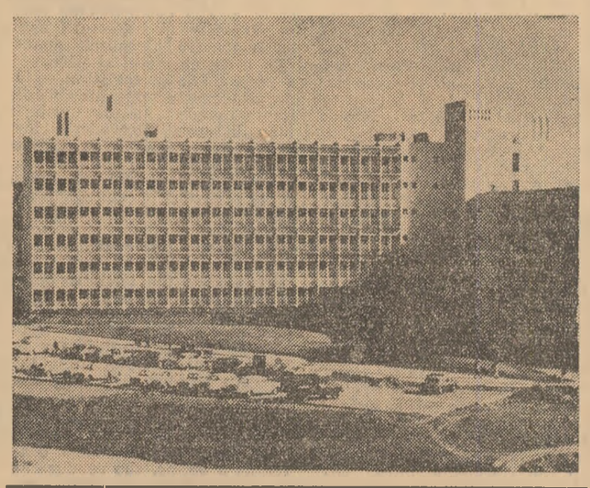

Poporul pakistanez sărbătorește astăzi un eveniment memorabil : 18 ani de la proclamarea republicii. După eliberarea de sub dominația colonială și cucerirea independenței, în 1947, Pakistanul devine la 23 martie 1956 republică, acest act consolidînd victoria poporului pakistanez în lupta pentru existența liberă, de sine stătătoare, deschizînd noi perspective pentru înaintarea țării pe calea progresului economic și social.

Anii care au trecut de la acest eveniment au adus în viața țării un șir de transformări cu caracter inovator, eforturile poporului pakistanez îndreptîndu-se în primul rînd spre lichidarea moștenirii coloniale. De la o economie rudimentară, orientată o lungă perioadă de timp pentru a servi doar ca sursă de materii prime pentru piețele străine, Pakistanul a trecut la valorificarea resurselor sale în interesul propriu. Atenția principală a fost acordată, pe lîngă dezvoltarea ramurilor tradiționale — industria textilă, legată de prelucrarea bumbacului și a iutei — unor ramuri noi, ca metalurgia, industria cimentului, construcția de mașini, petrochimia. Dacă în primii ani de existență a Pakistanului ca republică, materiile prime reprezentau 95 la sută din totalul exporturilor acestei țări, în 1970 peste 55 la sută din mărfurile exportate constau în produse finite și semifinite.

În anul 1972 guvernul pakistanez a luat o serie de măsuri pentru întărirea sectorului de stat, conform decretului privind reforma economică. În ianuarie 1972 au fost naționalizate peste 30 de întreprinderi mari din zece ramuri de bază ale industriei. De asemenea, prefacerile social-economice inițiate, în ultima perioadă, de guvernul condus de Zulfikar Ali Bhutto — printre care se numără decretul din luna ianuarie a acestui an vizînd naționalizarea băncilor, transporturilor maritime și a rețelei de distribuire a produselor petroliere — s-au bucurat de un sprijin masiv din partea unor largi cercuri ale opiniei publice pakistaneze, care privesc aceste măsuri ca pe un aport de importanță majoră la întărirea independenței economice a țării. Pe linia aceloraşi măsuri se înscrie și crearea a șapte corporații de stat, printre care în industria constructoare de mijloace auto, în ramurile industriilor grea, ușoară și a cimentului, corporații ce se află subordonate direct ministerului industriei.

Urmările pozitive ale măsurilor inovatoare adoptate pot fi înregistrate în toate provinciile țării. Una din cele mai mari fabrici de iută din lume s-a construit la Narayangaj ; un centru de cercetări nucleare în scopuri pașnice s-a întemeiat lîngă Rawalpindi ; la Karaci s-a ridicat o uzină constructoare de mașini. Barajul de la Mangla, șantierele oțelăriei de la Kalabagh și ale barajului de la Tarbela, sistemul hidroenergetic aflat în construcție în Valea Indusului și care urmează să producă 2 milioane kwh energie electrică — sînt doar cîteva din obiectivele economice care au schimbat peisajul țării.

Guvernul pakistanez a adoptat, în martie 1972, reforma agrară care vizează reîmpărțirea pămînturilor, desființarea privilegiilor de tip feudal prin limitarea marilor proprietăți la 150 de acri în regiunile irigate și 500 de acri în regiunile aride. Peste 2,5 milioane de țărani fără pămînt și aproximativ 500 000 cu pămînt puțin au beneficiat de această reformă. Deoarece o bună parte din suprafață nu este cultivată, se duce o luptă continuă pentru extinderea rețelei canalelor de irigații.

Pe plan social, au fost puse în practică o serie de reforme. Este vorba, în primul rînd, de dezvoltarea învățămîntului obligatoriu. În următorii ani se prevede ca școlile primare să cuprindă 5 milioane de elevi, liceele — 3,5 milioane iar școlile profesionale și universitățile — aproape un milion.

Pe plan extern, Pakistanul promovează o politică de pace și cooperare cu toate statele lumii. Animat de sentimente de sinceră prietenie față de poporul pakistanez, în spiritul solidarității tradiționale cu statele ce și-au dobîndit de curînd independența, poporul român urmărește cu simpatie eforturile depuse de Pakistan pentru continua sa dezvoltare. Vizita făcută la începutul anului trecut de președintele Consiliului de Stat, tovarășul Nicolae Ceaușescu, în Pakistan, a reliefat și mai mult faptul că relațiile româno-pakistaneze evoluează sub semnul unei trainice prietenii și bune înțelegeri, al dorinței comune de a extinde pe multiple planuri colaborarea dintre cele două țări.

RODICA ȚEPEȘ

Cambodgia : lupta dreaptă a unui brav popor

Bătăliile de pe frontul cambodgian sînt crîncene. O atestă relatările celor aflați pe scenele principale ale acestui război aspru. Nu mai este înfruntarea consumată departe de aglomerările urbane, în zone de junglă, ci cea care se desfășoară la porțile Pnom Penh-ului. Capitala a ajuns pe linia frontului. Forțele patriotice asaltează curajos pozițiile pe care lonnoliști le mai dețin. În zilele în care, în Pnom Penh-ul asediat, Lon Nol și slujbașii lui măsurau timpul scurs, de la lovitura de stat pe care au organizat-o în martie 1970, patrioții cucereau vechea capitală regală Oudong. Faptul dobîndea valori simbolice. Victoria de la Oudong certifică hotărîrea unui popor întreg de a nu-și cruța forțele în lupta pentru libertatea și independența sa, pentru dreptul de a fi singurul stăpîn al destinului său.

Au trecut patru ani de cînd a fost constituit Frontul Unit Național al Cambodgiei (F.U.N.C.), exponentul autentic al aspirațiilor încercatului popor cambodgian. În împrejurările create de lovitura de stat a cercurilor ultrareacționare, poporul cambodgian a reacționat prompt creînd Forțele Armate Populare de Eliberare Națională a Cambodgiei (F.A.P.E.N.C.). Aceste forțe, născute din voința suverană a națiunii, au exprimat hotărîrea de a lupta cu arma în mînă, cu prețul oricăror sacrificii pentru ca țara să se poată dezvolta pașnic, independent, potrivit aspirațiilor legitime ale unui popor care a înțeles lecțiile istoriei. O largă unitate națională s-a realizat în lupta împotriva lui Lon Nol. Într-o perioadă foarte scurtă, forțele rezistenței populare s-au transformat într-o puternică armată de eliberare națională care controlează peste 90 la sută din teritoriul țării, în zona aceasta trăind 5 500 000 locuitori. Liniile defensive ale Pnom Penh-ului nu-i mai asigură lui Lon Nol „liniștea". Raidurile efectuate de patrioți în interiorul capitalei, îndrăznețele lor acțiuni contra

În clipele de răgaz soldații forțelor de eliberare cambodgieni ajută populației la recoltarea orezului.

unor obiective militare de mare importanță, au semănat panică printre lonnoliști. Orașul asaltat cunoaște grave convulsii economice și o profundă criză politică.

Nici intervenția străină, deschisă, masivă, nici armamentul ultramodern livrat mercenarilor lui Lon Nol de către sprijinitorii săi de peste hotare n-au putut modifica realitatea cîmpului de luptă. Bombele au distrus așezări dar n-au putut distruge voința de libertate a poporului cambodgian. Lupta lui se desfășoară cu eroism, repurtînd succese remarcabile. Prestigiul Guvernului Regal de Uniune Națională (G.R.U.N.C.) provine din sprijinul poporului, din încrederea pe care acesta i-o acordă. În teritoriul eliberat puterea populară a fost instaurată la toate nivelurile. Ministerele G.R.U.N.C. au fost transferate pe teritoriul național, în zona eliberată. „Poporul însuși desfășoară întreaga activitate social-economică ; la fiecare nivel se rezolvă problemele în deplină autonomie administrativă..." — sublinia prințul Norodom Sianuk.

Lupta poporului cambodgian este o luptă grea, plină de sacrificii, dar victoria finală îi va aparține, pentru că nu există forță capabilă să înfrîngă un popor care își apără dreptul sacru de a-și decide singur soarta, de a-și făuri viitorul potrivit voinței sale. Pacea poate reveni pe pămîntul Cambodgiei numai dacă se pune capăt definitiv intervenției străine, pentru ca poporul acestei țări să-și poată exercita plenar drepturile sale, să-și poată realiza aspirațiile care îl animă.

Poporul român este pe deplin solidar cu cauza nobilă a poporului cambodgian, sprijină eforturile F.U.N.C. și G.R.U.N.C. România s-a numărat printre primele state care au recunoscut G.R.U.N.C. ca singura autoritate legală autentică a Cambodgiei. Tovarășul Nicolae Ceaușescu sublinia : „În România sînt cunoscute și se bucură de o înaltă apreciere lupta plină de sacrificii pe care poporul khmer, strîns unit în jurul Frontului Unit Național al Cambodgiei, condus de prințul Norodom Sianuk, o desfășoară cu eroism, victoriile dobîndite în bătălia pentru eliberarea și independența patriei, pentru cucerirea dreptului sacru de a se dezvolta de sine stătător, în conformitate cu dorințele și aspirațiile sale". Vizitele prințului Norodom Sianuk în România, întîlnirile sale cu tovarășul Nicolae Ceaușescu, au evidențiat trăinicia prieteniei româno-cambodgiene.

Poporul român este ferm hotărît să sprijine pînă la victoria deplină bravul popor cambodgian, croica sa luptă pentru apărarea ființei naționale, a dreptului de a trăi demn, în libertate.

M. RAMURĂ

Tanzania : imagine din capitala țării Dar-es-Salaam.

„Airbusul" vest-european, avion cu o capacitate de 250 de locuri, a primit certificatele tehnice de zbor din partea autorităților de resort din Franța și R. F. Germania — au anunțat, la Paris, producătorii aparatului. Se precizează că „Airbusul" va intra în serviciile comerciale, în cadrul companiei „Air France", pe ruta Paris-Londra.

Încheierea reuniunii Biroului de coordonare al țărilor nealiniate

La „Palatul Națiunilor" din Alger s-au încheiat lucrările de trei zile a reuniunii miniștrilor de externe ai țărilor membre ale Biroului de coordonare al statelor nealiniate, desfășurate cu ușile închise.

Au luat parte, de asemenea, în calitate de observatori, reprezentanți ai 21 de țări nealiniate.

Joi, în ultima zi a reuniunii, ministrul algerian al comerțului, Layachi Yaker, a relevat „interdependența dintre caracterul politic și caracterul economic al luptei generale împotriva imperialismului și colonialismului, sub toate formele sale". Dată fiind importanța acestui subiect, participanții la lucrările Biroului au efectuat o analiză approfundată a raporturilor economice existente în prezent între țările din lumea a treia și statele industrializate. În acest context, vorbitorii au insistat, în intervențiile lor asupra necesității de a răspunde actualei politici economice a țărilor industrializate printr-o revalorizare a produselor lumii a treia, scrie ziarul „El Moudjahid". În ce privește majorarea prețurilor la materiile prime, care va constitui un subiect de bază la apropiata sesiune extraordinară a Adunării generale a O.N.U. din 9 aprilie, participanții au analizat un program comun și variat de acțiuni economice. Acesta prevede organizarea unei conferințe a țărilor în curs de dezvoltare asupra produselor lor de bază, crearea unui fond comun de dezvoltare și de solidaritate a statelor nealiniate și a unui centru de informații asupra societăților multinaționale. În legătură cu Fondul comun de dezvoltare și solidaritate, menit să stimuleze dezvoltarea economică și socială a țărilor nealiniate, s-a convenit ținerea, la 6 mai anul acesta, în Kuweit, a unei reuniuni de experți din țările interesate pentru a pune la punct statutul și condițiile sale de funcționare. În sfîrșit, în legătură cu centrul de informare asupra societăților multinaționale care își va avea sediul în India, s-a convenit să fie creat un grup de lucru însărcinat cu analiza implicațiilor activităților desfășurate de aceste societăți.

Potrivit relatărilor agenției FRANCE PRESSE, în capitala Portugaliei a fost difuzat și circulă clandestin un document elaborat de un grup de ofițeri ai armatei portugheze care constituie un adevărat manifest privind criza regimului de la Lisabona. Documentul dezvăluie îndeosebi „criza globală" a unui regim „incapabil să întreprindă reformele necesare".

Referindu-se la situația din teritoriile coloniale, documentul afirmă că soluția militară este imposibilă. „Se impune o soluție politică care să țină cont de realitatea de netăgăduit și ireversibilă a aspirațiilor profunde ale popoarelor africane de a se guverna ele însele", se spune în document.

CONFERINȚA TINERETULUI AFRICAN

TRIPOLI. — Lucrările celei de-a patra conferințe a tineretului african vor începe, la 23 martie, la Benghazi, sub patronajul președintelui Moamer Geddafi — anunță Agenția libiană de presă. La conferință participă delegații ale organizațiilor africane de tineret și observatori.

Demonstrații studențești la Beirut

BEIRUT. — Corespondentul Agerpres, Crăciun Ionescu, transmite : În ultimele zile, au avut loc în capitala libaneză manifestații ale unor grupuri de studenți care au revendicat crearea de facultăți tehnice, arabizarea programelor de învățămînt și asigurarea de locuri de muncă pentru absolvenți. Între participanții la aceste acțiuni și forțele polițienești s-au semnalat incidente.

Referitor la aceste demonstrații, Michel Sasine, membru al guvernului libanez, a declarat că „actele de violență comise pe străzile Beirutului sînt fapte ale unor elemente iresponsabile, care, în general, nu aparțin tineretului studios și care nu fac decît să dăuneze revendicărilor studenților". La rîndul său, Kamal Joumblat, liderul Partidului Progresist Socialist, a declarat : „Revendicările studenților sînt juste și statul este conștient de aceasta. Dar, dezaprob recurgerea la forță atît din partea studenților, cît și din partea forțelor de ordine".

Colocviu european de literatură română

La Amsterdam se desfășoară lucrările primului Colocviu european de limba și literatura română. Reuniunea, la care participă titularii catedrelor și lectoratelor de limba română din numeroase centre universitare din Europa, precum și specialiști din țară, are ca scop realizarea unui schimb de informare didactică și științifică, precum și căutarea celor mai adecvate metode de predare, în străinătate, a limbii și literaturii române.

tineretul TĂRILOR SOCIALISTE

Tinerii uzinei

„Ivo Lola Ribar" este un simbol. Mai mult decît numele unei foarte moderne întreprinderi industriale — Fabrica de mașini din Zeleznik-Beograd — el rămîne însemnul unei epoci cu profunde rezonanțe în istoria contemporană a poporului din țara vecină și prietenă.

Înainte de a fi fost un simbol, Ivo Lola Ribar a fost numele unui tînăr — erou intrat în cronica făuririi Iugoslaviei de astăzi. Un tînăr care și-a dedicat sacrificiul suprem — viața — luptei pentru eliberarea țării, pentru descătușarea definitivă a energiilor constructive ale tinereții de pe meleagurile scăldate de apele Dunării, ale Savei și Adriaticii. Nimic mai expresiv pentru prezența și locul tinerilor în viața comunității iugoslave contemporane decît această fabrică situată la cîțiva kilometri de capitala țării.

Despre „Ivo Lola Ribar" nu se poate vorbi fără a aminti mereu de tineri și tinerețe. Și nu doar pentru că fabrica este încununată cu numele unui tînăr, ci pentru că înseși începuturile, întreaga biografie de pînă azi a întreprinderii sînt asociate de ele. Pe certificatul de naștere al fabricii, întocmit în 1947, stă scris că edificiul a fost ridicat prin munca patriotică a tineretului, că primii lucrători au fost recrutați din rîndurile tinerilor care l-au construit. De atunci, în toți cei 27 de ani care au trecut, succesele înregistrate au încorporat întotdeauna și munca generațiilor aflate la ora maturității. Chiar vîrsta colectivului aparține de drept tinereții. Și așa a fost întotdeauna. Iar dinamismul întreprinderii, dezvoltarea producției, sînt la fel de spectaculoase și îndrăznețe asemenea vîrstei celor care le creează. De pildă, în 1973, valoarea producției a fost cu 25 la sută mai mare decît în 1972 și cu sută la sută mai mare în raport de indicele înregistrat cu patru ani în urmă, adică în 1969. Toate aceste rezultate nu au fost obținute, cum s-ar putea crede la prima vedere, prin extinderea producției, ci doar printr-o mai rațională exploatare a utilajelor. Dealtfel, calitatea superioară a produselor, precum și ameliorarea ritmului proceselor tehnologice definesc activitatea actuală a colectivului. Cu atît mai mult cu cît diversitatea activității — la „Ivo Lola Ribar" se produce o paletă variată de utilaje, începînd cu cele pentru exploatările de var și cărămidă și sfîrșind cu strungurile, mașinile de găurit și rectificat — și solicitarea lor de către un mare număr de întreprinderi din toată țara — marca fabricii poate fi întîlnită în halele marilor uzine din Skoplije, Kragujevac, Belgrad, Titograd, Smederevo etc. — fac din munca colectivului de aici un act de mare răspundere. Între cei angajați în acest amplu efort de continuă perfecționare, se află, bineînțeles, tinerii. Pentru că ei au așezat temeliile acestei fabrici, deoarece astăzi, ca și în tot timpul existenței întreprinderii, ponderea lor în rîndurile muncitorilor este dintre cele mai demne de a fi remarcate. Cei 800 de tineri care lucrează acum la „Ivo Lola Ribar" știu acest lucru și acționează în consecință. Sub semnul aceluiași înalt sentiment patriotic cu care a luptat tînărul ce a dăruit numele său fabricii, cu aceeași adîncă cunoaștere a datoriilor ce le revin pentru prezentul și viitorul patriei lor mobilizată cu toate forțele pe drumul propășirii socialiste.

TRAIAN GÎNJU

Însemnări din Iugoslavia

TERRA DE FORMA UNEI PERE ?

Doi cercetători din Marea Britanie pretind că forma pămîntului nu este chiar rotundă și ușor turtită la poli. Iată cîteva relatări privind afirmațiile lor, menționate de cotidianul TRIBUNE DE GENEVE.

Sumedenia de sateliți artificiali, nave spațiale propulsate în spațiul extraterestru din 1959 a permis ca în afara unor serii

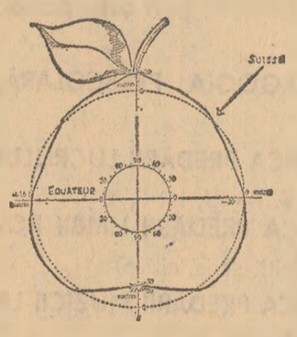

de cercetări științifice pe diverse planuri să amelioreze și cunoștințele privind Terra. Acum, datorită uriașei țesături de trasee ale sateliților s-a întocmit o nouă hartă care ar contraveni vechii imagini a pămîntului, a acelui „dovleac turtit la cei doi poli". Combinînd milioanele de cote transmise de aparatură telemetrică de la bordul navelor cosmice, au fost refăcute o serie de coordonate care au dat în final o nouă formă : cea de pară. Cei doi cercetători britanici — D. King-Hele și J.E. Cook — au întreprins o analiză, pe baza unei ipoteze mai vechi a lor, privind mișcarea planetelor în spațiu. Ei au supus studiului informațiile transmise de 27 de sateliți artificiali, lansați la o înclinare cuprinsă între 3 și 90 de grade față de planul ecuatorial. Recent, ei și-au făcut cunoscute rezultatele, care au stîrnit vîlvă. Potrivit concluziilor, publicate în revista „Nature", Polul Nord este mai prelungit și nu are o formă absolut sferică în comparație cu planul ecuatorial. La rîndul său, Polul Sud se prezintă cu o adîncitură, o zonă de ușoară depresiune spre interiorul Terei.

De asemenea, ei au evidențiat existența și a altor deosebiri față de vechea imagine. Astfel, au calculat că circumferințele diferă în emisfera nordică față de cea sudică. În emisfera sudică s-a constatat existența unei mase cu un diametru sporit comparativ cu cea nordică. Datele teoretice anterioare coincid cu cele transmise din spațiu doar în zona ecuatorială, precum și de-a lungul unei paralele care intersectează, printre alte țări și Elveția.

Cotidianul genevez a reluat imaginea alăturată, pe care o publicăm și noi.

I.B.

PANORAMIC

PE SCURT • PE SCURT • PE SCURT • PE SCURT • PE SCURT

• DUPĂ CUM RELATEAZĂ AGENȚIA M.T.I., la Budapesta a fost dat publicității comunicatul recentei plenare a C.C. al P.M.S.U. După ce expune hotărîrile adoptate în problemele cuprinse pe ordinea de zi, comunicatul relevă că plenara a adoptat hotărîrea de a se convoca Congresul al XI-lea al partidului în luna martie 1975. Plenara a constatat că este necesară elaborarea unei noi declarații-program a partidului.

Plenara a eliberat din funcțiile de secretari ai C.C. al P.M.S.U. pe Gyorgy Aczel și Reszo Nyers, membri ai Biroului Politic al C.C. al P.M.S.U., și a ales ca secretari ai C.C. al P.M.S.U. pe Karoly Nemeth, membru al Biroului Politic, și Imre Gyori, membru al C.C. al P.M.S.U. Zoltan Komocsin, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.M.S.U., a fost numit conducător al colegiului de redacție al ziarului „Nepszabadsag".

• LA 22 MARTIE, Nicolae M. Nicolae, ministru-secretar de stat, a fost primit de I. V. Arhipov, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. Au fost discutate probleme privind dezvoltarea relațiilor economice dintre cele două țări și îndeosebi livrările de utilaje complexe.

• **BUNDESTAGUL** (Camera Inferioară a Parlamentului vest-german) a hotărît, vineri, cu o mare majoritate de voturi, reducerea vîrstei majoratului civil și civic de la 21 la 18 ani. Legea, care afectează aproximativ 2,5 milioane de tineri vest-germani, va intra în vigoare la 1 ianuarie 1975.

• **INTRE 19 ȘI 21 MARTIE 1974** a avut loc la Moscova cea de-a 39-a ședință a Comisiei permanente C.A.E.R. pentru comerț exterior. La ședință au fost examinate probleme legate de elaborarea proiectelor unor documente normative în domeniul comerțului reciproc dintre țările membre ale C.A.E.R., precum și alte probleme privind colaborarea în domeniul comerțului exterior.

• **IN URMA REVENIRII** la săptămîna de lucru normală în industrie, numărul șomerilor din Marea Britanie a scăzut de la 2 milioane, cîți erau înregistrați la mijlocul lunii februarie, la 722 300 la mijlocul lunii martie — indică statisticile oficiale publicate la Londra.

• **PENTRU PRIMA DATĂ ÎN ISTORIA AMERICII LATINE,** o centrală nucleară din Argentina va produce curent electric — anunță agenția PRENSA LATINA. Noua centrală alimentează cu energie „Marele Buenos Aires" (orașul și suburbiile sale care numără peste 9 milioane de locuitori), litoralul și provincia Buenos Aires.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București, Piața „Scînteii" Tel : 17.60.10, 17.60.20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții — Tiparul : Combinatul poligrafic „Casa Scînteii". Cititorii din străinătate pot face abonamente prin „ROMPRESFILATELIA" — Serviciul Import Export Presă — București — Calea Griviței nr. 64—66 P O B — 2001.